Kasimov A.U. Raimova D.N. Jumanazarova F.Q.

ANESTEZIOLOGIYA ASOSLARI

OʻZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY TA'LIM, FAN VA INNOVATSIYALAR VAZIRLIGI

KASIMOV A.U., RAIMOVA D.N., JUMANAZAROVA F.Q.

ANESTEZIOLOGIYA ASOSLARI

Oʻzbekiston Respublikasi Oliy ta'lim, fan va innovatsiyalar vazirligi tomonidan 50910203 – "Hamshiralik ishi" mutaxassisligi boʻyicha ta'lim olayotgan oʻquvchilar uchun oʻquv qoʻllanma sifatida nashrga ruxsat etilgan.

"YOSH NOSHIR AVLODI" TOSHKENT - 2024 UO'K: 616-089.5(075.8)

KBK: 54.5ya73

K 27

Kasimov A.U.

Anesteziologiya asoslari [Matn] : oʻquv qoʻllanma / Kasimov A.U., Raimova D.N., Jumanazarova F.Q.; muharrir I. Nishanbayeva. —Toshkent: "Yosh noshir avlodi" nashriyoti, 2024. —96 b.

Oʻquv qoʻllanma Davlat ta'lim standartlari asosida tayyorlangan boʻlib, Oʻzbekiston Respublikasi Oliy ta'lim fan va innovatsiyalar vazirligi, professional ta'lim muassasalarining 50910203 - Hamshiralik ishi (Umumiy amaliyot hamshirasi) mutaxassisligi boʻyicha oʻquvchilar uchun moʻljallangan.

Oʻquv qoʻllanmada asosiy nazariy ma'lumotlar, topshiriqlarni yechilish usullari va mustaqil yechish uchun nazorat savollari keltirilgan. Qoʻllanmada qoʻshimcha koʻrsatmalar va ma'lumotlar jadvallari keltirilgan boʻlib, bular oʻquvchilar ishini ancha osonlashtiradi.

Taqrizchilar?

Fayziyev Obid Nishonovich - Toshkent Pediatriya Tibbiyoti Instituti "Oilaviy shifokorlik 1 JT, FM kafedrasi dotsenti

Fayziyev Rustam Fayziyevich - Zomin Abu Ali ibn Sino nomli jamoat salomatligi texnikumi uslubchisi

ISBN - 978-9910-8914-2-7

© "Yosh noshir avlodi", 2024 © Kasimov A.U. va boshqalar, 2024

KIRISH

Keyingi yillarda anesteziologiya va reanimatsiya usullarini takomillashtirish boʻyicha bir qator yangi nazariy va amaliy ma'lumotlar olindi. Tibbiyotning ushbu sohasi jadal rivojlanishi oʻquv qoʻllanmani qayta ishlash va zarur qoʻshimchalar kiritishga asos boʻldi. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidentining 2009-yil 21-maydagi "Shoshilinch tibbiy yordam tizimi faoliyatini takomillashtirish toʻgʻrisida"gi 1114-son qarori bilan kasalxonaga qadar tez tibbiy yordam koʻrsatish tizimini takomillashtirish vazifalari belgilab berildi. Talabalik yillarida behushlik va reanimatsiya bilan bogʻliq amaliy koʻnikmalar oʻrgatilishi shart. Umumiy amaliyot shifokorining behushlik va reanimatsiyaning zarur amaliy koʻnikmalarini egallash bilan bogʻliq mavzulariga keng oʻrin berildi.

Fanning vazifalari quyidagilardan iborat:

- zamonaviy anesteziya turlari va usullari boʻyicha bilim, koʻnikma va usullar, amaliy koʻnikmalarni shakllantirish;
- ogʻir holatlarning etiologiyasi, patogenezi, diagnostikasi, klinikasi, reanimatsiyasi va intensiv davolashning umumiy tamoyillari boʻyicha bilimlarni shakllantirish;
 - anesteziya usullari va turlarining zamonaviy tasnifi;
- zamonaviy koʻp komponentli anesteziya tamoyillari, anestezikalar, behushlikning texnik ta'minoti;
- patologik sindromlar va kritik holatlar rivojlanishining etiopatogenetik omillari;

kasallikning diagnostikasi va klinikasi;

• tana gomeostazining muhim koʻrsatkichlari: gaz almashinuvi;

gemodinamika, suv-elektrolitlar almashinuvi, kislota-baz muvozanati buzilish mexanizmlari, ularni tuzatish tamoyillari;

- ogʻir holatlarda va patologik sindromlarda reanimatsiya va intensiv terapiya tamoyillari;
- klinik va funksional belgilarga asoslangan anesteziyaning adekvatligini baholash;

- klinik va laboratoriya ma'lumotlariga asoslangan nafas qisilishi darajasini aniqlash va baholash;
- klinik va laboratoriya ma'lumotlariga asoslangan oʻtkir yurak-qon tomir kasalliklari yetishmovchiligining turli shakllarida qon aylanishining buzilishi darajasini aniqlash va baholash;
- turli kritik sharoitlar tufayli rivojlangan biokimyoviy gomeostaz va volemik holatlarning buzilish darajasini aniqlash va baholash;
 - behushlik nafas olish uskunasidan foydalanishga tayyorlash;
 - siqilgan gazlar bilan ishlash (kislorod, azot (I) oksid);
 - operativ-anesteziologik xavf darajasini aniqlash;
 - mahalliy va umumiy behushlik asoratlarining oldini olish;
 - klinik belgilari boʻyicha "klinik oʻlim" diagnostikasi;
- EKG ma'lumotlari asosida yurak toʻxtab qolish turlarini aniqlash;
- yurakning tibbiy stimulyatsiyasi. Kasalxonagacha va shifoxona bosqichma-bosqich oʻpka-yurak-qon tomir va miya reanimatsiyasini oʻtkazish;
 - defibrilatsiyani amalga oshirishni bilish;
 - traxeyani intubatsiya qilish;
- infuzion-transfuzion davolash (KIM, asosiy elektrolitlarni baholash miqdorini hisoblash va boshqalar);
- nazofarengeal kateter va niqoblar orqali kislorodli terapiya oʻtkazish:
 - regidratatsiya va aspiratsiyaning oldini olish.

Anesteziologiya va reanimatsiya quyidagi fanlar bilan bogʻliq: zamonaviy bilimlarga ega boʻlish kerak: normal va patologik fiziologiya, patologik anatomiya, biokimyo va farmakologiya, ichki kasalliklar va jarrohlik, akusherlik va ginekologiya.

I BOB. ANESTEZIOLOGIYA TARIXI

Oʻzbekistonda anesteziologiya va reanimatologiya fanining rivojlanish tarixi

Insoniyat tarixi ogʻriq bilan kurashish usullaridan dalolat beruvchi koʻplab hujjatlarni saqlaydi. Ilk ma'lumot miloddan avvalgi 15-asrda Ebers tomonidan papiruslarda qayd etilgan. Shunga asoslanib, Misr fir'avnlari shuvoq, belladonna, ko'knoridan ogʻriqni yoʻqotish uchun foydalanganligi ma'lum. Xitoyliklar birinchi bo'lib kanopning eyforik xususiyatlarini kashf etdilar va uni ogʻriqni yengillashtirish uchun ishlatdilar. Kichik Osivo mamlakatlarida, Yaqin Sharqda spirtli ichimliklar qadim zamonlardan beri uygu moddasi sifatida ishlatilganligi haqida ma'lumotlar mavjud. Giyohvand moddalar topilgunga qadar yuzlab yillar davomida odamlar oʻzlarining retseptlari va roʻyxatlarini avloddan-avlodga goldirganlar. Dori vositalaridan tashqari, behushlik qilish uchun ular uyqu arteriyasini bosish, asab ustunlarini bogʻlash va sovuq haroratga ta'sir qilish usullaridan foydalanganlar. Ma'lumki, og'riqni yo'qotish uchun muzdan birinchi bo'lib hamvurtimiz Abu Ali Ibn Sino (980-1037) foydalangan. Sharqda Shayxufiliylar, Gʻarbda Ibn Sino nomi bilan mashhur boʻlgan Ibn Sinoning "Tib qonunlari" 800 yil davomida Yevropa tibbiyotida asosiy adabiyot sifatida qo'llanilgan. Ibn Sino o'n yetti yoshida ham Buxoroliklar orasida mohir tabib sifatida nom qozongan. Allomaning 450 dan ortiq asari turli manbalarda qayd etilgan bo'lsa-da, bizgacha faqat 242 tasi yetib kelgan. Ibn Sinoning tibbiyotga oid eng yirik asari "Kitob al-qonun fit-tibb" "Tib qonunlari kitobi" dir. Efir moddasini birinchi bo'lib 1275-yilda ispan ruhoniysi, shoiri va faylasufi Raymond Lillius (1235-1315) olgan. Nemis botaniki va farmatsevti Valerius Kordus (1515-1544) efemeraning farmakologik xususiyatlarini tasvirlab bergan. 1680yilda Robert Boyl (1627-1691) moddani qayta sintez qildi. Shundan keyin 1700-yilda mashhur ingliz fizigi Isaak Nyuton (1642-1727) tadqiqot olib borib, uni "efir" deb atagan. 1927-yilda

A.Bum Germaniyada barbituratlar guruhidan pernoktondan foydalangan. Angliya va Amerikada birinchi anesteziologlar jamiyati tashkil etilgan. 1920-yildan boshlab Amerikada "Anesteziya va analgeziya" ixtisoslashtirilgan jurnali nashr etila boshlandi. 1955yilda Butunjahon anesteziologlar federatsiyasi tashkil etildi - jahon anesteziologiyasining asoschisi hisoblangan Robert Relds Makintosh (1897-1989) uglerod bugʻlashtiruvchining yangi konstruksiyasini kashf etdi, dunyoning barcha anesteziologiya klinikalarida qoʻllanildi. 1937-yilda R.Makintosh Oksford universitetida dunyodagi birinchi anesteziologiya bo'limini tashkil etdi va uning birinchi professori bo'ldi. Anesteziologiya, mushak bo'shashtirish sintezidan amaliy foydalanish tibbiyotda inqilob sifatida e'tirof etildi. Bugungi kunda, miorelaksatsiya zamonaviy koʻp komponentli behushlikning ajralmas qismi hisoblanadi. 1962-yilda P. Yallsen neyroleptik droperidol va anestetik fentanilni sintez qildi va zamonaviy "neyroleptanalgeziya" usuliga asos soldi. 1983yilda Amerikada Frogen va Key propofolni birinchi bo'lib klinik amaliyotda qoʻllashdi va bu anestezika bugungi kunda butun dunyoda behushlikda keng qoʻllaniladi. Sobiq ittifoqda I.S.Jorov (1888-1974), P.A.Kupriyanov (1893-1963) ingalyatsion va ingalyatsion anesteziyaning rivojlanishiga hissa qoʻshgan.

Tibbiyot tarixchisi Roy Porter oʻzining "Insoniyatning eng katta foydasi" nomli ajoyib kitobida Gippokrat qasami gʻarbiy kasb modelini (qasamyod qilish kasbi bilan tavsiflangan kasb) boshqalarga xizmat qilishga bagʻishlangan axloqiy oʻzini oʻzi tartibga soluvchi intizom sifatida ilgari surilganini yozgan. Oʻrta asrlardan boshlab "kasb" soʻzi jamiyat tomonidan unga xizmat qilish majburiyati evaziga koʻplab imtiyozlar berilgan kasbni anglatadi. Shuning uchun professionallik shifokorlardan talab qilinadigan muayyan munosabatlar, qadriyatlar va xatti-harakatlarni tavsiflash uchun ishlatiladigan atamadir. Uning zamirida mukammallikka, altruizmga, halollikka, hamkorlikka, umrbod ta'lim olishga va boshqa insonlarga chuqur hurmatga boʻlgan axloqiy va ma'naviy sodiqlik yotadi. Kasbiylik shifokordan

maxsus bemor va shifokor munosabatlaridagi eng muhim shaxs bemor ekanligini toʻliq tushunishni talab qiladi. Shu maqsadda shifokor bemorning e'tiqodi, qadriyatlari va ehtiyojlariga mos keladigan eng yaxshi yordamni taqdim etishga intiladi. Bemorga yoʻnaltirilganlik shifokorni parvarishning eng yuqori standartlarini saqlab qolish, qat'iy davomiy ta'lim bilan shugʻullanish, tibbiy anjumanlarda faol ishtirok etish va klinik yangiliklarni izlashga intilishda muhim omil hisoblanadi.

Faktorlarning birlashuvi asta-sekin oʻn toʻqqizinchi asrning o'rtalarida anesteziyaning "kashfiyotiga" olib keldi. Ehtimol, birinchisi, XIII asrda uxlab yotgan shimgichni ishlatish edi. Keyin, 1540-yilda Dispensatorium muallifi boʻlgan buyuk shifokor va botanik Valerius Kordis etil spirtiga sulfat kislota qo'shishni o'z ichiga olgan efir sintezining inqilobiy usulini tasvirlab berdi. Anesteziyaning rivojlanishiga qoʻshgan hissasi Uilyam Garvining (1578-1657) tajribalarini o'z ichiga oladi, bu tizimli qon aylanishini kashf qilish bilan yakunlanadi. Jozef Pristli (1733-1804) tomonidan yangi gazlarni aniqlash va tavsiflash; bu gazlardan, xususan, Bristol Pnevmatik instituti tomonidan kasalliklarni davolash uchun foydalanish; va 1820-yillarda jarroh Genri Xill Hikman (1800-1830) tomonidan ilgari surilgan insoniyat azoblarining barcha turlariga qarshi harakat, Angliyaning san'at va adabiyotdagi romantik harakati bilan birgalikda individuallik, ogʻriq va azob-uqubatlarga e'tibor qaratdi.

Garchi ser Xamfri Deyvi (1778-1829) 1799-yilda azot oksidini tibbiyot amaliyotiga kiritgan va 1800-yilda gazning mumkin boʻlgan anestetik sifatini taklif qilgan boʻlsada, jarrohlik anesteziyaning birinchi muvaffaqiyatli namoyishi 1846- yilgacha boʻlgan. Buning uchun tushuntirishlar 46 yillik kechikish Devid A.E. Shefard, Norman Bergman, Nikolas M.Grin, Donald Katon va boshqalar tomonidan taklif qilingan. Shubhasiz, haqiqiy kuzatuvlar va ilmiy yangiliklarni klinik amaliyotga joriy etishda kechikish odatiy hol emas. Masalan, Klod Bernard 1857-yilda kurarening paralitik ta'siriga ishora qilgan, garchi preparat 1940-

yillargacha nerv-mushak blokirovka qiluvchi vosita sifatida klinik jihatdan qoʻllanilmagan boʻlsa ham. Ehtimol, Davy jarrohlik operatsiyalarida ogʻriq muammosining aniq yechimi emas, balki azot oksidini anodin deb hisoblagan.

Bundan tashqari, jarrohlik anesteziyani qabul qilishdan oldin ogʻriq haqidagi zamonaviy jamiyatning munosabati oʻzgarishi kerak edi va ogʻriqni yaxshilash Davy va Hikman davrida ijtimoiy maqsad emas edi. Koʻpchilik ogʻriqni boshqarishni ilohiy rejaga aralashish deb hisobladi. Jeremi Bentam va Jon Styuart Mill ogʻriqni boshqarishga nisbatan ijobiy nuqtai nazarga ega boʻlishsa-da, jamiyatda ogʻriqni toʻxtatish axloqiy jihatdan notoʻgʻri ekanligiga ishonish yillar davomida mavjud edi.

Bundan tashqari, mesmerizm 1830- va 1840-yillarda keng qoʻllanilgan va kamroq xavfli alternativi mavjud boʻlganda, potentsial xavfli kimyoviy moddalardan foydalanishga qarshi argument keltirilishi mumkin edi. Shefardning xulosasiga koʻra, 1846-yilgacha jarrohlik anesteziyasining joriy etilishi va qabul qilinishi uchun jamiyatdagi munosabat va tibbiy sharoitlar qulay emas edi.

Anesteziologiya haqiqiy kasbdan koʻra hunarmandchilik yoki savdo sifatida boshlangan, chunki u jarrohlik va stomatologiya bilan bogʻliq boʻlib, oʻsha paytda "professional" deb hisoblanishi uchun na texnik imkoniyatlarga, na tizimli ilmiy asoslarga ega edi. Qoʻshma Shtatlardagi anesteziya tarixining dastlabki yillari jarrohlik anesteziyaning "kashfiyoti" uchun kim hisoblanishi kerakligi haqidagi kichik tortishuvlar va raqobat, ilmiy tamoyillarga yetarlicha e'tibor bermaslik va anesteziyani qoʻllash kabi oʻta xavfli amaliyotlar bilan ham qoralangandi.

Bemorga yoʻnaltirilgan professionallik talablari oʻrniga azot oksidining asfiksiyali konsentratsiyasi, anesteziologiyada professionallikning boshqa muhim elementlari ham yoʻq edi - parvarish standartlari, klinik fandagi yangiliklar, qat'iy ta'lim dasturlari va ma'lumotni kashf qilish va tarqatish uchun professional tashkilotlar.

Tibbiyotning barcha bosqichlari va yutuqlari ichida ogʻriqni yengish dunyodagi har bir insonga ta'sir qilishi mumkin boʻlgan kam sonli ishlardan biri boʻlishi kerak. 1846-yilda insoniyatning eng katta qoʻrquvlaridan biri boʻlgan jarrohlik ogʻrigʻi yoʻq qilindi. Ushbu tarixiy sharh maqolasida anesteziologiyaning turli elementlari (gazlar, laringoskoplar, endotraxeal naychalar, tomir ichiga yuboriladigan dori-darmonlar, niqoblar va yetkazib berish tizimlari) qanday kashf etilganligi va soʻnggi ikki asrdagi ba'zi ajoyib tadbirkorlar va shifokorlar ularni insoniyatga qanday yetkazganligi tasvirlangan.

Zamonaviy anesteziya asoschisi Uilyam T.G. Morton (1819-1868), Bostonlik yosh stomatolog, doktor Morton koʻplab stomatologlar qoʻllaganidan koʻra yaxshiroq vositani azot oksidini izlagan edi. Doktor Mortonning g'ayrat va kashfiyotga asoslangan qat'iyati bilan u va Massachusets umumiy kasalxonasining taniqli jarrohi Jon Kollinz Uorren (1778-1856) 1846-yil 16-oktyabrda anesteziya bilan amalga oshirilgan birinchi muvaffaqiyatli jarrohlik amaliyoti bilan tarixga kirishdi. Doktor Morton butun dunyoga efir gaz ekanligini isbotladi, u toʻgʻri dozada nafas olganda xavfsiz va samarali anesteziya beradi. Endotraxeal trubaning havo yoʻli uchun ishlatilishi haqidagi birinchi hisoblardan biri pediatr Jozef O'Dvayerdan (1841-1898) olingan. U difteriya holatlarida metall "O'Dvayer" naychalarini ishlatgan va ularni traxeyaga koʻr-koʻrona oʻtkazgan. Naychaga manjet qoʻshish 1932-yilda Artur Guedel (1883-1956) va Ralf M. Uoters (1883-1979) tomonidan amalga oshirilgan. Anesteziolog Chevalier Jekson (1865-1958) endotraxeal naychalarni kiritish uchun oʻzining qoʻl laringoskopini targʻib qildi va uning mashhurligi tezda oshdi.

Ser Robert Reynolds Makintoshning (1897-1989) toʻgʻridantoʻgʻri laringoskopiya texnikasi 1937-yilda Oksford universitetida anesteziya boʻyicha Nuffild professor etib tayinlanganidan keyin paydo boʻldi. U birinchi boʻlib oʻzining yangi ishlab chiqilgan laringoskopning uchini muntazam ravishda joylashtirishni tas-

virlab berdi: tilning tagiga yopishgan epiglottik vallekula sabab koʻtarilganda butun halqum ochiladi. Makintosh oʻzining yangi pichoq va texnikasi bilan qanday ajoyib koʻrinishga erisha olganidan chin dildan hayratda edi.

Barbituratlarni tomir ichiga anestetik sifatida qoʻllash 1932-yilda boshlangan. Natriy tiopental Mayo klinikasining doktori Jon Lundi (1894-1973) tomonidan batafsil tavsiflanganidan keyin mashhurlikka erishdi. Boshqa I.V. soʻnggi yetmish yil davomida dori-darmonlarni sinab koʻrishdi, ammo eng yangi induksion dori juda qisqaroq tiklanish davrini ta'minladi va aslida laringeal reflekslarni bostiruvchi koʻrinadi.

1977-yilda klinik jihatdan kiritilgan propofol hatto qusishga qarshi birikma sifatida ham juda koʻp ijobiy ta'sir koʻrsatdi. 1846-yil oktyabrgacha jarrohlik va ogʻriq sinonim edi, ammo keyin emas.

Biz dalillarga asoslangan tibbiyot infratuzilmasi va genetika, transplantatsiya, radiologiya va hatto ildiz hujayralarining yangi sohalari tezda asosiy tibbiyotga integratsiyalashgan. Axborot asriga kirganimizdan soʻng, biz anesteziya boʻyicha erishiladigan yutuqlar haqida ajoyib kelajakni bashorat qilishimiz mumkin.

Anesteziologik va reanimatologik yordamni tashkillashtirish toʻgʻrisidagi nizom (Umumiy nizom)

- 1. Ushbu nizom tibbiyot muassasalarida anesteziologiyareanimatologiya xizmatini koʻrsatuvchi boʻlimlar faoliyatini hamda ularga qoʻyilgan talabni belgilaydi.
 - 2. Ushbu nizomda quyidagi atamalardan foydalaniladi.

Anesteziya — xirurgik operatsiyalar vaqtida, bogʻlovda, manipulyatsiyalarda va ba'zi tekshirish usullari vaqtida bemorlarni himoya qilish tadbirlari yigʻindisidan iborat.

Reanimatsiya — qayta jonlantirish, hayot uchun zarur organlar funksiyalari yetishmovchiligida, tizimli (sistematik) va hajmiy jarayonlar vaqtida bemor ogʻir holatga tushganda hayot faoliyatini qayta tiklashga qaratilgan tadbirlar yigʻindisi.

Intensiv terapiya — bemorlarda ogʻir funksional va metabolik qaytuvchi buzilishlar yoki oʻlim xavfi boʻlganda sun'iy va tabiiy usullar bilan organ va tizimlar funksiyasiga yordam berish yoki himoya qilish.

Intensiv kuzatuv — operatsiyadan keyin bemor ahvoli ogʻirlashganda, gomeostaz buzilishi aniqlangan hollarda oʻtkaziladigan tadbirlar yigindisidir.

Nazarot savollari:

- 1. "Anesteziologiya" atamasining ma'nosi nima?
- 2. Anesteziologiya fanining rivojlanish tarixi?
- 3. Anesteziologiya xonasining tashkil qilinishi?
- 4. Reanimatsiya qanday soha?
- 5. Intensiv terapiya qanday soha?
- 6. Anesteziologiyaning rivojlanishiga hissa qoʻshgan olimlar qaysilar?

II BOB. ANESTEZIYADA FOYDALANILADIGAN ASBOB-USKUNALAR

Ogʻriqsizlantirish, muskul relaksantlari. Premedikatsiya. Umumiy anesteziyaning organizm hayotiy muhim a'zolar faoliyatiga ta'siri. Ogʻriqsizlantirish haqida tushuncha

Anesteziologik ta'minot - bu jarrohlik muolaja (operatsiya) va uning oqibatlarini stressdan himoya qilishga va organlar faoliyatini boshqarishga qaratilgan chora-tadbirlardan foydalanish. Jarrohlik stressi - bu operatsiyadan oldin psixoemotsional qoʻzgʻalish, ogʻriq, impulslar va qon yoʻqotish natijasida yuzaga keladigan jiddiy holat.

Bu omillar chuqur neyrohumoral oʻzgarishlar va xavfli metabolik oʻzgarishlar, hayotiy organlar va tizimlar shikastlanishining asosiy sababidir. Anesteziologik ta'minot operatsiyadan oldingi va operatsiyadan keyingi bosqichlarga boʻlinadi. Anesteziologik ta'minotning operatsiyadan oldingi bosqichida quyidagi ikkita muhim muammoni hal qilish kerak:

- 1. Organlarning yoʻqolgan funksiyalarini tiklash.
- 2. Anesteziyaning silliq kechishini ta'minlovchi preparatlarni yuborish, ya'ni premedikatsiyani oʻtkazish. Organlarning yoʻqolgan funksiyalarini tiklash uchun bir necha daqiqa (shoshilinch jarrohlik aralashuvi boʻlsa), kunlar va oylar (rejalashtirilgan jarrohlik aralashuvi boʻlsa) kerak boʻladi (majburiy, shart). Jarrohlik aralashuviga tayyorgarlik koʻrish uchun ajratilgan vaqt jarrohlik kasallikning ogʻirligiga va jarrohlik patologiyasining ogʻirligiga, amaliyotning xususiyatlariga bogʻliq.

Jarrohlik aralashuvi bosqichida anesteziologik choralar quyidagilardan iborat:

- jarrohlik zarbasiga javoban tananing reaksiyasini kamay-tirish;
- jarrohlik shok oqibatlaridan kelib chiqadigan funksional siljishlarni bartaraf etish;

- -jarrohlik amaliyotini osonlashtiradigan maxsus usullardan foydalanish. Operatsiyadan keyingi bosqichning anesteziologik choralariga quyidagilar kiradi:
- jarrohlik paytida yuzaga kelgan funksional siljishlarning qoldiq koʻrinishlarini yoʻq qilish;
- amaliyotdan keyingi davrda stress omillariga reaksiyalarni kamaytirish;
- jarrohlik va asoratlar bilan kurashish natijasida yuzaga kelgan yangi sharoitlarda tananing funksiyalarini boshqarish. Zamonaviy behushlik bir necha komponentlardan iborat. Anesteziyaning umumiy komponentlari jarrohlik aralashuviga javobni kamaytirishga va funksional siljishlarni bartaraf etishga qaratilgan.

Premedikatsiya haqida tushuncha

Anesteziya va operatsiyadan oldin bemor umumiy va tibbiy tayyorgarlikdan oʻtishi kerak. Umumiy tayyorgarlikning asosi oshqozon va ichakni tozalashdir. Bemor rejalashtirilgan operatsiyadan oldin kechqurun ovqat yemasligi kerak. Klizma qilinadi, ichaklar yuviladi, soʻngra bemor gigiyenik vanna qabul qilishi kerak. Jarrohlik aralashuv maydonining terisi sochlardan tozalanadi. Anesteziyani boshlashdan oldin bemorning oshqozoni boʻsh boʻlishi kerak. Buning uchun oshqozonga prob yuboriladi va "toza suvgacha" yuviladi.

Bemorni toʻgʻridan-toʻgʻri behushlikdan oldin dorilar bilan tayyorlash premedikatsiya deb ataladi. Premedikatsiya teri ostiga yoki mushaklar orasiga behushlikdan 30-40 daqiqa oldin, preparatni tomir ichiga yuborishdan 5-10 minut oldin yuboriladi. Premedikatsiya uchun gipnoz, neyroplegik va neyroleptik, ataksik, analjezik, antigistamin va xolinolitik preparatlar qoʻllaniladi. Ushbu guruhning luminal (0,1 g), noxiron (0,25-0,5 g) va boshqa preparatlari uyqu tabletkalaridan jarrohlik arafasida, yotishdan 30-40 daqiqa oldin olinadi. Ataksik ta'sirga erishish uchun Elenium (10-15 mg), diazepam, seduksen (5-10 mg) yoki boshqa shunga oʻxshash preparatlar buyuriladi. Ushbu guruhning preparatlari

protsedura arafasida, uyquga ketishdan oldin yoki behushlik boshlanishidan 2-3 soat oldin beriladi. Premedikatsiya maqsadida 5,0-7,5 mg dozada mushak ichiga yoki tomir ichiga yuboriladigan droperidol keng qoʻllaniladi. Narkotik analgeziyalarga promedol (10-20 mg), omnopon (10-20 mg), morfin (5-10 mg), fentanil (0,05-0,1 mg) va dipidolor (10-15 mg) kiradi. Ular behushlikdan 30-40 daqiqa oldin qoʻllaniladi. Antigistamin preparatlaridan diprazin (25-50 mg), suprastin (20-40 mg), dimedrol (20-50 mg) ishlatiladi.

Xolinolitik preparatlar tananing M-xolinoreaktiv tizimlarini bloklaydi. Natijada yurak urishi tezlashadi, nafas yoʻllari, soʻlak, oshqozon-ichak yoʻllari, teri va boshqa bezlarning sekretsiyasi pasayadi, traxeya va bronxlar, halqum, oshqozon mushaklari tonusi pasayadi. Bu vagolitik ta'sir deb ataladi va bu vagus nervi faoliyatining pasayishi natijasidir. Xolinolitik preparatlardan atropin sulfat (0,2-1,0 ml), metasin (0,2-0,1 ml) yoki skopolamin gidroxlorid (0,5-1,0 ml) behushlikdan 30-40 daqiqa oldin mushak ichiga yoki teri ostiga yuboriladi. Bundan tashqari, anesteziyaga erishish uchun kuchli dori vositalaridan kundalik foydalanish farmakologiyani, shu jumladan anestezikagentlar va interkurent terapiya oʻrtasidagi mumkin boʻlgan oʻzaro ta'sirlarni chuqur bilishni talab qiladi.

Maqolaning chuqur ta'sirlari: ikkinchi darajali maqola; kirish; anesteziyadagi rivojlanishlar; anesteziya fani; klinik anesteziyaga yondashuvlar; anesteziya va qon aylanishi; operatsiyadan oldingi baholash; nafas olish va qon aylanishini operatsiyadan keyingi davrda kuzatish.

Yurak, oʻpka, buyrak yoki periferik qon tomir kasalliklari bilan ogʻrigan bemorlarda tobora murakkab jarrohlik muolajalarini oʻtkazish tendensiyasi oʻtkir yurak-qon tomir dori vositalarini (masalan, inotroplar, vazopressorlar, vazodilatatorlar, antiaritmiklar) qoʻllash malakasini talab qiladi. Anesteziyani qoʻllash natijasida yuzaga kelgan oʻtkir fiziologik oʻzgarishlar tufayli anestezistlar zudlik bilan qaror qabul qilishga tayyor boʻlishlari va

hushidan ketgan bemorni xavfsiz parvarish qilish koʻnikmalarini rivojlantirishlari kerak. Bu koʻpincha "qiyin nafas olish yoʻllari" ni boshqarishni oʻz ichiga oladi, ayniqsa katta yuz travmasi, boʻyin jarohatlari va yuz, yoki boʻyinning anomaliyalari (tugʻma yoki orttirilgan) dan keyin. Anestezistning koʻnikmalarining tabiiy kengayishi ulardan reanimatsiyada va anestezistlar muhim rol oʻynaydigan jiddiy hodisalar joyida bemorlarni boshqarishda foydalanishdir.

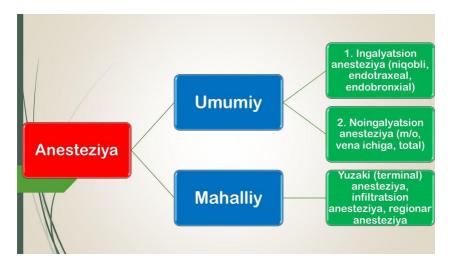
Mintaqaviy anestezik bloklardan foydalanish malakasi anestezistni surunkali ogʻriqni davolash uchun protseduralarni ishlab chiqish va amalga oshirishga tayyorlaydi va operatsiyadan keyingi ogʻriqni davolashda ushbu protseduralardan foydalanishga yordam beradi. menejment) anestezistlarni intensiv terapiyada muhim rol oʻynashiga olib keldi va shu bilan birga boshqa mutaxassislar ham jiddiy yordam koʻrsatishga katta hissa qoʻshishini tan oldi.

Anesteziyaning perioperativ tibbiyotga aylanishi – bemorlarni operatsiyadan oldingi baholashda va ularni reanimatsiya bo'limida, yuqori qaramlik boʻlimida, reabilitatsiya boʻlimida va jarrohlik bo'limida operatsiyadan keyingi davolashda anestezistlarning rolining evolyutsiyasidir. Muayyan koʻnikmalarga boʻlgan ehtiyoj tufayli bir qator mutaxassislik sohalariga: shunday qilib, neyroanesteziya, yurak anesteziyasi va pediatrik anesteziyaning barchasi oʻziga xos talablarga va ixtisoslashgan jiddiy yordam sohalariga ega va ixtisoslikning odatiy sohalaridir. Xuddi shunday, akusherlik, qon tomir jarrohligi, plastik jarrohlik, ortopedik jarrohlik, katta travma yoki kraniofasiyal jarrohlik uchun behushlik turli xil, bir xil darajada muhim, maxsus koʻnikmalarni talab qiladi. Subixtisoslashuv bemorni parvarish qilish bilan bevosita shugʻullanadigan barcha mutaxassislarni (jarrohlar, shifokorlar, anesteziologlar) jalb qilgan holda koʻp tarmoqli guruhlarni rivojlantirishga imkon beradi. Anestezistlarning bu kengayib borayotgan roli bunday jamoaviy yondashuvni rivojlantirishga imkon beradi, lekin faqat mutaxassisliklar boʻyicha oʻqitish orqali mumkin. Shunday qilib, koʻplab anestezistlar oʻz mashgʻulotlarining bir qismini tibbiyot, akusherlik, pediatriya, neonatologiya, baxtsiz hodisalar va shoshilinch tibbiy yordam sohalarda oʻtkazadilar.

Premedikatsiyaning asosiy vazifalari:

- 1) operatsiyadan oldingi emotsional stressning oldini olish;
- 2) umumiy anestezikaning ta'sirini oshirish;
- 3) salbiy reflekslarning oldini olish (refleksli yurak tutilishi);
- 4) nafas yoʻllarining shilliq qavatidan shilliq sekretsiyasini kamaytirish va neyrovegetativ barqarorlikni ta'minlash;
- 5) behushlik paytida ishlatiladigan dorilar va suyuqliklarga allergik reaksiyalarning oldini olish.

Anesteziya protseduralar yoki jarrohlik paytida ogʻriqni his qilmaslik uchun dori vositalarini (anestetik deb ataladi) qoʻllashni anglatadi.

Anesteziklar sizning nervlaringizdan miyadagi markazlarga protsedura joyidagi sezgir signallarni vaqtincha bloklaydi. Anesteziyaning har xil turlari turlicha ishlaydi. Ba'zi anestezik dorilar tanangizning ayrim qismlarini hissizlantiradi. Boshqa anesteziklar miyangizni xiralashtiradi, shuning uchun siz koʻproq invaziv jarrohlik muolajalar orqali uxlashingiz mumkin.

Zamonaviy anesteziya turlari

Tibbiy yordam koʻrsatuvchi provayderingiz foydalanadigan anesteziya protsedura turi va hajmiga bogʻliq. Variantlar quyidagilarni oʻz ichiga oladi:

Mahalliy anesteziya: Bu tanangizning kichik qismini hissizlantiradi. Provayderlar odatda katarakt jarrohligi yoki teri biopsiyasi kabi minimal invaziv muolajalar uchun mahalliy anesteziyadan foydalanadilar. Jarayon davomida siz hushyorsiz.

Sedasyon: "Qorong'i uyqu" deb ham ataladigan sedasyon sizni uxlab qoladigan darajada bo'shashtiradi, lekin muloqot qilish uchun kerak bo'lganda uyg'onishingiz mumkin. Ko'pincha sedasyon bilan amalga oshiriladigan muolajalarga aql tishlarini olib tashlash, yurak kateterizatsiyasi va ba'zi kolonoskopiyalar kiradi. Siz butunlay behush bo'lmasangiz ham, protsedurani eslay olmaysiz.

Regionaranesteziya: regionaranesteziya tanangizning katta qismidagi ogʻriqni, masalan, a'zo yoki koʻkrak ostidagi barcha narsalarni bloklaydi. Masalan, tugʻruq ogʻrigʻini yengillashtiradigan epidural yoki qoʻlda jarrohlik uchun qoʻl blokirovkasi. Provayderlar sedasyondan tashqari regionaranesteziyani ham qoʻllashi mumkin yoki uni oʻzi boshqarishi mumkin.

Umumiy anesteziya: ushbu davolash sizni behush va ogʻriq yoki boshqa ogohlantirishlarga befarq qiladi. Provayderlar koʻproq invaziv muolajalar yoki bosh, koʻkrak yoki qorin boʻshligʻidagi operatsiyalar uchun umumiy anesteziyadan foydalanadilar.

Premedikatsiya. Anestezik premedikatsiya amaliyoti 19-asr oʻrtalarida efir va xloroform umumiy anesteziya sifatida kiritilgandan soʻng boshlangan. Jarrohlikdan oldin opioidlar va antikolinerjiklarni qoʻllash orqali jarroh bemorlar kamroq tashvishli holatga erishishlari mumkin va eng muhimi, ular zerikarli va xavfli induksiya bosqichida yumshoqroq kursga ega boʻlishadi. Opioidlar va antikolinerjiklar bilan premedikatsiya 20-asrda vena ichiga anesteziyalar asosan induksiya vaqtini sezilarli darajada qisqartiradigan induksiyon agentlari sifatida ishlatilganda odatiy amaliyot emas edi. Anestezik premedikatsiyaning hozirgi amaliyoti bemorni parvarish qilishning bir necha jihatlarini o'z ichiga olgan umumlashtirilgan sxemaga aylandi: operatsiyadan oldingi tashvishlarni kamaytirish, intraoperativ zararli stimullarni va u bilan bogʻliq neyroendokrinologik oʻzgarishlarni susaytirish, anesteziya va jarrohlikning operatsiyadan keyingi salbiy ta'sirini minimallashtirish. Zamonaviy anesteziya amaliyotida premedikatsiyadan oqilona foydalanish individual ehtiyojlar, jarrohlik turlari, qoʻllaniladigan anestetik vositalar va texnikalar bilan asoslanishi kerak. Ushbu maqolada biz o'quvchilarimizga ikkinchi avlod serotonin 3-toifa antagonistlari, antidepressantlar va antikonvulsanlarning yaqinda qoʻllanilishiga e'tibor qaratgan holda jarrohlik bemorlarning premedikatsiyasi haqida yangilangan ma'lumotlarni taqdim etamiz.

Siz qachondir orqangizni buklaganmisiz, oyogʻingiz krampini boshdan kechirganmisiz yoki boshingizni zoʻrgʻa aylantira olmaydigan darajada qattiq boʻyin bilan uygʻonganmisiz? Agar shunday boʻlsa, ehtimol siz mushaklarning spazmini yoki mushaklarning kuchlanishini boshdan kechirgansiz. Mushaklarning spazmlari yoki kuchlanishi suvsizlanish, ortiqcha yuk yoki kuchlanish tufayli yuzaga kelishi mumkin. Ular uxlash, haydash

yoki narsalarni koʻtarish kabi kundalik faoliyatga jiddiy ta'sir koʻrsatishi mumkin.

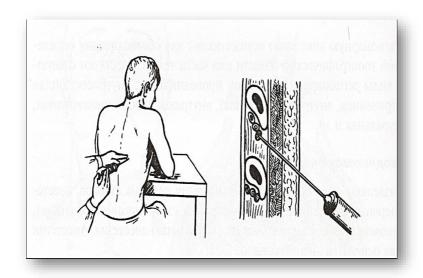
Agar sizda boʻyin yoki bel ogʻrigʻi yoki mushaklarning spazmlarini keltirib chiqaradigan boshqa holat boʻlsa, shifokor sizga mushak relaksanti (yoki mushak buyurishi mumkin. Mushak relaksanti - bu mushaklarning spazmlarini va kuchlanishini kamaytirishga yordam beradigan dorilar. Ular mushaklardagi nerv impulslarini blokirovka qilish orqali ishlaydi, bu sizning mushaklaringizni boʻshashtirishga yordam beradi.

Mushaklar relaksantlari faqat shifokor tomonidan belgilanishi mumkin. Biroq, mushak ogʻrigʻi, shuningdek, retseptsiz (OTC) ogʻriqli dorilar tomonidan ham yengillashtirilishi mumkin. Misol uchun asetaminofen (Tylenol) yoki ibuprofen (Advil) va naproksen (Aleve) kabi steroid boʻlmagan yalligʻlanishga qarshi dorilar (NSAID) kiradi.

Biz Sesame kompaniyasining tibbiy direktori doktor Allison Edvards bilan mashhur OTC va retsept boʻyicha mushak relaksantlarini oʻrganishni muhokama qilish yuzasidan hamkorlik qildik. Ularning qanday ishlashi, muhim yon ta'siri va ehtiyot choralari haqida suhbatlashamiz. Shuningdek, biz toʻgʻri parvarish qilish uchun tibbiy yordam koʻrsatuvchi provayderga qachon va qanday murojaat qilishni muhokama qilamiz.

Umumiy narkoz (Buyuk Britaniya) yoki umumiy anesteziya (AQSh) tibbiy yoʻl bilan ongni yoʻqotish usuli boʻlib, bemorni hatto ogʻriqli ogohlantirishlar bilan ham qoʻzgʻatib boʻlmaydigan holga keltiradi. Ushbu ta'sirga vena ichiga yoki ingalyatsiyali umumiy anesteziya dori-darmonlarini yuborish orqali erishiladi, ular koʻpincha analjezik va nerv-mushak blokirovka qiluvchi vosita bilan birgalikda ishlaydi. Jarayon davomida oʻz-oʻzidan shamollatish koʻpincha yetarli emas va havo yoʻllarini himoya qilish uchun aralashuv zarur. Umumiy anesteziya odatda bemor uchun chidab boʻlmas darajada ogʻriqli boʻlishi mumkin boʻlgan jarrohlik muolajalarni oʻtkazish uchun operatsiyada yoki ogʻir bemorlarda endotraxeal intubatsiya va mexanik ventilyatsiyani

osonlashtirish uchun intensiv terapiya boʻlimida yoki tez yordam boʻlimida amalga oshiriladi. Jarayonga qarab, umumiy anesteziya ixtiyoriy yoki talab qilinishi mumkin. Bemor hushidan ketishni afzal koʻradimi yoki yoʻqmi, ba'zi ogʻriqli ogohlantirishlar bemorning beixtiyor javoblariga (masalan, harakat yoki mushaklarning qisqarishi) olib kelishi mumkin, bu esa operatsiyani qiyinlashtiradi. Shunday qilib, koʻplab protseduralar uchun umumiy anesteziya amaliy nuqtai nazardan talab qilinadi.

Nazorat savollari

- 1. Ogʻriqsizlantirish nima?
- 2. Ogʻriqsizlantirish turlari
- 3. Premedikatsiya nima?
- 4. Premedikatsiyaning maqsad va vazifalarini ayting
- 5. Premidikatsiya uchun foydalaniladigan dori vositalarini ayting.
 - 6. Mahalliy anesteziya nima?
 - 7. Mahalliy anestetiklarga qaysi dorilar kiradi?
 - 8. Mahalliy anestetiklarning vazifalarini ayting?

Narkoz va sun'iy nafas olish apparatlari

Narkoz lotincha narkosis soʻzidan olingan boʻlib "hissizlik" degan ma'noni anglatadi.

Narkoz (yunoncha narcosis - uyqusizlik) - sun'iy (ayrim kimyoviy moddalar va boshqa omillar ta'sirida) yaratilgan chuqur uyqu holati, bunda odam hech narsani sezmaydi, ixtiyoriy harakatlar qila olmaydi, ongni toʻliq yoki qisman yoʻqotadi. Tibbiyotda jarrohlik operatsiyalari paytida ogʻriqni yoʻqotish (behushlik) uchun ishlatiladi. Amerikalik jarroh Uorren birinchi boʻlib efir narkozi bilan operatsiya qildi (1846). Dastlab N. uchun faqat efir va xloroform ishlatilgan. Kimyo fanining rivojlanishi tufayli holatlar hosil qiluvchi turli moddalar ochilgan.

Anesteziya va operatsiyadan oldin bemor umumiy va tibbiy tayyorgarlikdan oʻtishi kerak. Umumiy tayyorgarlikning asosi oshqozon va ichakni tozalashdir. Bemor rejalashtirilgan operatsiyadan oldin kechqurun ovqat yemasligi kerak. Klizma qilinadi, ichaklar yuviladi, soʻngra bemor gigiyenik vanna qabul qilishi kerak. Jarrohlik aralashuv maydonining terisi sochlardan tozalanadi. Anesteziyani boshlashdan oldin bemorning oshqozoni boʻsh boʻlishi kerak. Buning uchun oshqozonga prob yuboriladi va "toza suvgacha" yuviladi. Bemorni toʻgʻridan-toʻgʻri likdan oldin dorilar bilan tayyorlash premedikatsiya deb ataladi. Premedikatsiya teri ostiga yoki mushaklar orasiga behushlikdan 30-40 daqiqa oldin, preparatni tomir ichiga yuborishdan 5-10 minut oldin yuboriladi. Premedikatsiya uchun gipnoz, neyroplegik va nevroleptik, ataksik, analiezik, antigistamin va xolinolitik preparatlar qo'llaniladi. Ushbu guruhning luminal (0,1 g), noxiron (0,25-0,5 g) va boshqa preparatlari uyqu tabletkalaridan jarrohlik arafasida, yotishdan 30-40 daqiqa oldin olinadi. Ataksik ta'sirga erishish uchun Elenium (10-15 mg), diazepam, seduksen (5-10 mg) yoki boshqa shunga oʻxshash preparatlar buyuriladi. Ushbu guruhning preparatlari protsedura arafasida, uyguga ketishdan behushlik boshlanishidan 2-3 soat oldin beriladi. oldin voki Premedikatsiya maqsadida 5,0-7,5 mg dozada mushak ichiga yoki

tomir ichiga yuboriladigan droperidol keng qoʻllaniladi. Narkotik analjeziklarga promedol (10-20 mg), omnopon (10-20 mg), morfin (5-10 mg), fentanil (0,05-0,1 mg) va dipidolor (10-15 mg) kiradi. Ular behushlikdan 30-40 daqiqa oldin qoʻllaniladi. Antigistamin preparatlaridan diprazin (25-50 mg), suprastin (20-40 mg), dimedrol (20-50 mg) ishlatiladi. Xolinolitik preparatlar tananing M-xolinoreaktiv tizimlarini bloklaydi. Natijada yurak urishi tezlashadi, nafas yoʻllari, soʻlak, oshqozon-ichak yoʻllari, teri va boshqa bezlarning sekretsiyasi pasayadi, traxeya va bronxlar, halqum, oshqozon mushaklari tonusi pasayadi. Bu vagolitik ta'sir deb ataladi va bu vagus nervi faoliyatining pasayishi natijasidir. Xolinolitik preparatlardan atropin sulfat (0,2-1,0 ml), metasin (0,2-0,1 ml) yoki skopolamin gidroxlorid (0,5-1,0 ml) behushlikdan 30-40 daqiqa oldin mushak ichiga yoki teri ostiga yuboriladi.

Premedikatsiyaning asosiy vazifalari:

- 1) operatsiyadan oldingi emotsional stressning oldini olish;
- 2) umumiy anestezikaning ta'sirini oshirish;
- 3) salbiy reflekslarning oldini olish (refleksli yurak tutilishi);
- 4) nafas yoʻllarining shilliq qavatidan shilliq sekretsiyasini kamaytirish va neyrovegetativ barqarorlikni ta'minlash;
- 5) behushlik paytida ishlatiladigan dorilar va suyuqliklarga allergik reaksiyalarning oldini olish.

Barcha behushlik asboblari 3 ta asosiy qismdan iborat

- 1. Kislorod va gazsimon anestetiklarni saqlaydigan silindrlarning bir qismi.
- 2. Vaporizator va dozimetr qismi suyuq anestezikani gazsimon anestezikaga aylantiradi va havo va kislorod aralashmalarini dozalaydi.
- 3. Nafas olish konturlari gaz-narkotik aralashmaning aylanishini ta'minlaydi

Silindrlar yuqori bosimli gaz va suyuq moddalarni saqlash uchun moʻljallangan metall idishlardir. Balon ichida kislorod gaz shaklida boʻladi. Slindrda qancha kislorod borligini bilish uchun silindrdagi bosim uning hajmiga koʻpaytiriladi: V=D*E. Bu yerda

D - silindrdagi bosim, E - silindrdagi kislorodning litrdagi hajmi. Suyultirilgan azot oksidi kulrang 1,2 litrli silindrlarda 20 daraja 51 atm. bosim ostida saqlanadi. Azot oksidining aniq miqdorini aniqlash uchun silindr tortiladi va ogʻirlik chiqariladi. 1 kg suyuq azot oksidi 500 1 bugʻli gaz hosil qiladi. Gazning umumiy hajmini azot oksidining sof ogʻirligini 500 ga koʻpaytirish yoʻli bilan topish mumkin. Bir daqiqada gaz sarfini bilib, silindrdagi azot oksidi qancha vaqt turishi hisoblab chiqiladi. Anesteziya nafas olish apparati uchun gazlar 4-6 atm. bosimdan oshmasligi kerak. Yuqori 51-gaz ballonida 250 atm. bosimni kamaytirish uchun maxsus reduktorlar oʻrnatiladi. Kislorod ballonlari koʻk rangga bo'yalgan va hajmi 10-40 litr va bosim 15 MPa. Azotli gaz ballonlari kulrang rangga bo'yalgan, sig'imi 10 litr va bosimi 5,1 MPa boʻlib, suyuq yoki gazsimon moddani saqlaydi. Anesteziya apparatining nafas olish konturlari 2 ga boʻlinadi: qaytariladigan va qaytarilmaydigan konturlar. Bu konturlar yopiq, yarim yopiq, ochiq va yarim ochiq konturlarga boʻlinadi.

Umumiy anesteziya (narkoz) bir necha turga boʻlinadi.

- 1. Oddiy behushlik (bir komponentli)
- a) Ingalyatsion-anestetik moddalar nafas yoʻllari orqali bugʻ shaklida kiritiladi va niqob va endotraxeal, endobronxial turlarga boʻlinadi.
- b) Ingalyatsion boʻlmagan nafas yoʻllarini chetlab oʻtish orqali kiritilgan. Ingalyatsion boʻlmagan anesteziyada anesteziklar quyidagi usullarda qoʻllaniladi:
- -suyak ichiga, mushak ichiga, tomir ichiga, toʻgʻri ichak, elektronarkoz.
 - 2. Kombinatsiyalangan anesteziya (koʻp komponentli)

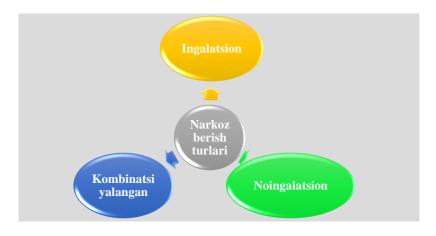
Anesteziya uchun ishlatiladigan asboblar. Havo kanallari niqob bilan behushlik paytida havo yoʻllarini ochiq tutish uchun ishlatiladi. Tish qavslari ogʻiz boʻshligʻiga yoʻl ochish, intubatsiya naychalari va tilni tishlashning oldini olish uchun moʻljallangan. Jagʻlarni mahkamlash uchun ogʻiz kengaytirgich ishlatiladi. Til qisqichlari behushlik paytida, odam hushidan ketganda tilni

yopishib qolmasligi uchun uni ushlab turish uchun ishlatiladi. Oʻpka shamollatish uchun ishlatiladigan portativ qoʻl asboblari favqulodda vaziyatlarda oʻpkani ventilyatsiya qilish uchun moʻljallangan. Vakuum aspiratorlari traxeya, bronxlar, ogʻiz boʻshligʻi, oshqozon va yaralardagi suyuqliklarni olib tashlash uchun ishlatiladi.

Pulverizator intubatsiyadan oldin va halqumni tekshirish paytida yuqori nafas yoʻllari orqali halqumga anestetik eritmani purkash uchun kerak. Anesteziya paytida turli xil dori-darmonlarni kiritish uchun ignalar va tomir kateterlari qoʻllaniladi. Endotraxeal naychalar 0 dan 12-16 gacha boʻlgan oʻlchamdagi yetuk tibbiy kauchuk, lateks kauchuk yoki elastik plastmassadan tayyorlanadi.

Jarrohlik va boshqa muolajalar paytida anesteziyaning toʻrtta asosiy toifasi mavjud: umumiy anesteziya, regionar anesteziya va mahalliy anesteziya. Ba'zida bemorlar qaysi turdagi anesteziyadan foydalanishni tanlashlari mumkin.

Sizning shifokoringiz anesteziologingiz sizga kerak boʻlgan operatsiya yoki protsedura uchun xavfsiz va mos keladigan anesteziya turlarini muhokama qiladi va sizning variantlaringizni aniq tushuntiradi. Quyida siz koʻproq ma'lumot topasiz, ular sizga koʻproq ma'lumot beradi.

Narkoz berilganda bemorlar 4 bosqichni boshdan oʻtkazadilar ular quyidagilar:

Narkoz berish bosqichlari			
Alageziya	Qoʻzgʻalish	Xirurgik	Uygʻonish

Umumiy anesteziya - bu "anesteziya" soʻzini eshitganda odamlar koʻpincha oʻylaydigan narsa. Umumiy anesteziya paytida siz behush holatdasiz va hech qanday tushuncha va his-tuygʻularga ega emassiz. Umumiy anesteziya paytida koʻplab turli xil doridarmonlarni qoʻllash mumkin. Ba'zilari nafas olish trubkasi yoki niqob orqali beriladigan anestetik gazlar yoki bugʻlardir. Ba'zi dorilar uyquni qoʻzgʻatish, mushaklarni boʻshatish va ogʻriqni davolash uchun IV orqali beriladi.

Shifokorlar anesteziologlari sogʻligʻingiz, boshqa tibbiy holatlaringiz, qabul qilayotgan dori-darmonlaringiz, allergiyangiz va operatsiya turiga qarab, qaysi dorilar kombinatsiyasi yaxshiroq ekanligini aniqlash uchun har bir bemor bilan alohida ishlaydi.

Umumiy anesteziyaning eng koʻp uchraydigan yon ta'siri uyquchanlikdir. Odatda bu operatsiya tugaganidan keyin birinchi yoki ikki soat ichida yoʻqoladi. Ba'zi bemorlarda tomoq ogʻrigʻi yoki koʻngil aynishi mumkin. Agar oldingi operatsiyalardan keyin sizda harakat kasalligi yoki koʻngil aynish tarixi boʻlsa, bu haqida shifokor va hamshiralaringizga aytishni unutmang, chunki operatsiyadan oldin koʻngil aynishining oldini olish uchun sizga dori kerak boʻlishi mumkin.

Umumiy anesteziya uchun jiddiy reaksiyalar juda kam uchraydi. Anesteziya guruhi har qanday reaksiyani davolash uchun

shoshilinch dori-darmonlarga zudlik bilan kirish huquqiga ega va jarrohlik va tiklanish davomida sizning hayotiy belgilaringizni doimiy ravishda kuzatib boradi.

Regionaranesteziya bemorning ogʻriqni his qilishiga yoʻl qoʻymaslik uchun tananing bir qismini xiralashtiradi. Jarrohlik talab qiladigan tananing sohasiga sezuvchanlikni butunlay toʻsib qoʻyishi mumkin. Anesteziolog oʻsha hududda sezuvchanlikni ta'minlaydigan nervlar klasteri yaqinida mahalliy anesteziya (anesteziya qiluvchi dori) kiritadi.

Regionar asteziyaning ikkita juda keng tarqalgan turi umurtqa va epidural anesteziyadir. Ulardan biri tugʻruq uchun yoki umumiy tizza va toʻliq kestirib almashtirish kabi ortopedik muolajalar uchun ishlatilishi mumkin. Ba'zida operatsiyadan keyin bir yoki bir necha kun davomida doimiy ogʻriqni yoʻqotish uchun epidural kateter qoʻyiladi. Bu koʻkrak yoki qorin boʻshligʻidagi operatsiyadan keyin, hatto operatsiya davomida umumiy anesteziya qoʻllanilganda ham tez-tez uchraydi.

Nerv bloklari regionar anesteziyaning yana bir turi boʻlib, qoʻl yoki oyoq kabi kichikroq sohada ogʻriqni yengillashtiradi. Misollar son va tizzani hissizlantirish uchun femoral nerv blokirovkasini yoki yelka va qoʻlni his qilish uchun brakiyal pleksus blokini oʻz ichiga oladi.

Jarrohlik uchun regionaranesteziya siz butunlay uygʻoq boʻlishingiz kerak degani emas. Koʻpgina bemorlar protsedura davomida dam olishlari va uxlab qolishlari uchun sedativ qabul qilishni afzal koʻrishadi. Ba'zida regionar anesteziya koʻkrak yoki qorin boʻshligʻidagi katta jarrohlik uchun umumiy anesteziya bilan birgalikda qoʻllaniladi. Ushbu texnikaning afzalligi shundaki, bemorlarga operatsiyadan keyin koʻproq opioid ogʻriq qoldiruvchi vositalar kerak emas.

"Kuzatiladigan anesteziya yordami" deb ham ataladigan sedasyon - bu odamlar oʻtmishda koʻpincha uyqu deb atashgan. Bemorni uyquchan va boʻshashtirish uchun dori-darmonlar odatda tomir ichiga yuboriladi. Jarayon turiga va bemorning xohishiga qarab turli darajadagi sedasyon mumkin.

Koʻpincha koʻz jarrohligi uchun ishlatiladigan yengil sedasyon ostida bemor hushyor va savollar yoki koʻrsatmalarga javob bera oladi. Oʻrtacha sedasyon bilan bemor uyquga ketishi mumkin, lekin osongina uygʻonadi. Chuqur sedasyon umumiy anesteziya bilan deyarli bir xil, ya'ni bemor chuqur uxlab yotgan boʻlsa-da, yordamisiz nafas olishi mumkin. Propofol deb ataluvchi dori bilan chuqur sedasyon koʻpincha yuqori endoskopiya yoki kolonoskopiya kabi protseduralarda ishlatiladi.

Mahalliy anesteziya - bu lidokain kabi dori-darmonlar uchun ishlatiladigan atama boʻlib, ular igna orqali yuboriladi yoki kichik joyni his qilish uchun krem sifatida qoʻllaniladi. Mahalliy anesteziyaning oʻzi chuqur kesilgan tikuv yoki tish boʻshliqlarini toʻldirish kabi cheklangan protseduralar uchun yetarli darajada ogʻriqni yengillashtirishi mumkin. Koʻpincha kichik ambulatoriya operatsiyasi paytida sedasyon bilan birga qoʻllaniladi. Koʻpgina operatsiyalar oxirida jarroh tiklanish vaqtida qoʻshimcha ogʻriqni yoʻqotish uchun mahalliy anesteziya kiritishi mumkin.

Idoralar sertifikatiga ega CWM 201A yuqori sifatli anesteziya mashinasi shunchaki mahsulot qatoridir, bu shubhasiz Chenwei tibbiyotining eng yaxshisidir. Ushbu anesteziya mashinasi bemorlar tibbiy variantlar yoki boshqa tibbiy aralashuvlar uchun anesteziya talab qiladigan tibbiy sharoitlarda foydalanish uchun maxsus ishlab chiqilgan.

Idoralar sertifikatiga ega CWM 201A yuqori sifatli anesteziya mashinasi, shuningdek, keng koʻlamli kengaytirilgan funksiyalar

va protseduralarga ega boʻlib, uni haqiqatan ham samarali va anesteziya mashinasiga aylantiradi, bu shubhasiz ishonchli. Bir misol sifatida katta nosozliklar yoki muammolar boʻlgan voqea tibbiy mutaxassislarni ogohlantiruvchi xavfsizlik tizimi kabi koʻplab xavfsizlik xususiyatlariga ega.

Bundan tashqari, idoralar malakasiga ega CWM 201A yuqori sifatli anesteziya mashinasi keng qamrovli sinovdan oʻtkazildi va idoralar sifat mezonlariga javob berish uchun sertifikatlandi. Ushbu sertifikat, shubhasiz, tovarning eng yaxshi xavfsizlik va qoniqish darajasiga javob berishiga ishonch hosil qilish uchun rasmiy boʻlib, mutaxassislarda tibbiy ishonchni ta'minlaydi.

Idoralar sertifikatiga ega 201A yuqori sifatli anesteziya mashinasining diqqatga sazovor boʻlgan yana bir funksiyasi uning foydalanuvchilarga qulay dizaynidir. Jihoz tibbiyot mutaxassislari tomonidan oson boshqarilishi uchun ishlab chiqarilgan, intuitiv sozlamalari va displeyli bu, albatta, real vaqt rejimida zarur boʻlgan deyarli barcha ma'lumotlardir.

CWM 201A Sifati, idoralar sertifikatiga ega boʻlgan uzun boʻyli anesteziya, shuningdek, uning funksionalligi va moslashuv-chanligini oshiradigan keng turdagi aksessuarlar va qoʻshimchalarga ega. Bular odatda sezilarli darajada farq qiladigan koʻplab nafas olishlarni va monitoring sensorlari va modullarini oʻz ichiga oladi.

Narkoz apparatlari

Sun'iy nafas olish, tabiiy nafas olish toʻxtagan yoki sust-lashganda qandaydir manipulyatsiya texnikasi bilan qoʻzgʻatilgan nafas olish. Bunday usullar tez va toʻgʻri qoʻllanilsa, ba'zi oʻlimlarning choʻkish, boʻgʻilish, is gazidan zaharlanish va elektr toki urishining oldini oladi. Sun'iy nafas olishni qoʻzgʻatish orqali reanimatsiya asosan ikkita harakatdan iborat: (1) yuqori nafas yoʻllaridan (ogʻiz, tomoq va farenks) oʻpkaga ochiq havo oʻtishini oʻrnatish va ushlab turish va (2) terminal havoda havo va karbonat angidrid almashinuvini ta'minlash, yurak hali ham ishlayotgan paytda oʻpka qoplari muvaffaqiyatli boʻlish uchun bunday harakatlar imkon qadar tezroq boshlanishi va jabrlanuvchi yana nafas olguncha davom etishi kerak.

Bir paytlar oʻpkaga tashqi kuch qoʻllashga asoslangan sun'iy nafas olishning turli usullari ishlatilgan. Ayniqsa, 20-asr boshlarida mashhur boʻlgan, ammo keyinchalik samaraliroq usullar bilan almashtirilgan usullar qatoriga oʻzgartirilgan Silvester koʻkrak bosimi — qoʻlni koʻtarish usuli, Schafer usuli (yoki ingliz fiziologi ser Edvard Albert Sharpey tomonidan ishlab chiqilgan moyil bosim usuli) kiradi. Schafer va Xolger-Nilsen usuli. Silvester usulida jabrlanuvchi yuzini yuqoriga qaratib yotqizilgan, boshi orqaga tushishi uchun yelkalari koʻtarilgan. Qutqaruvchi jabrlanuvchining boshiga tiz choʻkib, unga qaragan holda, jabrlanuvchining bilaklaridan ushlab, jabrlanuvchining pastki koʻtragiga kesib oʻtdi.

Qutqaruvchi oldinga silkitib, jabrlanuvchining koʻkragiga bosib, keyin orqaga, qoʻllarini tashqariga va yuqoriga choʻzdi. Sikl daqiqada taxminan 12 marta takrorlanadi.

Nazarot savollari

- 1. Narkoz apparatlarining tuzilishi qanday?
- 2. Narkoz apparatlariga qaysilar kiradi?
- 3. Narkoz apparatini nafas konturlari nechaga boʻlinadi?
- 4. Narkoz apparatlarni zararsizlantirish qanday kechadi?
- 5. Ekspirator usul qanday usul hisoblanadi?
- 6. Endotraxeal naylar qanday razmerlarda boʻlishini ayting.
- 7. Oʻpka ventilyatsiyasi qachon va qanday beriladi?
- 8. Narkoz berilganda asoratlari qanday boʻlishi mumkin?
- 9. Pulverizator qanday asbob, undan qanday holatlarda qoʻllaniladi?
- 10. Ingalyatsion narkozni noingalyatsion narkozdan farqi nimada?

III BOB. INFUZION VA TRANSFUZION TERAPIYA

Infuzion va transfuzion terapiya. Tomirlar punksiyasi va kateterizatsiyasi

Infuzion terapiyani o'tkazish shartlari:

Qon quyish - bu qon mahsulotlarini tomir orqali odamning qon aylanishiga oʻtkazish jarayoni. Transfuzionlar qonning yoʻqolgan tarkibiy qismlarini almashtirish uchun turli xil tibbiy sharoitlarda qoʻllaniladi. Dastlabki transfuzyonlarda butun qon ishlatilgan, ammo zamonaviy tibbiyot amaliyotida odatda qonning faqat tarkibiy qismlari, masalan, qizil qon tanachalari, oq qon hujayralari, plazma, trombotsitlar va boshqa ivish omillaridan foydalaniladi.

Suyak ichi usuli. Bu vena ichi usulining bir turi, periferik va u markaziy tomirlarga kira olmaganda qoʻllaniladi.

Portal venaga quyish usuli. Kindik venasi jarrohlik yoʻli bilan ochiladi, rekanalizatsiyalangan va toksik gepatit, oʻtkir jigar yetishmovchiligida, dorilar bevosita shu tomir orqali jigarga yetkaziladi.

Arterial inyeksiya usuli. Bu usul bemor koʻp qon yoʻqotganda, ogʻir shok holatlarida va terminal holatlarda, AQHni tezda toʻldirish uchun, boshqa usullar samarasiz boʻlgan holatlarda qoʻllaniladi. Infuzion terapiya quyidagi yoʻnalishlarda amalga oshiriladi:

- 1) Ovozni toʻgʻirlash aylanma qon hajmini (RBC) toʻldirish.
- 2) Gemoreokorreksiya qonning gemostatik va reologik xususiyatlarini normallashtirish.
- 3) Infuzion regidratatsiya mikro va makrosirkulyatsiyani normallashtirish.
 - 4) Elektrolitlar va kislota-baz muvozanatini saqlash.
 - 5) Faol infuzion detoksifikatsiya.
- 6) Metabolizmni tuzatuvchi infuzion toʻqimalar almashinuviga toʻgʻri ta'sir qilish.

Suyuqlikni toʻgʻirlash - infuzion terapiya qon ketishida AQHni toʻldirish uchun quyidagi suyuqliklar yordamida amalga oshiriladi:

- izotonik va izosmotik elektrolitlar eritmalari; hujayradan tashqari suyuqlikni toʻldiradi va kichik hajmli ta'sirga ega.
- Kolloid qon ivishini bostiruvchi vositalar. Gidroksietil kraxmal (GEK) eritmalari: infezol, stabizol, refortan. Bu suyuqliklar yuqori hajmli ta'sirga ega, yarmi chiqarish muddati uzoq, yon ta'siri kam.
- Dekstran asosidagi ovoz balandligini tuzatuvchilar poliglukin, reopoliglyukin, reogluman, reomakrodeks.
 - Jelatinlar: jelatinol, modelel, gemofuzin.
 - Qon mahsulotlari: donor plazmasi, albumin.
- Yaqinda kichik hajmli giperosmotik hajmni tuzatishning afzalliklari haqida koʻplab hisobotlar chop etildi. Buning uchun gipertonik elektrolitlar eritmalari (4 ml / kg 7,5% NaCl) tomir ichiga yuboriladi, soʻngra kolloid qon filtrlarini bostirish vositalari (250 ml Refortan). Bu interstitsial suyuqlik qon aylanishini yaxshilaydi va arterial bosimni barqarorlashtiradi.

Qizil qon hujayralari (RBC) gemoglobinni oʻz ichiga oladi va tana hujayralarini kislorod bilan ta'minlaydi. Transfuzion paytida oq qon hujayralari odatda ishlatilmaydi, lekin ular immunitet tizimining bir qismidir va infeksiyalarga qarshi kurashadi. Plazma

qonning "sarg'ish" suyuq qismi boʻlib, bufer vazifasini bajaradi va organizmning umumiy salomatligi uchun zarur boʻlgan oqsillar va boshqa muhim moddalarni oʻz ichiga oladi. Trombotsitlar qon ivishida ishtirok etib, organizmni qon ketishining oldini oladi. Ushbu komponentlar ma'lum boʻlishidan oldin, shifokorlar qonning bir xil ekanligiga ishonishgan. Ushbu ilmiy tushunmovchilik tufayli koʻplab bemorlar ularga mos kelmaydigan qon oʻtkazilganligi sababli vafot etdilar.

Kimga transfuzion terapiyasi kerak?

Ba'zida kasallik tanangizda sogʻlom qon ishlab chiqarishni qiyinlashtirishi mumkin. Transfuzyon terapiyasini talab qilishi mumkin boʻlgan ba'zi holatlar quyidagilarni oʻz ichiga oladi:

anemiya
saraton
gemofiliya
buyrak kasalligi
jigar kasalligi
ogʻir infeksiya
trombotsitopeniya
Transfuzion uchun qon guruhlari mos keladi
Oon turlari

Bizning qon hujayralarimizdagi antigenlarga koʻra turli xil qon turlari mavjud. Toʻrtta asosiy qon guruhi mavjud: O, A, B va AB.

Ba'zilar qizil qon hujayralarida Rh omil deb ataladigan moddaga ham ega. Unga ega bo'lganlar Rh-musbat, bo'lmaganlar esa Rh-salbiydir. Shuning uchun, masalan, O musbat (O+) yoki B manfiy (B-) deb ataladigan qon guruhini eshitasiz. Agar Rh musbat bo'lsa, siz ijobiy yoki salbiy qon olishingiz mumkin. Agar sizda Rh manfiy bo'lsa, siz faqat Rh manfiy qon olishingiz mumkin.

Transfuzionda ishlatiladigan qon sizning qon guruhingiz bilan ishlashi muhimdir. Agar shunday boʻlmasa, sizning antikorlaringiz yangi qonga hujum qiladi va sizni kasal qiladi. O toifali qonga ega

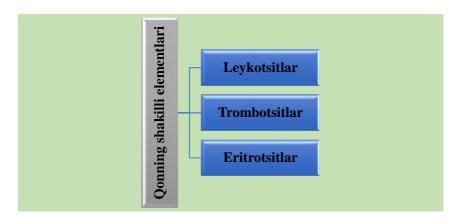
odamlar universal donorlar deb ataladi, chunki O toifasidagi qon deyarli hamma uchun xavfsizdir. O toifali qon favqulodda vaziyatlarda, odamning qon guruhini tekshirish uchun vaqt boʻlmaganda qoʻllaniladi.

AB+ qon turiga ega boʻlgan odamlar universal qabul qiluvchilar deb ataladi, chunki ular deyarli har qanday turdagi qon quyishlari mumkin.

Qon tarkibiy qismlari

Hammamiz bir xil qon guruhiga ega boʻlmasak ham, bizning qonimiz bir xil tarkibiy qismlardan iborat. Qon qattiq va suyuq qismlardan iborat. Qattiq qismda qizil va oq qon hujayralari va trombotsitlar mavjud. Qizil qon hujayralari kislorodni tashiydi. Oq qon hujayralari infeksiyaga qarshi kurashda yordam beradi. Trombotsitlar qon ivishiga yordam beradi.

Suyuq qismi plazma deb ataladi. Uning tarkibida suv, oqsillar va tuzlar mavjud.

Agar siz transfuzyon terapiyasini olayotgan boʻlsangiz, sizga faqat qonning ma'lum qismlari kerak boʻlishi mumkin. Misol

uchun, oʻroqsimon hujayrali kasalligi boʻlgan odamlarga faqat qizil qon tanachalari kerak boʻlishi mumkin. Leykemiya bilan ogʻrigan odam trombotsitlarni quyishni talab qilishi mumkin.

Transfuzion terapiyaga tayyorgarlik

Donor va bemor qoni mos kelmasa, jiddiy asoratlar paydo boʻlishi mumkin. Sizga oddiy qon topshirish kerak boʻladi, shundan soʻng namuna laboratoriya tekshiruviga yuboriladi. Agar oldingi qon quyishga javoban reaksiyalaringiz boʻlsa, shifokoringizga xabar bering. Agar siz temir oʻz ichiga olgan oziq-ovqat qoʻshimchalarini iste'mol qilsangiz, shifokoringizga ayting. Sizdan transfuzyon terapiyasiga rozilik beruvchi hujjatlarni imzolashingiz soʻralishi mumkin. Iloji boʻlsa, protsedura kunidan oldin savollar bering. Misol uchun, siz qon quyish uchun oila a'zolaringizdan qon topshirishingiz mumkinligini bilib olishingiz mumkin. Qoʻshimcha xarajatlar va kechikishlar ushbu variant bilan bogʻliq boʻlishi mumkin, bu haqda siz shifokoringizdan ham bilib olishingiz mumkin.

Transfuzion terapiya

Transfuzion terapiya (TT) - qon komponentlari va dori vositalarini bemorning tanasiga koʻchirish usuli boʻlib, u mutlaq koʻrsatmalar asosida amalga oshiriladi. Koʻp yillar davomida saqlanib qolgan butun qon koʻp qirrali universal vosita hisoblangan. Natijada, qon quyish texnikasi oddiy davolash usuli sifatida qaraladi va gemostatik, ogohlantiruvchi, detoksifikatsiya va trofik ta'sirlarning taxminiy mexanizmlari asosida koʻplab koʻrsatmalar oʻrnatildi. Zamonaviy immunologiya va retrospektiv tahlilning soʻnggi yutuqlari qon quyish asoratlari va turli reaksiyalarning tabiatini ochib berdi. Hozirgi vaqtda qon quyish toʻqimalarni transplantatsiya qilish bilan bir xil deb hisoblanadi. Buning oqibatlari: qon hujayralari va plazma tarkibiy qismlarining yashovchan emasligi, ularga avtosensibilizatsiyani hisobga olgan holda, pishmagan trombotsitlar, leykotsitlar, immunoagressiv limfotsitlar, transfuzyondan keyingi reaksiyalarni keltirib chiqaradigan

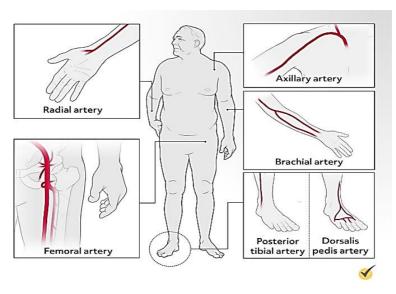
turli antikorlar va antigenlarni qabul qilish qiladi. Keyinchalik bularning barchasi qon quyishga boʻlgan munosabatni qayta koʻrib chiqishga va mavjud tamoyillarni oʻzgartirishga olib keldi. Hozirgi vaqtda konservalangan qon ishlatilmaydi. Transfuziologiya amaliyotida gemokomponent terapiya (eritromas, trombokonsentrat, leykomas, yangi muzlatilgan plazma) joriy etilgan.

Zamonaviy klinik transfuziologiya jarrohlik paytida yoʻqolgan qonni toʻldirish sohasida innovatsion texnologiyalardan foydalanish tufayli sezilarli yutuqlarga erishdi. Agar qon quyish operatsiyalarining 70 foizi jarrohlik vaqtida yoʻqotilgan qonni toʻldirish uchun amalga oshirilishini hisobga oladigan boʻlsak, operatsiya vaqtida qon toʻplash va qayta ishlash texnologiyalaridan foydalanish, operatsiyadan oldingi avtodonatsiya yoki oʻtkir izovolemik gemodilyutsiya usullari yangi yoʻnalishlardan biridir. Koʻpchilik protseduradan soʻng tezda normal faoliyatni davom ettirishi mumkin. Sizning holatingizga xos boʻlgan parvarishdan keyingi koʻrsatmalar uchun shifokoringizdan soʻrang.

Tibbiyotda kateter - keng miqyosli funksiyalarni bajaradigan tibbiy materiallardan tayyorlangan yupqa naycha. Kateterlar - bu kasalliklarni davolash yoki jarrohlik amaliyotini bajarish uchun tanaga kiritilishi mumkin boʻlgan tibbiy asboblar. Kateterlar yurak-qon tomir, urologik, oshqozon-ichak, neyrovaskulyar va oftalmik muolajalar kabi maxsus ilovalar uchun ishlab chiqariladi. Kateterni kiritish jarayoni kateterizatsiya deb ataladi.

Soʻnggi yigirma yil ichida endovaskulyar muolajalar soni sezilarli darajada oshgani qayd etildi. Barcha texnik yutuqlar va tobora koʻproq oʻqitilgan interventsionistlarning ortib borayotgan koʻnikmalariga qoʻshimcha ravishda, tomirlarga kirish joyi hanuzgacha imkoniyatlarni taqdim etadi va soʻnggi yillarda keskin oʻzgarmagan kirish joyining asoratlari xavfini oʻz zimmasiga oladi. Qon tomirlarini ponksiyon qilish protsedurasining oʻzi boʻyicha koʻrsatmalar yoʻq. Qon tomirlariga kirishning turli joylaridagi asoratlar klinik jihatdan har xil boʻlib, turli diagnostika ishlarini va terapiyani talab qiladi. Keyingi koʻrib chiqishning

maqsadi qon tomirlariga kirish joyida yuzaga kelishi mumkin boʻlgan asoratlarni muntazam ravishda roʻyxatga olish, ularning diagnostikasi va kerak boʻlsa, toʻgʻri davolash.

Kalit soʻzlar: Qon tomirlariga kirish joyi; gematoma; psev-doanevrizma; ponksiyon bilan bogʻliq yatrogenik asorat.

Nazarot savollari

- 1.Infuziya nima?
- 2.Transfuziya nima?
- 3.Infuzion terapiya deganda nimani tushunasiz?
- 4. Transfuzion terapiya deganda nimani tushunasiz?
- 5.Infuzion terapiya uchun qanday dori vositalarini tanlash mumkin?
 - 6.Infuzion terapiyaning afzalliklari?
 - 7.Infuzion terapiyaga o'tkazish.

IV BOB. INGALYATSIONVA NOINGALYATSION NARKOZ

Ingalyatsion anesteziya, azot (II) oksidli anesteziyasi, niqobli anesteziya, zamonaviy va endotraxeal anesteziya Ingalyatsion narkoz haqida tushuncha

Ftoratan haqida tushuncha

Ftoratan efirdan 4-5 marta, azot (I) oksididan 50 marta kuchli. Ftorotan narkoz uchun maxsus bugʻlantiruvchilar ("Ftorotek") qoʻllaniladi. Stabilizatorli qora flakonlarda chiqariladi. Ishqorlar bilan reaksiyaga kirishmaydi.

Klinik qoʻllash. Ftorotan bilan behushlik kursini quyidagi 4 bosqichga boʻlish mumkin.

- 1. Dastlabki bosqich.
- 2. Qoʻzgʻalish bosqichi.
- 3. Jarrohlik bosqichi.
- 4. Uygʻonish bosqichi.

Dastlabki bosqichda, barcha turdagi behushliklarga oʻxshab, bemorning yuzi niqoblanadi va birinchi navbatda kislorod beriladi, soʻngra Ftoratan bugʻlash krani ochiladi. Preparatning konsentratsiyasi 2-4 daqiqa davomida asta-sekin 2-3% hajmgacha oshiriladi. Bunday holda, behushlik holati Ftoratan ingalyatsiyasidan 5-7 minut oʻtgach boshlanadi. Efirdan farqli oʻlaroq, fluorotan bilan nafas olayotganda, bemor yomon his-tuygʻularni his qilmaydi. Narkozning ushbu bosqichida nafas olishning sekinlashishi, oʻquvchilarning yorugʻlikka yaxshi reaksiyasi, sekin nistagmus kuzatiladi. Bu bosqich 1,5-3 daqiqa davom etadi, bosqich oxirida bemor hushini yoʻqotadi.

Zamonaviy koʻp komponentli behushlik

Jarrohlik paytida umumiy behushlikning tarkibiy qismlari paydo boʻladi organizmdagi patofiziologik oʻzgarishlarning oldini olish (ogʻriqni yoʻqotish, mushak tonusini kamaytirish, neyrovegetativ va neyroendokrin oʻzgarishlarni oldini olish, nafas olishni, qon aylanishini va metabolizmni nazorat qilish) tushuniladi. Bu

komponentlar 2 guruhga boʻlinadi: umumiy yoki oʻziga xos boʻlmagan va maxsus. Bemorni faqat uyquga yotqizish ogʻriqning psixo-emotsional mazmunini yoʻqotmaydi. Bunday holda, ogʻriqqa neyrovegetativ va neyroendokrin reaksiyalar qisman yoki toʻliq saqlanib qoladi. Turli xil dorilar anesteziyaning bir xil chuqurligida turli darajadagi analjeziyaga olib keladi. Agar operatsiya faqat ogʻriq keltirgan boʻlsa, lokal behushlik muammoni hal qilgan bo'lar edi. Ammo operatsiya jarayoni butun tanada ko'plab reaksiyalarni keltirib chiqaradi, bu faqat bitta anestezik bilan bartaraf etilmaydi. Shuning uchun uning koʻplab umumiy komponentlari zamonaviy anesteziyada qoʻllaniladi. Anesteziyaning maxsus komponentlari aynigsa murakkab va hayotiy muhim operatsiyalarda qoʻllaniladi. Masalan, miya jarrohligida intraserebral bosimni nazorat qilish (diuretiklarni qoʻllash) tufayli miya haimini kamaytirish jarrohga operatsiya darajasiga oson yondashishni ta'minlaydi, operatsiya vaqtini uzaytirishni oldini oladi va dori iste'molini kamaytiradi. Kardiyak jarrohlik, masalan, sun'iy qon aylanishini yoki mahalliy hipotermiya, sun'iy gipotenziyani qoʻllashni talab qiladi.

Umumiy behushlikdagi ogʻriq va klinik fanlar muammosidagi yutuqlar: farmakologiya, neyrofiziologiya yuz yillik tarixni qamrab oladi. Ogʻriq butun markaziy asab tizimining reaksiyasi boʻlib, u orqa miya, kortikal tuzilmalar va miya yarim sharlari korteksini oʻz ichiga oladi. Opioid retseptorlari va ularning ichki mahsulotlari, opioid peptidlarining kashf etilishi ogʻriq sindromlarini, ogʻriqsizlantirishni oʻrganishni sezilarli darajada rivojlantirdi va klinisyenlarga behushlikning koʻp komponentli usullarini yaratishga imkon berdi.

Kuzatishlar shuni koʻrsatdiki, bu ogʻriqni toʻxtatuvchi dori katta dozani qoʻllash bilan, organizmni operativ tajovuzdan butunlay xalos qiladi doimgidek. Boshqacha qilib aytganda, faqat neyrovegetativ reaksiyalar dorilar tomonidan bloklanishi mumkin emas. Shuning uchun, "neyrovegetativ" himoya" vositalari ishlab chiqildi va amaliyotda muvaffaqiyatli qoʻllanildi. Miyaning ney-

ronlarida ogʻriq reaksiyasi uchun mas'ul boʻlgan opioid bilan birgalikda sigma va delta tipidagi retseptorlari topilgan, ular chunki u faqat oʻziga xos opioid analgeziklar bilan bogʻlanishi mumkin.

Bogʻlanishning kuchi va davomiyligi bogʻlanish darajasi bilan belgilanadi.

Analjezik ta'sir mu, kappa retseptorlarini bogʻlash natijasida yuzaga keladi. Eyforiya va vaziyat kappa va sigma retseptorlarining bogʻlanishiga ishora qiladi. Delta retseptorlari ichki opioidlar (enkefalinlar) bilan bogʻlanadi. Morfin, promedol, fentanil kabi opoidlar retseptor agonistlari boʻlib, retseptorlarni bogʻlash tufayli ogʻriqni yengillashtiradi. Nalokson barcha opioid retseptorlarining antagonistidir va uni qoʻllash efirlar va opioidlarning ta'sirini tezda qaytaradi.

Koʻp komponentli zamonaviy behushlikni yaratish birinchi ideal anestezik gʻoyasidan voz kechishga olib keldi, ikkinchidan, anestezikani keng qoʻllashdan kelib chiqadigan turli xil asoratlar keskin kamayishiga va butunlay yoʻqolishiga olib keldi. Turli guruhlarning dori vositalarini (neyroleptiklar, mushak relaksatorlar, ganglio-blokerlar, b-adrenoblokatorlar va boshqalar) analjeziklar bilan birgalikda qoʻllash natijasida operatsion stressdan kuchli himoya isbotlangan. Shunday qilib, zamonaviy koʻp komponentli anesteziyaga asos solindi, uning konsepsiyasi va tarkibiy qismlari ishlab chiqildi.

Anesteziyaning asosiy komponentlari (komponentlari):

- 1. Bemorni uyquga qoʻying.
- 2. Analjeziya.
- 3. Neyrovegetativ blokada.
- 4. Miorelaksatsiya.
- 5. Gaz almashinuvini saqlab turish.
- 6. Qon aylanishini saqlab turish.
- 7. Metabolizmni boshqarish.
- 8. Infuzion terapiya.

Anesteziyaning qoʻshimcha komponentlari:

Parenteral oziqlantirish, sun'iy gipotoniya va gipotermiya, sun'iy qon aylanishi. Bemorni uyquga qoʻying. Narkotik va giyohvand boʻlmagan dorilar (trankvilizatorlar) ham amalga oshiriladi (seduxen, sibazon, valium va boshqalar). Koʻpincha analgeziya uchun asosiy dori qisqa ta'sir qiluvchi opioid fentanil, morfem, promedol ishlatiladi. Fentanil kuchli va qisqa muddatli analjezik ta'sirga ega. Intravenoz ta'sir 1-3 daqiqada boshlanadi va 15-30 daqiqa davom etadi; 5 kg tana vazniga 1 ml 0,005% lis tomir ichiga yuboriladi. Fentanilni tezda tomir ichiga yuborish nafas olishni toʻxtatish, bronxospazm, gipotenziya va sinus bradikardiyasiga olib kelishi mumkin. Uzoq vaqt davomida ishlatilsa, tana koʻnikishi mumkin.

Neyrovegetativ blokada. Jarrohlik paytida va undan keyin ogʻriqqa qarshi biologik faol moddalar ishlab chiqaradi, vegetativ asab tizimining qoʻzgʻalishi tufayli gormonal tizim faollashadi. Periferik tomirlardagi spazm tufayli mikrosirkulyatsiya buziladi. Natijada toʻqimalarning gipoksiyasi va atsidoz paydo boʻladi. Bu, oʻz navbatida, taxikardiyaga olib keladi, buyrakda qon aylanishi buziladi. Ogʻir holatlarda organ yetishmovchiligi paydo boʻlishi mumkin.

Shuntning oldini olish uchun neyrovegetativ blokada qoʻllaniladi. Droperidol tez va kuchli neyroleptik ta'sirga ega. Vena ichiga yuborish ta'siri 2-5 daqiqadan soʻng boshlanadi va 20-30 daqiqa davom etadi. Analjezik va uyquni qoʻzgʻatuvchi dorilarning ta'sirini kuchaytiradi, antiaritmik, qusishga qarshi ta'sirga ega. Pentamin: avtonom gangliyalarga ta'sir qilish orqali nerv impulslarini uzatish blokirovka qiladi, periferik tomirlarni kengaytiradi, AB, yurak ishini kamaytiradi yaxshilaydi. Gipertenziv inqiroz, ichak spazmi, buyrak sanchilishi, eklampsiya, oʻpka shishi, bronxial astmada samarali. Hozirgi vaqtda operatsiya vaqtida koʻpincha 400 ml 0,9% NaCl eritmasiga 1 ml 0,01% klofellin qoʻshiladi va tomir ichiga yuboriladi.

Miorelaksatsiya - skelet mushaklarini boʻshashtiradi, natijada jarrohlik anesteziy bosqichning 1-darajasida bemor butunlay

boʻshashadi (relaksatsiya) va behushlik kuzatiladi, mushak relaksatorlar jarrohlik texnikasida asoratlar paydo boʻlishini kamaytiradi, xirurg uchun qulaylik yaratadi, giyohvand moddalarni iste'mol qilish miqdorini kamaytiradi. Gaz almashinuvini saqlab turish - behushlik paytida mushak OʻSVni oʻtkazishni talab qiladi. Buning uchun bemorning traxeyasi intubatsiya qilinadi va nafas olish apparatiga ulangan. Shu bilan birga, dozimetr orqali kerakli miqdorda kislorod beriladi.

Qon aylanishini saqlab turish behushlikning muhim tarkibiy qismlaridan biridir. Jarrohlik va behushlik paytida AQH, yurak chiqishi va periferik qarshilik turli xil oʻzgarishlarga uchraydi. AQH qon ketishi tufayli oʻzgarishi ehtimoli koʻproq, shuning uchun operatsiya vaqtida qon ketishining oldini olish va AQHni toʻldirish muhimdir. Buning uchun qon oʻrnini bosuvchi suyuqliklar qoʻllaniladi.

Metabolizmni boshqarish. Jarrohlik va behushlik paytida metabolizm turli xil oʻzgarishlarga uchraydi. Xususan, bu ogʻir va uzoq muddatli operatsiyalarda aniq boʻlishi mumkin. Masalan, miyaoperatsiyalarda behushlik paytida metabolizmni boshqarish organizmning kislorodga boʻlgan talabini kamaytirish, suv va elektrolitlar muvozanatini saqlash, energiya ehtiyojlarini ta'minlash va tana haroratining buzilishining oldini olish uchun hipotermiyani anglatadi. Infuzion terapiya. Jiddiy kasalliklarda operatsiya vaqtida hayot uchun zarurdir. Organ-tizim funksiyasining buzilishining oldini olish va oldini olish uchun infuzion terapiya asosiy omil hisoblanadi.

Anesteziya va operatsiyadan oldin bemor umumiy va tibbiy tayyorgarlikdan oʻtishi kerak. Umumiy tayyorgarlikning asosi oshqozon va ichakni tozalashdir. Bemor rejalashtirilgan operatsiyadan oldin kechqurun ovqat yemasligi kerak. Klizma qilinadi, ichaklar yuviladi, soʻngra bemor gigiyenik vanna qabul qilishi kerak. Jarrohlik aralashuv maydonining terisi sochlardan tozalanadi. Anesteziyani boshlashdan oldin bemorning oshqozoni boʻsh boʻlishi kerak. Buning uchun oshqozonga prob yuboriladi va "toza

suvgacha" yuviladi. Bemorni to'g'ridan-to'g'ri behushlikdan oldin dorilar bilan tayyorlash premedikatsiya deb ataladi. Premedikatsiya teri ostiga yoki mushaklar orasiga behushlikdan 30-40 daqiqa oldin, preparatni tomir ichiga yuborishdan 5-10 minut oldin yuboriladi. Premedikatsiya uchun gipnoz, neyroplegik va neyroleptik, ataksik, analjezik, antigistamin va xolinolitik preparatlar qoʻllaniladi. Ushbu guruhning luminal (0,1 g), noxiron (0,25-0,5 g) va boshqa preparatlari uygu tabletkalaridan jarrohlik arafasida, yotishdan 30-40 daqiqa oldin olinadi. Ataksik ta'sirga erishish uchun Elenium (10-15 mg), diazepam, seduksen (5-10 mg) yoki boshqa shunga oʻxshash preparatlar buyuriladi. Ushbu guruhning preparatlari protsedura arafasida, uyguga ketish yoki behushlik boshlanishidan 2-3 soat oldin beriladi. Premedikatsiya maqsadida 5,0-7,5 mg dozada mushak ichiga yoki tomir ichiga yuboriladigan droperidol keng qo'llaniladi. Narkotik analjeziklarga promedol (10-20 mg), omnopon (10-20 mg), morfin (5-10 mg), fentanil (0,05-0,1 mg) va dipidolor (10-15 mg) kiradi. Ular behushlikdan 30-40 daqiqa oldin qoʻllaniladi. Antigistamin preparatlaridan diprazin (25-50 mg), suprastin (20-40 mg), dimedrol (20-50 mg) ishlatiladi. Xolinolitik preparatlar tananing M-xolinoreaktiv tizimlarini bloklaydi. Natijada yurak urishi tezlashadi, nafas yo'llari, soʻlak, oshqozon-ichak yoʻllari, teri va boshqa bezlarning sekretsiyasi pasayadi, traxeya va bronxlar, halqum, oshqozon mushaklari tonusi pasayadi. Bu vagolitik ta'sir deb ataladi va bu vagus nervi faoliyatining pasayishi natijasidir. Xolinolitik preparatlardan atropin sulfat (0,2-1,0 ml), metasin (0,2-0,1 ml) yoki skopolamin gidroxlorid (0,5-1,0 ml) behushlikdan 30-40 daqiqa oldin mushak ichiga yoki teri ostiga yuboriladi.

Premedikatsiyaning asosiy vazifalari:

- 1) operatsiyadan oldingi emotsional stressning oldini olish;
- 2) umumiy anestezikaning ta'sirini oshirish;
- 3) salbiy reflekslarning oldini olish (refleksli yurak tutilishi);
- 4) nafas yoʻllarining shilliq qavatidan shilliq sekretsiyasini kamaytirish va neyrovegetativ barqarorlikni ta'minlash;

5) behushlik paytida ishlatiladigan dorilar va suyuqliklarga allergik reaksiyalarning oldini olish.

Toʻrtinchi davri — narkotik modda yuborish toʻxtatilgandan keyin narkozdan nygʻonish boshlanadi. Efir narkozidan uygʻonish davri ancha choʻziladi (30 min gacha boradi). Markaziy nerv tizimi faoliyati toʻliq tiklanishi uchun bir necha soat kerak boʻladi.

Qoʻzgʻalish bosqichi: amalda yoʻq, faqat ba'zi bemorlarda oyoq-qoʻllarning harakati, jarrohlik stolidan turishga urinishlar, nafas olish toʻxtatilishi kuzatiladi. Bu bosqich 30-60 soniya davom etadi, keyin bemor tinchlanadi.

Jarrohlik bosqichi yuzaki, oʻrta va chuqur fazalarga boʻlinadi: jarrohlik operatsiyalari ushbu bosqichning 2-3 bosqichida amalga oshiriladi. Jarrohlik bosqichida Ftoratan miqdori 1-1,5% gacha kamayadi. Uygʻonish bosqichi - bu davr ftorotan bilan behushlik qilingan bemorlarda efirga nisbatan qisqaroq - 5-15 daqiqa davom etadi, ayrim bemorlarda qusish va koʻngil aynishi kuzatiladi. Niqobli florotan anesteziyasi asosan qisqa muddatli operatsiyalar va manipulyatsiyalarda, bronxial astma, arterial gipertenziya bilan ogʻrigan bemorlarda qoʻllaniladi.

Operatsiya xonasida umumiy anesteziyani induksiya qilish va saqlash uchun nafas olish anesteziklari (azot oksidi, halotan, izofluran, desfluran, sevofluran, bugungi kunda amaliyotda eng koʻp ishlatiladigan vositalar) qoʻllaniladi. Ushbu sharh ingalyatsiya anestetik agentlarining umumiy koʻrinishidir. Nafas olish anesteziklari - bu asosan operatsiya xonasida jarrohlikda umumiy anesteziya qilish uchun ishlatiladigan dorilar. Ushbu faoliyat ingalyatsiyali anestezik vositalardan foydalanish uchun koʻrsatmalar, harakatlar va kontrendikatsiyalarni tavsiflaydi. Ushbu faoliyat shuningdek, umumiy anesteziya bilan ta'minlashda professional sogʻliqni saqlash guruhi a'zolariga tegishli boʻlgan ta'sir mexanizmini, nojoʻya hodisalarning profilini va boshqa asosiy omillarni (masalan, belgidan tashqari foydalanish, dozalash, farmakodinamika, farmakokinetika, monitoring, tegishli oʻzaro ta'sirlar) ta'kidlaydi.

Maqsadlar:

Ingalyatsion anesteziyaning ta'sir mexanizmini aniqlang. Ingalyatsion anesteziyaning mumkin boʻlgan salbiy ta'sirini tavsiflang. Nafas olish anesteziklari uchun tegishli monitoringni koʻrib chiqing. Nafas olish anesteziyasini ilgari surish va natijalarni yaxshilash uchun parvarishni muvofiqlashtirish va aloqani yaxshilash boʻyicha ba'zi professional guruhlar strategiyalarini belgilang.

Ko'rsatkichlar

Operatsiya xonasida umumiy anesteziyani induksiya qilish va saqlash uchun nafas olish anesteziklari (azot oksidi, halotan, izofluran, desfluran, sevofluran, bugungi kunda amaliyotda eng koʻp ishlatiladigan vositalar) qoʻllaniladi. Uchuvchi anesteziklar (halotan, izofluran, desfluran va sevofluran) xona haroratida suyuqlik boʻlib, nafas olish uchun bugʻlashtirgichlardan foydalanishni talab qiladi. Azot oksidi allaqachon normal harorat va bosim sharoitida. Barcha ingalatsion anesteziyalar amneziya va harakatsizlikni ta'minlaydi, azot oksidi bundan mustasno, bu ham analjeziyani ta'minlaydi. Ingaler anesteziklar odatda IV anesteziklar bilan birgalikda qoʻllaniladi. Ushbu agentlar operatsiya

xonasida umumiy anesteziya va sedativ vosita sifatida foydalanish uchun FDA ruxsatiga ega. Ingalyatsion anesteziklar intensiv terapiya boʻlimida ham qoʻllanilgan, ammo bu FDA tomonidan tasdiqlangan koʻrsatkich emas. ICUda ingalyatsiyalangan anesteziklarning asosiy qoʻllanilishi sedasyon, refrakter bronxospazm va antikonvulsant dorilarga javob bermaydigan epileptik holatni nazorat qilishdir.

Harakat mexanizmi

Ingalatsion anesteziyaning aniq ta'sir mexanizmi asosan noma'lum boʻlib qolmoqda. Asosan, ingalyatsiyalangan anesteziklar markaziy asab tizimida xlorid kanallari (GABA retseptor-

kaliy kanallariga lari) va signallarni kuchaytirish orqali nevrotransmissiva yoʻllarini . bostirish orgali ishlaydi. Bu yoʻllar, jumladan, asetilkolin, muskarinik va nikotinik retseptorlari. glutamat voki retseptorlari NMDA va serotonin (5-HT retseptorlari). Nafas olish vositalari. [1]

shuningdek, uchuvchi va uchuvchan boʻlmaganlar sifatida quyi sinflarga boʻlinadi.

Izofluran, sevofluran va desfluran tizimli qon tomir qarshiligini pasaytirish orqali tizimli qon bosimini pasaytiradi. Koʻpincha, bu vositalar yurak ishlab chiqarishni saqlaydi, ammo yurak depressiyasini boshqa IV vositalar bilan birgalikda yoki oʻtkir kardiogen shok bilan ogʻrigan bemorlarda koʻrish mumkin. Ma'lum boʻlishicha, desfluran agentni tezda qoʻllash bilan gipertenziya va taxikardiyaga olib keladi.

Azot oksidi miyokard depressiyasiga olib kelishi mumkin, ammo bu ta'sir minimal gemodinamik oʻzgarishlarga olib keladigan simpatik oʻsish bilan qoplanadi.

Uchuvchi anestezik moddalar boshqa vositalar tomonidan koʻrilgan nafas olish tezligini kamaytiradigan haqiqiy nafas olishni susaytiruvchi dorilar emas. Ular nafas olish hajmini kamaytiradi, ammo nafas olish tezligini oshiradi. Bu teng darajada mos kelmaydi; shuning uchun daqiqali shamollatish kamayishi mumkin.

Ma'muriyat

Eng koʻp ishlatiladigan anastetik gazlar - halotan, azot oksidi, izofluran, sevofluran va desfluran. Qoʻllashning asosiy usuli - yuz niqobi, laringeal niqob havo yoʻli yoki traxeya trubkasi orqali nafas olish. Ular perioperativ va intraoperativ sharoitda midazolam va propofol kabi intravenoz (IV) anestetik vositalarga qoʻshimcha ravishda operatsiyadan oldingi sedasyon uchun foydali boʻlishi mumkin. Potentsiyani oʻlchashning oltin standarti - bu ingaler anestetikning minimal alveolyar konsentratsiyasi sifatida belgilangan minimal alveolyar konsentratsiya (MAC), bunda odamlarning 50% zararli stimulga javoban harakat qilmaydi. MAC 1,0 dan yuqori yoki past boʻlgan har bir qoʻshimcha 0,1 dozaning bitta standart ogʻish ortishi yoki kamayishiga toʻgʻri keladi. Bemorlarning 50% 1,0 MACda va 68% 1,1 MACda, 95% 1,2 MACda va 99,7% 1,3MACda harakat qilmaydi.

Isofluran dengiz sathida 1,2% MACga ega. MAC darajalari turli omillarga qarab oʻzgarishi mumkin. Keksalik, sedativ dorilar bilan oʻtkir intoksikatsiya, hipotermiya MAC darajasini pasaytiradi. Gipertermiya, surunkali kokainni suiiste'mol qilish va spirtli ichimliklarni suiiste'mol qilish MAC darajasini oshiradi. 40 yoshdan keyin MAC darajasi har oʻn yil ichida 6% ga kamayadi.

Sevofluran 2,6% MACga ega. MAC qiymatining yosh pasayishi izofluran bilan bir xil.

"Kulib turuvchi gaz" deb ham ataladigan azot oksidi yonmaydigan, hidsiz va rangsiz gazdir. U 104% MACga ega. Hozirgi vaqtda qoʻllaniladigan boshqa ingalyatsiyalangan anestetiklardan farqli oʻlaroq, u analjezik xususiyatlarga ega. Uning qoʻllanilishi akusherlik boʻlimlarida ishlaydigan bemorlar uchun anestetik variant sifatida koʻproq yoqdi.

MAC qanchalik baland boʻlsa, sedasyon uchun gazning kuchi shunchalik past boʻladi. Induksiya tezligi FA deb nomlanuvchi alveolyar konsentratsiya va FI deb nomlanuvchi ilhomlantirilgan konsentratsiya bilan belgilanadi. Bu nisbatning 1 ga yaqinlashish tezligi induksiya tezligi deb ataladi. Anestezik maqsadlarga erishish, shuningdek, koʻpincha mexanik ventilyatsiya qilinganida erishiladigan soʻnggi CO2, gelgit hajmi va bemorning nafas olish tezligini kuzatish va boshqarishni oʻz ichiga oladi.

6 oylik bolalar yuqori MAC talab qiladi va keksalar koʻpincha MAC talablarini kamaytiradi. Garchi 1.0 MAC anesteziya va harakatsizlikni ishlab chiqarish uchun eng koʻp ishlatiladigan raqam boʻlsa-da, koʻplab amaliyotchilar MAC uygʻonish deb ataladigan eslab qolishning oldini olish uchun ma'lum bir chegaradan yuqori anesteziya dozasini ham qoʻllashadi. Harakatsizlik oʻlchovi kabi ishonchli boʻlmasa-da, 0,4 dan 0,5 MAC dan yuqori doza eslab qolishning oldini olish uchun yetarli deb hisoblanadi. Anesteziya ostida eslash kamdan-kam uchraydigan hodisa, ayniqsa ingalyatsiyalangan anesteziyaning standart dozasi bilan. Jarayondan keyin xotirasi sinovdan oʻtgan bemorlar haqida xabar berilgan va tasdiqlangan. Odatda bu anesteziyaning past dozalari ishlatilganda sodir boʻladi.

Bu anesteziyaning past dozalari ishlatilganda sodir boʻladi.

Salbiy ta'sirlar. Nafas olish anestetik agentlarining eng ko'p uchraydigan salbiy ta'siri operatsiyadan keyingi ko'ngil aynish va qusishdir (PONV). Nafas olish vositalari o'rniga intravenoz anesteziya PONV xavfini kamaytirishini ko'rsatadigan ba'zi dalillar mavjud. Manbadan qat'iy nazar, odatda ondansetron, metoklopramid yoki deksametazon kabi qusishga qarshi vositalar ko'ngil aynishi va qayt qilish holatlarini kamaytirish uchun ham profilaktik, ham simptomatik tarzda qo'llaniladi.

Malign gipertermiya (MH) ham ingalyatsiyalangan anesteziyani qoʻllashda yuzaga kelishi mumkin boʻlgan salbiy

ta'sir boʻlib, koʻpincha ingaler gaz halotani bilan kuzatiladi. Ushbu salbiy ta'sirga moyil boʻlgan bemorlarda oqsillar va mushak sitozolik Ca2+ konsentratsiyasi oʻrtasida irsiy oʻzgarishlar mavjud. Anestezik gazlar ta'sirida skelet mushaklarida Ca2+ ning haddan tashqari ajralishi kuzatiladi, bu bemorda gipertermiya, taxikardiya, mushaklarning qattiqligi, giperkalemiya va metabolik nomutanosiblik kabi alomatlarni namoyon qiladi. Orqaga qaytishga dantrolenni yuborish va normal tana haroratini tiklash va metabolik nomutanosibliklarni tuzatish orqali erishish mumkin. MH tarixi yoki oilaviy tarixi boʻlgan bemorlar uchuvchi ingalyatsiya vositalaridan va suksinilkolin kabi boshqa choʻktiruvchi vositalardan qochishlari kerak. Odatda uchuvchi vosita bugʻlatgichlari anesteziya mashinasidan butunlay olib tashlanadi va sezgir bemor bilan ishlatishdan oldin u bir soat davomida yuqori oqimli havo yoki kislorod bilan yuviladi.

Ma'lumki, bir nechta ingalyatsiya vositalari ogʻir astma bilan ogʻrigan bemorlarning nafas olish yoʻllarini bezovta qiladi va induksiya paytida oʻtkir hid tufayli bronxospazmni keltirib chiqaradi, birinchi navbatda desfluran va izofluran. Sevofluran kabi boshqa vositalar astma bilan ogʻrigan bemorlarda nafas olish yoʻllarini boʻshashtirish uchun ishlatilishi mumkin, chunki ularda bunday oʻtkir hid yoʻq.

Izofluran, sevofluran, desfluran tizimli qon tomir qarshiligini pasaytiradi, bu esa tizimli qon bosimining pasayishiga olib keladi. Gipovolemik bemorlarda bu oʻzgarishlar chuqurroqdir.

Azot oksidi preparatni qoʻllash toʻxtatilgandan soʻng tezda diffuziya gipoksiyasini keltirib chiqarishi mumkin. Alveolalarda O2 ning tez suyultirilishiga qarshi turish uchun 100% FiO₂ dan foydalanish tavsiya etiladi.

Qo'llash mumkin bo'lmagan holatlar

Nisbatan kam mutlaq kontrendikatsiyalar mavjud. Eng muhimi, irsiy kontrendikatsiyaga ega boʻlgan shaxslar, masalan, malign gipertermiya uchun gen oʻzgarishlarini olib yuradiganlar, anestetik gazlardan qochishlari kerak. Nisbiy kontrendikatsiyalar ogʻir gipovolemiya bilan ogʻrigan bemorlar va ogʻir intrakranial gipertenziya bilan ogʻrigan bemorlardir, chunki anestetik gazlar miya qon aylanishini yanada pasaytirishi mumkin.

Azot oksidi kraniotomiya, ichak jarrohligi, koʻz ichi va oʻrta quloq operatsiyalari bilan ogʻrigan bemorlarda qoʻllaniladi. Azot oksidi azotdan oʻttiz marta koʻproq eriydi. Bu esa, bu yopiq joylarda azotning tez olib tashlanishiga olib keladi. Azot oksidi bu yopiq boʻshliqlarga tezda tarqalib, miya, ichak, koʻz va quloqdagi bosim hajmining oshishiga olib keladi. Bundan tashqari, pnevmotoraks yoki oʻpka gipertenziyasi boʻlgan bemorlarda pnevmotoraksning yomonlashishi va azot oksidi foydalanish bilan bogʻliq oʻpka gipertenziyasi kuchayishi mumkin.

Monitoring

Amerika Anesteziologiya Jamiyati (ASA) ingalyatsiya yoki IV anestezik vositalar bilan umumiy anesteziya oʻtkazayotgan barcha bemorlarga standart ASA monitoringini oʻtkazishni tavsiya qiladi. 1-standart malakali anesteziya xodimlarining mavjudligini oʻz ichiga oladi. 2-standart shamollatish, kislorod bilan ta'minlash, harorat va aylanishni kuzatishni talab qiladi. Shamollatish jarayoni soʻnggi CO₂ (ETCO₂) va ilhomlantirilgan anestetik gazlar bilan nazorat qilinadi va oksigenatsiya monitoringi puls oksimetri (SpO₂) va ilhomlangan O₂ (signallar bilan) yordamida amalga oshiriladi. Haroratni teri, qiziloʻngach, siydik pufagining rektal harorati orqali kuzatish mumkin. Qon aylanishi monitoringi doimiy yurak monitoringi, har 5 daqiqada qon bosimini oʻlchash va elektrokardiogramma yordamida amalga oshiriladi.

Bispektral indeks (BIS) bilan intraoperativ monitoring sedativlik darajasidagi oʻzgarishlarni baholash uchun foydali boʻlishi mumkin. Ushbu EEG qurilmasi miya faoliyatini 0 dan 100 gacha oʻlchaydi, 40 dan past qiymatlar odatda chuqur sedativlikni koʻrsatadi. Operatsiya xonasida minimal alveolyar konsentratsiya (MAC) ham kuzatiladi. Har bir ingalyatsiya anestetik agenti oʻziga

xos MACga ega. MAC qiymati 100% dan yuqori boʻlgan azot oksidi oʻz-oʻzidan umumiy anesteziya uchun maqbul darajalarga erisha olmaydi. Galotanning MAC qiymati 0,75%, izofluranning MAC qiymati 1,4%, desfluranning MAC qiymati 6,6%, sevofluranning MAC qiymati 2,0% ni tashkil qiladi.

Nafas olish anesteziklari skelet mushaklarining boʻshashishini keltirib chiqaradi va sezgir nerv oʻtkazuvchanligiga ta'sir qiladi. Neyromonitoring uchun vosita qoʻzgʻatilgan potentsiallar va somatosensorli qoʻzgʻatilgan potentsiallar talab qilinadigan protseduralar davomida barcha ingalyatsiyalangan anesteziyalarning past dozalarini qoʻllash yoki ularni yoʻq qilish va tomir ichiga anestetik qoʻshish tavsiya etiladi.

Toksiklik

Shuni ta'kidlash kerakki, ingalyatsiyalangan anesteziyaning haddan tashqari dozasi uchun farmakologik aralashuv yoʻq. Dozani oshirib yuborish holatlarida asosiy davolash usuli ventilyatorning optimal sozlamalari va alveolyar klirens bilan qoʻllabquvvatlanadi. Nafas olish vositalari bilan bir nechta noyob oʻtkir va surunkali toksik ta'sirlar paydo boʻlishi mumkin. Oʻtkir zaharlanishlarga uglerod oksidi bilan zaharlanish (CO2), nefrotoksiklik va gepatotoksiklik kiradi. Surunkali toksikliklarga gematotoksiklik, teratogen ta'sir va kanserogen toksiklik kiradi.

Muntazam anesteziyada ishlatiladigan azot oksidining dozasi diffuziya gipoksiyasini keltirib chiqarishi mumkin. Gaz qon oqimidan oʻpkaga oʻtishi bilan azot oksidi havo va kislorodni alveolalardan siqib chiqaradi. Buni azot oksidini siqib chiqarish va suyultirish uchun qoʻshimcha kisloroddan foydalanish orqali yaxshilash mumkin.

Gepatotoksisit va jigar yetishmovchiligi kamdan-kam uchraydi, lekin halotan ta'sirida boʻlgan bemorlar bilan bogʻliq.

Nefrotoksiklik koʻpincha sevofluran bilan sodir boʻladi, chunki uning metabolizmi boshqa gazlarga qaraganda tezroq sodir boʻladi. Bu tezroq soʻrilish tezligi buyrak yetishmovchiligi bilan bogʻliq boʻlgan noorganik ftoridning yuqori darajasini keltirib chiqaradi. Ushbu kuzatuv asosan tadqiqot ishlarida kuzatilgan boʻlsa-da, buyrak funksiyasi buzilgan bemorlarda sevoflurandan qochish uchun klinik tavsiyalar saqlanib qolmoqda.

Uglerod oksidining ingalyatsiyalangan anestetiklar bilan zaharlanishi koʻpincha desfluran bilan sodir boʻladi, chunki u CO ning eng yirik ishlab chiqaruvchisi hisoblanadi. Ingalatsion anesteziklar qoʻshimcha CO ni ishlab chiqarishi mumkin, chunki quruq CO₂ yutgichlari perioperatif sharoitda ishlatiladi; CO oʻzgarmaganida toʻplanadi.

Gematotoksiklik - azot oksidi uzoq vaqt ta'sir qilish bilan yuzaga kelishi mumkin boʻlgan surunkali asorat. Bu B12 vitaminini qayta ishlashning kamayishi bilan bogʻliq. Agar bemorda surunkali uzoq muddatli B₁₂ vitamini yetishmovchiligi boʻlsa, megaloblastik anemiya va neyropatiya kabi boshqa alomatlar ham namoyon boʻla boshlaydi. Bundan tashqari, B12 vitamini almashinuvi yoʻllari buzilganda, homilador bemorlar kechiktirilgan kognitiv buzilish kabi potentsial teratogen asoratlardan xabardor boʻlishlari kerak.

Halotan dozani oshirish bilan yurak ishlab chiqarishning pasayishiga olib keladi. Kardiyak ejeksiyon fraktsiyasi past boʻlgan bemorlarda ushbu anesteziyadan ehtiyot boʻlish kerak.

Uchuvchi anesteziyadan kelib chiqadigan nevrologik va kanserogen asoratlar yoki anestetik texnikani tanlash randomizatsiyalangan nazorat ostidagi tadqiqotlarda odamlarda oʻtkazilgan tadqiqotlarda takrorlanmadi.

Uchuvchi anestetik gazlardan chiqadigan xlorftoruglerod chiqindilari ifloslanish manbai sifatidagi xabardorlik ortmoqda. Ularning atrof-muhitga ta'siri, uchuvchi anesteziyalarning narxi va foydalari va ularning alternativlari yaqin kelajakda munozara mavzusi boʻlib qoladi.

Sogʻliqni saqlash jamoasi natijalarini yaxshilash

Ingaler anesteziyani qoʻllashda professionallar jamoasi eng yaxshi dizayndir. Xizmat guruhi anesteziolog, sertifikatlangan roʻyxatdan oʻtgan hamshira anestezist, yordamchi shifokor, amaliyotchi hamshira, farmatsevt va boshqa qoʻshimcha xodimlar, shu jumladan operatsiyadan keyingi hamshiralar va texniklardan iborat boʻlishi mumkin. Uchuvchi anesteziyalar veterinariya tibbiyotida ham qoʻllaniladi va veterinar yoki texnik tomonidan boshqariladi.

Ushbu parametrda rollarni belgilash juda muhimdir. Operatsiyadan keyingi hayotiy koʻrsatkichlarni kuzatuvchi fidoyi hamshiraga ega boʻlish zarur, chunki bu bemorning xavfsizligi va qulayligini nazorat qilishning asosiy vositasidir. Dorixona ushbu agentlarni saqlash va qabul qilish uchun tayyorlashda rol oʻynaydi va bemor qabul qilayotgan barcha dori-darmonlardan xabardor boʻlishi kerak. Ushbu turdagi professional jamoaviy ish ingalatsion anesteziyadan foydalanganda optimal natijalarga erishish uchun juda muhim.

Nafas olish vositalarini qoʻllash, shuningdek, shoshilinch protsessual aralashuvlar uchun optimal sedativlikni ta'minlash uchun ular koʻpincha vena ichiga anesteziya bilan birgalikda qoʻllaniladigan jiddiy tibbiy yordam sharoitida ham foyda koʻrsatdi. Ularning operatsiya xonasidan tashqaridagi roli oshdi, chunki an'anaviy operatsiya xonasidan tashqarida protsessual toʻplamlar ham koʻpaydi.

Neyrointensiv terapiya boʻlimlarida tibbiy koʻrinishga chidamli epilepsiya bilan ogʻrigan bemorlarda ingalyatsiyali anestetik vositalar koʻproq qoʻllanilgan. Ushbu vositalar tibbiy davolanishga chidamli boʻlgan astma holatini davolash uchun ham ishlatilgan. Bunday sharoitda shifokor yordamchilari, amaliyotchi hamshiralar, jiddiy tibbiy yordam hamshiralari va ICU xodimlari ingalyatsiyalangan anestetik vositalar haqida fundamental bilimga ega boʻlishlari kerak. Muhim tibbiy xodimlarning nafas olish vositalari va asoratlar belgilari va alomatlari haqida xabardor boʻlishlari muhim, chunki bu xodimlar operatsiyadan keyingi anesteziya boʻlimida yoki intensiv terapiya boʻlimida tez-tez koʻrishadi.

Anesteziya uchun yuz niqoblari

Anesteziya yuz niqoblari bemorning ogʻzini va burnini qoplaydigan kauchuk yoki silikon niqoblardir. Yuz maskalari O2, N2O-O2 va/yoki boshqa ingalatsion anesteziklarni anesteziya jarayonidan oldin, davomida va undan keyin yuborish uchun ishlatiladi. Yuzlarning oʻlchami va shaklidagi oʻzgarishlar tufayli har doim bir nechta turli oʻlchamdagi yuz maskalari mavjud boʻlishi kerak.

Odatda yuz niqoblari shaffof plastik yoki kauchukdan tayyorlanadi, bu esa bemorning ogʻzi va burnini koʻrishga imkon beradi, shunda begona moddalar (masalan, qusish, qon) va kondensatsiya kuzatilishi mumkin. Har xil materiallar, shakllar va namuna portlari boʻlgan yoki boʻlmagan koʻplab

turli konnektorlar yuz niqobini anesteziya pallasiga ulab, anesteziya mashinasiga ulanishni davom ettiradi.

Yuz niqoblari

Bola uchun eng mos anesteziya yuz niqobi burun yoʻllarini siqmasdan, burun koʻprigidan pastki labning past qismiga vertikal ravishda joylashgan. Unda mumkin boʻlgan eng kam hajm (ya'ni, oʻlik boʻshliq) boʻlishi kerak. Pediatrik yuz niqobi shaffof (lateks boʻlmagan) plastmassadan yasalgan boʻlishi kerak, bu siyanozni, ekshalatsiyalangan gazning kondensatsiyasini va ortiqcha sekretsiya yoki qusish mavjudligini aniqlashga imkon beradi. Pediatrik anesteziyadagi doimiy qiyinchilik, ayniqsa kichik chaqaloqlar uchun, sezilarli oqishsiz chaqaloq yuzining shakliga mos keladigan yuz niqobini topishdir.

Musbat bosimli ventilyatsiya paytida anesteziolog koʻpincha niqob ichidan chiqadigan havo miqdorini kamaytirish uchun bolaning yuziga ortiqcha bosim oʻtkazmasdan, yuz niqobini burish kerak. Ushbu maqsadlarga erishish uchun bolalar populyatsiyasida turli xil yuz niqoblari qoʻllanilgan.

Bugungi kunda ishlatiladigan eng keng tarqalgan anesteziya yuz niqobi - bu sozlanishi pnevmatik yostiqni oʻz ichiga olgan plastik bir martali ishlatiladigan niqob, havo bilan shishirilgan yoki oʻchirilganda bolaning yuzi shakliga mos keladigan tarzda oʻzgartirilishi mumkin. Turli xil ishlab chiqaruvchilar ushbu turdagi yuz niqoblarini ishlab chiqaradilar (10-6-rasm). Pediatrik bemorlarda foydalanish uchun muqobil xilma-xillik Rendell-Baker-Soucek niqobidir, u koʻplab markazlarda qoʻllaniladi (10-7-rasm). Ushbu niqob egiluvchan kauchuk yoki lateks boʻlmagan silikonda mavjud boʻlib, ichki oʻlik boʻshliqni minimallashtirish bilan birga bolaning yuzini samarali yopish imkonini beradi. U dastlab koʻp sonli bolalardan olingan anatomik qoliplar asosida ishlab chiqilgan (Rendell-Baker va Soucek, 1962).

Endotraxeal anesteziyada bemorni joylashtirish

Operatsiyaning laparoskopik xususiyatini, shuningdek, bemorning joylashishini hisobga olgan holda umumiy endotraxeal anesteziya majburiydir. Orogastrik naycha ham ishning davomiyligi uchun joylashtiriladi va ekstubatsiya vaqtida chiqariladi. Bemor brakiyal pleksusning shikastlanish xavfini oldini olish uchun qoʻllari tananing yon tomonlarida boʻlgan holda, oʻzgartirilgan litotomiya holatida yotqiziladi. Bu keyinchalik tik Trendelenburg pozitsiyasiga oʻtkaziladi. Bosim nuqtalari va pastki ekstremitalarni yetarli darajada toʻldirishga e'tibor beriladi. Steril maydonga 18 ta fransuz foley kateteri kiritiladi va siydik pufagi drenajlanadi.

Toʻgʻridan-toʻgʻri arterial qon bosimi monitoringi bilan umumiy endotraxeal anesteziya qoʻllaniladi, siydik kateteri va nazogastral naycha kiritiladi. Uzoq muddatli mushak relaksatorlardan qochish kerak. Barcha holatlarda intraoperativ nerv monitoringi qoʻllaniladi. Oʻsimta manipulyatsiyasi natijasida yuzaga kelgan qon bosimi va pulsdagi oʻzgarishlar niqoblanmasligi uchun

anesteziya yengil boʻladi. Profilaktik uchinchi avlod sefalosporin antibiotiklari va steroidlar terining kesilishidan oldin muntazam ravishda qoʻllaniladi. Jarayon boshlanishidan oldin bemorning oyoqlariga venoz antiemboliya siqish botinkalari qoʻyiladi.

Bemor operatsiya stoliga yotqiziladi, boshi qarama-qarshi tomonga buriladi va fiksatsiyasiz tabiiy holatda saqlanadi. Bu holat havo emboliyasini oldini oladi, jarrohning charchoqlarini kamaytiradi va mikrojarrohlik jarayonida jarrohning qoʻllarini barqarorlashtirishga imkon beradi.

Operatsiyadan keyingi parvarish va kutilgan natijalar

Uzluksiz epidural qoʻshimchalar bilan endotrakeal anesteziya odatiy hisoblanadi. Doimiy epidural anesteziya operatsiyadan keyingi 48-72 soat davomida qoʻllaniladi, umumiy ROM faol yordamchi mashqlar hatto yotoqda ham amalga oshiriladi. Agar keng qamrovli boʻgʻim ichidagi ishlar bajarilgan boʻlsa, doimiy passiv harakat mashinasi qoʻllaniladi.

Ikki tayoqcha bilan qisman yuk koʻtaruvchi yurishga safarbarlik operatsiyadan keyingi uchinchi kuni boshlanadi.

Jarrohlikdan keyingi 6-8 haftada yaxshi oyoq nazorati va suyak tuzalishi koʻrinmaguncha antigravitatsiya mashqlaridan qochish lozim.

Katta yoshli bemorlarda operatsiyadan keyingi antikoagul-yatsiya qoʻllaniladi.

Anesteziya ostida tekshirish

Umumiy endotrakeal anesteziya afzalroqdir. Orqa miya yoki epidural anesteziya uzoq muddatli operatsiyadan keyingi analjeziyaning foydasiga ega; ammo operatsiyadan keyingi neyrovaskulyar holatni toʻgʻri baholash qobiliyati yoʻqoladi.

Jarrohlik yondashuvi operatsiya xonasida anesteziya ostida toʻliq tekshiruvdan boshlanadi. Barcha asosiy ligamentlar Lachman, posterior tortmasi, varus va valgus testlari, shuningdek, varus recurvatum va dial testi kabi posterolateral barqarorlikning maxsus

testlari yordamida standart tarzda sinovdan oʻtkaziladi. Tiz choʻzilgan valgus stressi paytida tizzaning barqarorligiga alohida e'tibor beriladi. Yon platoga potentsial zarar yetkazilishi sababli burilish siljishidan qochish kerak. Qoʻzgʻalish davri 1-7 min davom etadi.

Nazorat savollari

- 1. Ingalyatsion anesteziya nima?
- 2. Ingalyatsion anesteziyaning turlari qaysilar?
- 3. Ingalyatsion anesteziya uchun qoʻllaniladigan jihozlar
- 4. Efir narkozi haqida tushuncha bering.
- 5. Ftorotan haqida tushuncha bering.
- 6. Azot 2 oksidi ta'sir mexanizmini tushuntiring.
- 7. Hozirgi kunda ingalyatsion anesteziya uchun qoʻllaniladigan dori vositalari haqida tushuncha bering.
 - 8. Ingalyatsion anesteziyaning asoratlarini ayting.
 - 9. Efir narkozi bosqichlari.
 - 10.Ftorotan narkozi bosqichlari.

V Bob. INGALYATSION VA NOINGALYATSION NARKOZ

Noingalyatsion anesteziya, vena ichi umumiy anesteziyasi, barbituratlar anesteziyasi

Anesteziyaning asosiy komponentlari (tarkibiy qismlari):

- 1. Bemorni uxlatish.
- 2. Analgeziya.
- 3. Neyrovegetativ blokada.
- 4. Miorelaksatsiya.
- 5. Gaz almashinuvini saqlab turish.
- 6. Qon aylanishini saqlab turish.
- 7. Moddalar almashinuvini boshqarish.
- 8. Infuzion terapiya.

Vena ichi umumiy anesteziyasi. Noingalyatsion anesteziya, asosan, anestetiklami vena tomiriga yuborish orqali amalga oshiriladi. Suyak ichiga inyeksiya qilish bilan noingalyatsion anesteziyani bajarish jarayoni qattiq ogʻriqqa sabab boʻlishi va boshqarilishi qiyinligi tufayli deyarli qo'llanilmaydi. Anestetiklarni ichirish va huqna tarzida toʻgʻri ichakka yuborish tajribasi, asosan, pediatriya anesteziologiyasida qoʻllaniladi. Vena ichi umumiy anesteziyasida turli farmokologik guruhdagi dori moddalari qo'llaniladi: barbituratlar, narkotik, nonarkotik, neyroleptik va benzodiazepinlar. Vena ichi anesteziyasi 1857-yilda N.I. Pirogov tomonidan vena ichiga efir moddasini yuborish bilan boshlangan. 1900-yildan boshlab vena ichiga anestetiklami vena ichiga yuborish klinik amaliyotda keng qoʻllanila boshlandi. Anestetik modda bevosita qon tomiriga yuborilgani tufayli kam miqdorda sarflanadi va organizmga toksik ta'siri deyarli sezilmaydi. Bemor anesteziya holatiga yoqimsiz sezgilarsiz va tez kiradi. Bu usuldan maxsus moslama va jihoz boʻlmagan taqdirda ham foydalanish mumkin. Vena ichi anesteziyasi qisqa muddatli va kichik hajmli amaliyot va muolajalarni ogʻriqsizlantirishda qoʻllaniladi. Vena ichi anesteziyasi koʻp komponentli anesteziya amalga oshirilishining asosiy

usuli hisoblanadi. Bemor behush, oʻpka sun'iy ventilyatsiyasi oʻtkazish uchun sharoit boʻlmaganda, nafas yoʻllarining oʻtkazuvchanligi buzilgan holatlarda vena ichi anesteziyasi ehtiyotkorlik bilan bajariladi. Bugungi kunda vena ichi anesteziyasi umumiy (total) vena ichi anesteziyasi nomi bilan yuritiladi. Noingalyatsion narkotiklar ta'sir muddatining davomliligi boʻyicha uch guruhga boʻlinadi:

- 1. Ta'sir muddati qisqa (15 min gacha) moddalar: ketamin, propanidid, propofol.
- 2. Ta'sir muddati o'rtacha (20—50 min) moddalar natriy tiopental, predion, geksenal.
- 3. Uzoq muddat ta'sir etuvchi (60 min dan ortiqroq) moddalar: natriy oksibutirat.

Benzodiazepinlar. Diazepam — valium, relanium, seduksen, sibazon, fauston nomlari bilan ham qoʻllaniladi. Metobolizmi: minimal sedativ dozasi (0,1 mg/kg) yuborilganda diazepam plazma oqsillari bilan bogʻlanadi. Diazepamning toksikligi yuqori emas. Detoksikatsion terapiyada ishlatilgan diazepam (1200—1500 mg peroral) yaxshi natija beradi. Mexanizmi: diazepam gematogen yoʻl bilan miyaga yuborilib dofamin va noradrenalin sintezini kamaytiradi, asosiy neyromediatr hisoblangan GAMK oʻtkazuvchanligini qiyinlashtiradi.

MNT ga ta'siri: bosh miya yarim sharlari funksiyasini pasaytiradi. Miyaning talamus limbik sohasidagi retikulyar formatsiya qoʻzgʻaluvchanligini susaytiradi. Nafas tizimiga ta'siri: vena ichiga sedativ dozada yuborilganda nafas tizimiga ta'sir qilmaydi. Yurak qon tomiri tizimiga ta'siri: doza miqdorini oshirish arterial gipotenziyani keltirib chiqaradi. Midozolam. Turli nomlar: sulsed, dormikum, versed bilan qoʻllaniladi. Metobolizmi: preparatning 94-97%i oqsillar bilan bogʻlanadi. MNT ga ta'siri: dozasiga bogʻliq holda opoidlar bilan birga yoki qoʻllanish usuliga koʻra turlicha ta'sir koʻrsatadi. Sedativ miorelaksatsiyalovchi, tutqanoqqa qarshi xususiyatlari mavjud. Seduksenga oʻxshab miya ichi bosimini va miya metobolizmini pasaytiradi. Nafas tizimiga

ta'siri mushak orasiga yuborilsa, medazepam ventelyatsiyaga deyarli ta'sir ko'rsatmaydi. Vena ichiga yuborilganda 15% hollarda apnoe vujudga keltiradi. Yurak qon tomiri tizimiga ta'siri: yurak qon tomiri tizimi patologiyasi boʻlmagan bemorlarda yurak qon tomiri tizimini bir oz oʻzgarishlarga olib kelsa, yurak qon tomiri tizimi kasallik mavjud bemorlarning holatini biroz yomonlashtiradi. Propofol — sinonimlari: diprivon, profol, relofol. Bu preparat 1986-yil yaratilgan boʻlib, tionental natriyga nisbatan qimmatroq, uning qusishga qarshi va qayta tiklovchi xususiyatlari ancha ustun turadi. Mexanizmi: nerv impulslari ingibitorlari oʻtkazuvchanligini yengillashtiradi. MNT ga ta'siri MNT ga tiopental natriyga nisbatan sekinroq yetib boradi. Propafol qusish va hazm qilishga qarshi ta'sir koʻrsatib, koʻz ichi bosimini pasaytiradi, eyfariya chaqiradi. Nafas tizimiga ta'siri. 25-35%i yuborilganda apnoe holatini chaqiradi. Yurak qon tomiri tizimiga ta'siri: propafol yurak qon-tomiri tizimiga depressiv ta'sir ko'rsatadi. Qarshi ko'rsatmalar: propofolga nisbatan yuqori sezuvchanlikda, nafas yoʻllari obstruksiyasida, gemodinamikasi turgʻun boʻlmaganda, yurak qon-tomiri tizimi kasalligiga chalingan bemorlar va bolalarga ma'n etiladi. Natriy oksibutirat — tarkibida GOMK boʻlib (20% li 10 ml), ampulada ishlab chiqariladi. Ta'siri: natriy oksibutirat miya metaboliti GAMK bilan bogʻlanib narkotik modda ta'sirini beradi. Metabolizmi: dorining 80%i NaO va CO2 metobolitlari korinishida, qolgan qismi siydik orqali chiqarilib yuboriladi. MNT ga ta'siri: natriy oksibutirat yuqori gipnotik va past analgetik ta'sirga ega. Nafas tizimiga ta'siri: dozasini 2-3 barobar oshirish hisobiga CO2 miqdori oshgani sababli nafas yetishmovchiligi yuzaga keladi.

Barbituratlar anesteziyasi

Narkotik uyquni qoʻzgʻatish uchun barbituratlardan natriy tiopental va geksanal anesteziyaning muhim qismidir. Natriy tiopental t/i 1-2,5% eritma shaklida 5-6 mg/kg hisobida yuboriladi. Yuqori konsentratsiyali anestetik eritmalar nafas olish va qon

aylanishini sekinlashtiradi. Bemorning venasiga 2-3 ml natriy tiopental eritmasi 30-40 soniya davomida yuboriladi. anesteziyaga yuqori sezuvchanlik boʻlmasa, doza qoʻllaniladi. Induktiv anestezik sifatida natriy tiopental 200-400 mg miqdorida qoʻllaniladi va uning umumiy dozasi 1000 mg dan oshmasligi kerak. Barbituratlar qoʻllanilganda oʻpkaning sun'iy ventilyatsiyasi uchun barcha sharoitlar varatilishi Barbituratlarning giyohvandlik holati tez va qoʻzgʻalmasdan sodir bo'ladi va 10-15 daqiqa davom etadigan uch bosqichda namoyon boʻladi. Birinchi bosqichda bemor ongni yoʻqotadi. Nafas olish va oʻquvchi reaksiyasi sekinlashadi va bu bosqich 1-2 minut davom etadi. Narkotik holatning ikkinchi bosqichida tomoq va halgum reflekslari kuchayadi, nafas olish aritmi va apnea paydo boʻlishi mumkin, vagus asab tonusi kuchayishi va xavfli reflekslar paydo boʻlishi mumkin. Ogʻriq hissi saqlanib qoladi. Agar bu vaqtda traxeya intubatsiya qilinsa, laringospazm paydo boʻlishi va yurak yetishmovchiligi paydo boʻlishi mumkin. Barbiturat anesteziyasining uchinchi bosqichi jarrohlik bosqichi deb ataladi. Koʻz qovogʻi markaziy pozitsiyani egallaydi, uning oʻquvchisi torayadi va yorugʻlik reaksiyasi kamayadi. Bunday holda, kerakli hajmdagi operatsiya amalga oshiriladi.

Anesteziya darajasi chuqurlashganda, nafas olish yuzaki boʻladi va asosan diafragma tufayli. Arterial qon bosimi pasayishni boshlaydi, mushaklar boʻshashadi. Anesteziya chuqurlashganda, nafas olish toʻxtaydi, keyin esa yurak urishi toʻxtaydi. Ammo doimiy monitoring tufayli bunga yoʻl qoʻyilmaydi. Tiopental natriy anesteziyasi bronxospazm va bronxial astma bilan ogʻrigan bemorlarga tarkibida oltingugurt borligi sababli tavsiya etilmaydi. Geksenal oʻzining koʻpgina xususiyatlariga koʻra tiopental natriydan unchalik farq qilmaydi. Geksenal 1-5% eritma shaklida qoʻllaniladi. Anestezik 5-6 mg/kg dozada qoʻllaniladi, maksimal dozasi 1000 mg. Geksenal asosan induktiv anestezik sifatida ishlatiladi. Geksenal induksiya tez va qoʻzgʻalmasdan sodir boʻladi. Anestetik inyektsiyadan 30-60 soniya oʻtgach, bemor

hushini yoʻqotadi. Geksenal anesteziyaning klinik bosqichlari tiopental natriydan farq qilmaydi. Geksenalning ta'siridan kelib chiqadigan nafas olish buzilishi va boshqa asoratlarning ogʻirligi natriy tiopentalga qaraganda zaifroq. Geksenalning 5% eritmasi mushak ichiga ham kiritilishi mumkin, masalan, tutqanoq sindromida.

Umumiy anesteziya asoratlari

Umumiy anesteziyaning asoratlari induksiya va umumiy anesteziya paytida, anesteziyaning tiklanish bosqichlarida paydo boʻlishi mumkin. Anesteziyaning asoratlari nafas olish, qon aylanishi, markaziy va periferik asab tizimi, oshqozon-ichak trakti, jigar va buyraklarda kuzatiladi. Induksion anesteziyaning asoratlari gaz almashinuvining buzilishi, anestetik va farmakologik preparatlarning ta'siri, intubatsiya paytida qilingan shikastlanishlar va xatolar, patologik reflekslarning namoyon boʻlishi bilan namoyon boʻladi. Asosiy anesteziya paytida gipoventiliya yoki giperventiliya, arterial gipotenziya va gipertoniya, yurak aritmiyalari, regurgitatsiya, gipertermiya, emboliya va tromboz kabi asoratlar kuzatiladi.

Anesteziyadan tiklanish davrida bemorning uygʻonishining uzaytirilishi, apnoening uzoq davom etishi, gipoventiliya, rekurarizatsiya, oʻpka atelektazi, arterial gipotenziya va gipertenziya, yurak aritmi, gipotermiya va gipertermiya, titroq, konvulsiyalar, qusish kabi asoratlar paydo boʻlishi mumkin. Ogʻir nafas olish va qon aylanishining yetishmasligi anesteziya bosqichlarida sodir boʻlgan regurgitatsiya va aspiratsiya tufayli kuzatiladi. Bu holat aspiratsiya deb ham ataladi. Oshqozon shirasi nafas yoʻllarining obstruktsiyasini, laringospazmni, bronxospazmni keltirib chiqaradi. Aspiratsiya natijasida yuzaga keladigan asoratlar: alveolalar va bronxlarda oʻzgarishlar va yalligʻlanishlar, oʻpka shishi, pnevmoniya, Mendelson sindromi (oʻtkir ekssudativ pnevmonit) va oʻpka xoʻppozlari paydo boʻlishi mumkin. Aspiratsiyani oldini olish uchun ogʻiz, burun va oshqozon tozalanadi, bemorning boshi

oyoq tomoniga tushiriladi. Sellik usuli va prob-obturator qoʻllaniladi. Aspiratsiyaning oldini olishda samarali premedikatsiya va adekvat induksion anesteziya katta ahamiyatga ega. Aspiratsiya sindromini davolash uchun laringoskopiya va bronkoskopiya, eufillin, atropin sulfat yordamida nafas olish yoʻllari va oʻpkalarni tozalash va yuvish, glyukokortikoid gormoni, antibiotik va antigistamin preparatlari, kislorodli terapiya va oʻpkaning sun'iy ventilyatsiyasi qoʻllaniladi. OSV va ansateziya paytida kuzatilgan asoratlar: beixtiyor ekstubatsiya, intubatsiya trubasining egilishi tufayli obstruktsiya, bronxospazm, kuchlanish pnevmotoraks, O, tomoq va traxeya devori ishemiyasining keskin toʻxtashi. Intubatsiya paytida yuzaga keladigan asoratlar. Traxeyani intubatsiya qilishdagi xatolardan kelib chiqadigan asoratlar asfiksiya va bemorning oʻlimini oʻz ichiga oladi. Traxeal intubatsion paytida koʻproq tishlar asoratlanadi.

Tomoq orqa devorining qon tomirlaridan qon ketishi, lablar, til va yumshoq tanglay jarohatlari tufayli traxeya va qiziloʻngachning teshilishi. Qiziloʻngach intubatsiyasidan kelib chiqqan asfiksiya. Miya va koʻz ichi bosimining oshishi, taxikardiya, asfiksiya bilan traxeyani entubasyon paytida bradikardiya. Arterial gipertenziya kuzatiladi. Tishning shikastlanishi toʻgʻridan-toʻgʻri laringoskopiya paytida har bir anesteziologga duch kelishi mumkin boʻlgan murakkablikdir. Ushbu asoratning oldini olish uchun bemor intubatsiyadan oldin protez tishlarini olib tashlashi va intubatsiya paytida tishlarga kuchli bosim oʻtkazmasligi kerak. Boʻshliqqa tushib qolsa, uni darhol topish kerak, agar uni topishning iloji boʻlmasa, rentgenografiya qilish kerak.

Bemor hushiga kelmaguncha protez yoki tojni qoʻymaslik kerak. Oshqozon suyuqligining regurgitatsiyasi va aspiratsiyasi. Ushbu asorat koʻpincha akusherlik amaliyotida, favqulodda vaziyatlarda kuzatiladi. Shuning uchun operatsiyadan oldin ovqatlanish ta'qiqlanadi. Oshqozonning kislotaliligini kamaytirish uchun H2-gistamin blokerlari va xolinergik retseptorlari blokerlari (atropin, glikopirolat) qoʻllaniladi. Induksion anesteziya paytida

probni oshqozonga kiritish juda xavflidir. Unda qusish natijasida asfiksiya va oshqozon suyuqligining aspiratsiyasi kuzatiladi.

Halqumning orqa devoridan qon ketishi. Halqumning orqa devori qon tomirlariga juda boy boʻlib, laringoskop uchining notoʻgʻri harakatlanishi qon tomirlarini shikastlaydi, intubatsiyani qiyinlashtiradi va asfiksiyani keltirib chiqaradi.

Nazorat savollari

- 1.Ingalatsion anesteziya qanday oʻtkaziladi?
- 2. Noingalatsion anesteziya o'tkazish tartibi?
- 3.Barbituratlar anesteziyasi qanday oʻtkaziladi.
- 4. Analgeziya nima?
- 5. Vena ichi anesteziyasi qanday o'tkaziladi?
- 6. Asfiksiya nima?
- 7.Infuzion terapiya qanday o'tkaziladi?

VI BOB. SHOSHILINCH VA MAHALLIY ANESTEZIYA

Mahalliy anesteziya turlari, yuzaki anesteziya, regionar anesteziya, suyak ichi anesteziyasi, infiltratsion anesteziya

Mahalliy anesteziya haqida tushuncha

Mahalliy anesteziya zamonaviy anesteziologiya va intensiv terapiyaning ajralmas qismi boʻlib qolmoqda. Ushbu turdagi anesteziya kichik operatsiyalarda ogʻriq sindromini yoʻqotish uchun, ya'ni umumiy anesteziyaning asosiy komponenti bo'lgan analjeziyani yaratish uchun muhimdir. Keyinchalik mahalliy anesteziyaning ayrim turlari amaliyotda yana keng qoʻllanila boshlandi. Mahalliy anesteziyaning birinchi avlodi kokaindir. Kokain Yevropaga 19-asr o'rtalarida Janubiy Amerikadan olib kelingan. Kokainning oftalmologik jarrohlikdagi samaradorligi birinchi marta 1884-yilda venalik shifokor tadqiqotchi Koller tomonidan aniqlangan. Mahalliy anesteziyani yaratishning keyingi davri 1930-1960 yillarga toʻgʻri keladi. Mahalliy anesteziya (LA) - bu ongni yoʻqotmasdan tananing ma'lum bir qismida barcha sezuvchanlik (shu jumladan ogʻriq) yoʻqligini keltirib chiqaraumumiy anesteziyadan farqli ravishda anesteziyani ta'minlaydigan dori, tanaga va hushidan ketishga olib keladi. Jarrohlik paytida yoki undan keyin ogʻriqni yoʻqotish uchun mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vositalar eng koʻp qoʻllaniladi. U ma'lum nerv yo'llarida (mahalliy anestezik nerv blokadasi) qoʻllanilganda, falaj (mushaklar funksiyasini yoʻqotish) ham paydo boʻlishi mumkin.

Mahalliy anesteziya turlari. Bajarish va tarqatish texnikasiga, shuningdek, sezuvchanlikni yoʻqotishiga koʻra, quyidagilar ajralib turadi:

- 1. Yuzaki anesteziya;
- 2. Infiltratsion anesteziya;
- 3. Super o'tkazuvchi anesteziya:
- 4. Ustunli blokada;
- 5. Nerv chigallarining behushligi;

- 6. Epidural anesteziya;
- 7.Orqa miya behushligi;
- 8. Osteoporoz anesteziyasi;
- 9. Vena ichi regionaranesteziya.

Yuzaki anesteziyada 1-4% li kokain 5%li lidokain va 3% li dikain, lidokainli gel preparatlari qoʻllaniladi.

Texnika:

- 1) yuqori nafas yoʻllarining, siydik yoʻllarining, chiqarish yoʻllarining, chiqarish kanallarining shilliq pardalarini anesteziya qilish purkash yoki aspiratsiya ingalyatsiyasi orqali amalga oshiriladi. Koʻrsatmalar:
 - 1) Koʻzning kichik operatsiyalarida;
- 2) Endoskopik tekshiruvlar (bronkoskopiya, sistoskopiya, gastroskopiya va boshqalar);
- 3) Ogʻiz boʻshligʻi va burun boʻshligʻining kichik operatsi-yalarida. Hozirgi vaqtda mahalliy yuzaki anesteziya uchun ishlab chiqarilgan Katedgel lidokain jeli (Avstriya Montavit) butun dunyoda keng qoʻllaniladi. Tarkibi: lidokain gidroxloridi 2,0 g, xlorgeksidin digidroxlorid 0,05 g, gidroksietilseluloza 1,5 g, glitserin 20,0 g, inyeksiya uchun suv 100,0 g.

Infiltratsion anesteziya

Infiltratsion anesteziya texnikasi. Mahalliy infiltratsion anesteziya - bu tananing yuzaki, mahalliy anesteziya qilingan joyida cheklangan sezuvchanlikni yoʻqotish usuli. Anesteziyani talab qiladigan hududdagi toʻqimalarga anestetik agentning past konsentratsiyasi infiltratsiya qilinadi. Bu anesteziya turida A.V. Vishnevskiy buyicha yoyiluvchi infiltratsion usul keng qoʻllaniladi. Bunda toʻqimalar qavatma-qavat ogʻriqsizlantiriladi.

Maqsad: teri ichiga, teri ostiga yoki mushak ichiga inyeksiya yoʻli bilan har qanday teri va yumshoq toʻqimalar sohasini toʻliq anesteziya qilish.

Koʻrsatkichlar: oyoq-qoʻl yoki magistraldagi kichik jarohatlar yoki kesmalar, yuz jagʻdagi kichik jarrohlik (masalan, tishlarda) yoki operatsiyadan keyingi analgeziya.

Qoʻllash mumkin boʻlmagan holatlar: inyeksiya joyida mahalliy infeksiyalar.

Jarrohlik texnikasi: intradermal, teri ostiga yoki mushak ichiga yuborish orqali ulugʻvorlik paydo boʻladi, bu yerda mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vosita nerv oʻtkazuvchanligini bloklaydi. Agar soʻnggi arteriyalarning distalida anesteziya qilinsa, vazokonstriktorlardan (masalan, epinefrin) qochish kerak. Oxirgi arteriyalarga proksimal, mahalliy ishemiya operativ yordamni osonlashtirishi mumkin.

Operatsiyadan keyingi davolash: mahalliy anesteziyaning ta'siri oʻz-oʻzidan cheklanadi.

Natijalar: Infiltratsion anesteziya yoki "dala bloki" yordamida terining kattaroq joylariga jarrohlik davolash uchun osonlik bilan kirish mumkin. Qoʻllanilishi kerak boʻlgan miqdor operatsiya hajmiga va maksimal dozaga moslashtirilishi kerak. Operatsiyadan soʻng, tizza yoki son artroplastikasidan soʻng, analjeziya iste'moli kamayishi mumkin va yordamida erta safarbarlikka yordam beradi.

Anestetik sifatida 0,25-0,5% novokain ishlatiladi. Supero'tkazuvchilar anesteziyaning quyidagi usullari farqlanadi. A. Orqa miya behushligi: anestezik eritma nerv yoʻli boʻylab yuboriladi. Bunga misol Oberst-Lukashevich barmoq va paravertebral anesteziyadir. B. Nerv pleksus anesteziyasi: asab pleksusiga anestezik yuboriladi. Masalan: qo'l operatsiyalari yelka bo'g'imiga anesteziyani yuborish orgali amalga oshirilishi mumkin. Epidural boʻshliq bosh suyagining tagidan koksiksgacha choʻzilgan va dura mater va orqa miyaning ichki yuzasi oʻrtasida joylashgan. Epidural bo'shliqda venoz qon tomirlarining chigallashishi va orqa miya nervlarining oldingi va orqa chizmalari oʻtadigan boʻshliq biriktiruvchi toʻqimadan iborat. Anestetik eritmaning miqdori bemorning vazni, yoshi va umumiy holatiga qarab tanlanadi (23-24rasmlar). Har 5 ml anesteziyaga 1 tomchi 1:1000 adrenalin eritmasi qoʻshiladi. Anesteziyaning ta'sirini uzaytirish uchun "Plombali" eritmalari (bemorning qoni) yuboriladi.

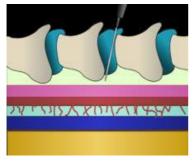
Texnika: Anesteziya usuli bemorni oʻtirgan yoki yonboshlab yotgan holda amalga oshiriladi. Anesteziya joyi qattiq antiseptik sharoitda yod eritmasi bilan ishlanadi va spirtli ichimlik bilan artib tashlanadi.

Igna teshilish nuqtasi quyidagi aniqlik nuqtalari bilan aniqlanadi:

- Spina iliaca miyaning tutash darajasida
- IV bel umurtqasi: toʻsh suyagi burchagini VII koʻkrak umurtqasi bilan bogʻlovchi chiziqlar;

Spina scapulae - V koʻkrak umurtqasi;

Prominences - VII servikal vertebra mos keladi.

Inyeksiya nuqtasini tanlash operatsiya joyi bilan belgilanadi;

- ko'krak qafasi Th, Th3 intervertebral bo'shliq;
- qorinning yuqori qismi Th, Th8 vertebra:
- qorinning pastki qismi ThIO —Thn vertebra boʻshligʻi;
 - kichik tos boʻshligʻi L, L2

intervertebral bo'shliq;

• oyoq va interval — L3 — L4 vertebra oraligʻi;

Igna qat'iy ravishda oʻrta chiziq boʻylab kiritiladi: lomber sohada - orqa miyaga perpendikulyar: koʻkrak qafasida igna umurtqa pogʻonasining oʻtkir qirralari boʻylab pastdan yoʻnaltiriladi.

Anesteziyaning rivojlanishi 15-20 daqiqadan soʻng boshlanadi va 2-4 soat davom etishi mumkin (anestetik dozaga qarab). Birinchi alomat gipoesteziya boʻlib, 4-5 daqiqadan soʻng boshlanadi, keyin yuqori va pastki yoʻnalishlarda ogʻriqsizlantirish, anesteziya holati mavjud. Ushbu anesteziyadagi arterial gipotoniya epidural anesteziyaning asosiy belgilaridan biridir, garchi bu simpatik blokadadan kelib chiqqan doimiy holat emas. Qorin devori mushaklari boʻshashadi. Ushbu anesteziyada vosita faolligi

oxirida yoʻqoladi va birinchi navbatda tiklanish vaqtida paydo boʻladi.

Koʻrsatmalar:

- •qorin boʻshligʻida (ginekologiya, urologiya) va oyoqlarda turli operatsiyalarda;
- davolash maqsadida ogʻriq sindromini yoʻqotish, ichaklarni harakatga keltirish.

Qoʻllash mumkin boʻlmagan holatlar:

- funksiya joyida yalligʻlanish jarayonlari yoki septitsemiya;
- gipovolemiya holatida kuchli zarba;
- anesteziyaga yuqori sezuvchanlik.

Orqa miya behushligi (yoki umurtqa anesteziya), shuningdek, umurtqa blokada, subaraknoid blokada, intradural blokada va intratekal blokada deb ham ataladi, mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vositani yoki opiodni subaraknoid boʻshliqqa yuborishni oʻz ichiga

olgan regionar anesteziyaning bir turi boʻlib, igna, odatda 9 sm (3,5 dyuym) uzunlikda. Bu odatda anesteziologlar tomonidan amalga oshiriladigan xavfsiz va samarali anesteziya shakli boʻlib, u odatda pastki ekstremitalarni oʻz ichiga olgan operatsiyalarda va kindik ostidagi operatsiyalarda umumiy

anesteziyaka muqobil sifatida ishlatilishi mumkin. Miya omurilik suyuqligiga kiritilgan yoki opioidsiz mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vosita regionar anesteziyani ta'minlaydi: haqiqiy analgeziya, vosita, sensorli va avtonom (simpatik) blokada. Miya orqa miya suyuqligida analgetiklar (opioid, alfa-adrenergik agonist) mahalliy ogʻriqsizlantirishsiz yuborish mahalliy analgeziyani keltirib chiqaradi: ogʻriq hissi sezilarli darajada kamayadi (toʻliq boʻlmagan analjeziya), biroz vegetativ blokada (parasimpatik pleksi), lekin sensorli yoki motor blokirovkasi yoʻq. Operatsiyadan keyingi ba'zi sharoitlarda mahalliy anesteziyadan koʻra, asosan vosita va

simpatik blokirovkaning yoʻqligi sababli mahalliy analjeziya afzalroq boʻlishi mumkin. Orqa miya ignasining uchida nuqta yoki kichik qiyshiq bor. Yaqinda qalam uchli ignalar (Uitakr, Sprott, Gerti Marks va boshqalar) sotuvga chiqarildi.

Klinikasi. Anesteziologiya klinikalari sizni bemorlarni boshqarishning soʻnggi tendensiyalari haqida yangilab turadigan, eng yangi yutuqlardan xabardor boʻlib turadigan va davolash usullarini tanlash uchun asosli asosni ta'minlaydigan protseduraga qaratilgan maqolalarni taqdim etadi. Har chorakda - mart, iyun, sentyabr va dekabr oylarida chop etiladigan - har bir sonda anesteziyaning barcha turlari, jumladan, ortopedik, neyroanesteziya, qon tomir, koʻkrak qafasi, keksalik, pediatriya va akusherlik, shuningdek, amaliyot boʻyicha eng zamonaviy sharhlar taqdim etilgan. Boshqarish, ogʻriqni boshqarish, monitoring, ambulator yordam, palliativ yordam, operatsiyadan keyingi yordam va jiddiy yordam beradi.

Imkoniyatlar:

- 1. Toʻliq, chuqur anesteziya qiladi, qorin boʻshligʻi va oyoq operatsiyalarida yetarli darajada boʻshashishni ta'minlaydi;
- 2. Operatsiyadan keyin oʻpka va yurak kasalliklarining asoratlari boʻlmaydi; Kamchiliklari:
 - 1. Bemor hushida;
- 2. Anesteziyaning chuqurligi va davomiyligini nazorat qilib boʻlmaydi.

Qoʻllash mumkin boʻlmagan holatlar:

- past arterial bosimda; o'tkir qon ketishida;
- MNT kasalliklarida (oʻsmalar, meningit);
- yurak yetishmovchiligida;
- bel sohasi terisining yiringli kasalliklari, sepsisda;
- yosh bolalarda;
- umurtqa pogʻonasi deformatsiyalarida.

Orga miya anesteziyasining asoratlari

1. Teshilish vaqtida: orqa miya nerv ildizlariga zarar yetkazish; venoz bogʻlanishlardan qon ketish.

- 2. Anesteziya boshlanganda: AB ning pasayishi; yuqori anesteziyalarda nafas olishning buzilishi va toʻxtashi. Shuning uchun intubatsiya va OʻSV uchun sharoitlar tayyor boʻlishi kerak.
- 3. Operatsiyadan keyingi davrda: koʻngil aynishi, qusish, bosh ogʻrigʻi.

Oyoq va qoʻl operatsiyalari uchun suyak ichi anesteziyasi koʻrsatiladi. Preparat sifatida 0,5-1% novokain va 0,5-1% lidokain eritmalari ishlatiladi.

Amalga oshirish texnikasi

Teshilish joyidagi teri yaxshilab davolanadi, teriga, teri osti toʻqimalariga va teri osti toʻqimalariga 2-3 ml 0,5% novokain eritmasi yuboriladi. Qo'llar yoki oyoqlar bog'langan va qon quyiladi. Keyin qo'l yoki oyoq stol ustiga qo'yiladi va mandrel ignasi suyakka 0,5-1 sm chuqurlikda kiritiladi. Qo'l operatsivalarida tirsak o'simtasidan, son suyagining pastki metafizi, tirsak va bilak suyaklarining distal qismlaridan anesteziya amalga oshiriladi. Bemor son suyagining metafizi va asosi orqali operatsiyalari uchun anesteziya oyoq yaxshi hisoblanadi. Bunday holda, katta tibia yuqori metafizi kichik va katta tibia distal qismlari; panja suyaklarining tashqi va ichki yuzalarida amalga oshiriladi. Suyak bo'shlig'iga kiradigan ignaning belgisi anesteziyani qarshiliksiz kiritishdir. Shundan so'ng 40-80 ml 0,5% li novokain eritmasi yuboriladi. Anesteziya 10-15 daqiqa davom etadi.

Ko'rsatmalar:

- 1) kichik jarrohlik operatsiyalarida;
- 2) bemor hushida boʻlishi kerak;
- 3) anesteziolog va apparat yoʻqligida;
- 4) diagnostika va davolash muolajalarida;
- 5) bemor yaqinda ovqatlanganda;
- 6) umumiy anesteziyadagi katta xavf va asoratlar mavjud boʻlganda.

Dori sifatida 0,5% lidokain va 0,5% novokain ishlatiladi.

Amalga oshirish texnikasi. Ushbu turdagi anesteziya oyoq va qoʻllarda, koʻpincha ambulatoriya sharoitida amalga oshiriladi. Shu maqsadda bandaj yordamida qoʻl yoki oyoq ogʻriqsizlantiriladi, qoʻl uchun bint ostidagi tomirga taxminan 40 ml, oyoqlar uchun 80 ml ga yaqin anesteziya yuboriladi, anesteziya tez sodir boʻladi va bandaj qoʻyilganda darhol ochiladi. Anesteziyaning toksik ta'sirini oldini olish uchun 15 daqiqa davomida bandaj astasekin chiqariladi va puls va AB nazorat qilinadi.

Qoʻllash mumkin boʻlmagan holatlar:

- inyeksiya sohasidagi infeksiyalarda;
- labil nerv sistemasi;
- mahalliy anesteziyaga yuqori sezuvchanlik.

MA ning asosiy xususiyatlari:

- umumiy anesteziya bilan solishtirganda xavfsiz;
- bajarish usuli oddiy;
- arzon.

MA ni kamchiliklari:

- 1) katta travmatik operatsiyalar paytida tananing, asosan, koʻkrak boʻshligʻi organlarida oʻz faoliyatini nazorat qila olmasligi;
- 2) koʻndalang mushaklarning boʻshashishini kuzatmaydigan qorin boʻshligʻi operatsiyalarida tekshiruv oʻtkazish qiyin;
 - 3) toʻliq anesteziya har doim ham amalga oshirilmaydi;
 - 4) operatsiya vaqtida bemor hushida;
 - 5) anesteziyani nazorat qilib boʻlmaydi.

Mahalliy ogʻriqsizlantirishning umumiy va mahalliy asoratlari mavjud. Mahalliy asoratlari — mahalliy ogʻriqsizlantirish usuliga bogʻliq. Umumiy asoratlari — mahalliy anestetiklar bilan zaharlanish dozasi oshganda yoki shu preparatlarga sezuvchanligi yuqori boʻlganda kuzatiladi. Uning yengil, oʻrta va ogʻir darajalari mavjud. Yengil darajadagi asoratlarda koʻpincha vazomotor oʻzgarishlar: bosh aylanishi, holsizlik, koʻngil aynishi, taxikardiya, sovuq ter bosishi, oqarib ketishi, qorachiqlarning kengayishi,

ba'zida nafas sekinlashishi kuzatiladi. Oʻrta darajadagisida harakat qoʻzgʻaluvchanligi, gallyutsinatsiya, qusish, tutqanoq, taxikardiya, AB ning pasayishi, nafas olishning buzilishi kuzatiladi. Ogʻir darajasidagisida arterial qon bosimining keskin pasayishi, pulsning tezlashishi, soʻngra pasayishi, nafas olishning toʻxtashi kuzatiladi.

Mahalliy anesteziyaga sezuvchanlikning oshishi - eritema, teri toshmasi. shish, bronxospazm, gipertoniya, yurak-qon tomir kollaps shaklida namoyon boʻladi. Mahalliy anesteziyaning toksik ta'siri koʻpincha dozadan oshib ketganda, vena ichiga notoʻgʻri kiritilganda namoyon boʻladi. Xususan, subaraknoid boʻshliqqa katta konsentratsiya va hajmda yuborilganda, anesteziyaning neyrotoksik ta'siri bosh aylanishi, nutqning buzilishi, ongni yoʻqotish, koʻrishning buzilishi, til va lablarning uyquchanligi, tutilish va koma shaklida namoyon boʻladi. Shuning uchun, toksik ta'sirning birinchi belgilari paydo boʻla boshlaganda, bemorga kislorod ingalyatsiyasi beriladi. Tutqich va nafas olish buzilishi kuzatilganda venaga 1-2 mg miodozalm, 50-200 mg tiopental natriy tomir ichiga yuboriladi va bemorga intubatsiya qilinadi.

Mahalliy anesteziklarning yurak-qon tomir tizimiga miokard toksik ta'siri kontraktil faollikning pasayishi va tomirlar tonusining pasayishi bilan kuzatiladi. Ogʻir holatlarda yurak yetishmovchiligi paydo boʻlishi mumkin.

Oldini olish va davolashda kislorodli terapiya, vazopressorlar, gormonlar qoʻllaniladi. Zarur hollarda kardiopulmoner reanimatsiya amalga oshiriladi. Mahalliy anesteziyaning toksik ta'siri xavfini kamaytirish uchun ishlatishdan oldin aspiratsiya testi oʻtkaziladi.

Mahalliy anesteziyaning asoratlarini oldini olish va davolash usullariga quyidagilar kiradi:

- 1. Vena ichiga yuboriladigan barbituratlar (geksenal, thiopental natriy), seduksen buyuriladi.
- 2. Miya tomirlarining spazmi uchun trendelenburg pozitsiyasi tavsiya etiladi, amilnitrit eritmasidan 2-3 tomchi nafas olish tavsiya etiladi.

- 3. Nafas olish toʻxtaganda, intubatsiya yoʻli bilan OʻSV va kislorodli terapiya oʻtkaziladi.
- 4. Gipotenziyada deksametazon, mezaton, efedrin, stabizol, 40% glyukoza eritma yuboriladi.
- 5. Gipertenziya holatlarida magniy sulfat eritmasi mushak ichiga yuboriladi.
- 6. Yurakning ushlanishi kuzatilganda yurakning tashqi massaji, OʻSV, adrenalin, atropin beriladi va toʻliq reanimatsiya choralari oʻtkaziladi.

Nazarot savollari

- 1. Mahalliy anesteziya nima?
- 2. Mahalliy anestetiklarga qaysi dorilar kiradi?
- 3. Mahalliy anestetiklarning vazifalarini ayting.
- 4. Suyak ichi anesteziyasi qanday o'tkaziladi?
- 5. Vena ichi mahalliy anesteziyalar qanday o'tkaziladi?
- 6. Infiltratsion anesteziya qanday oʻtkaziladi?
- 7. Yuzaki anesteziya qanday oʻtkaziladi?
- 8. Suyak ichi anesteziyasi qanday oʻtkaziladi?
- 9. Peridural anesteziya qanday oʻtkaziladi?
- 10.Orqa miya anesteziyasi qanday oʻtkaziladi?

VII BOB. SHOSHILINCH VA MAHALLIY ANESTEZIYA

Bemorlarni shoshilinch tekshirish, ogʻir ichak tutilishlari, me'da va ichaklar tutilishi, akusherlik amaliyotida shoshilinch anesteziya oʻtkazishning oʻziga xos xususiyati

Shoshilinch anesteziyada bemorni tekshirish

Shoshilinch anesteziya rejali anesteziyadan oʻziga xos qator xususiyatlari bilan farq qiladi. Shoshilinch anesteziyani amalga oshirish ancha ma'suliyatli jarayon boʻlib, operatsiya va anesteziya xavfi ancha yuqori boʻladi. Shoshilinch anesteziya xususiyatlari quyidagi holatlar bilan belgilanadi.

- 1. Juda koʻp hollarda anesteziolog bemor bilan anesteziya boshlanishidan bir necha minut yoki soat oldin uchrashadi. Koʻp hollarda, ayniqsa, tungi soatlarda bemorni toʻliq tekshirish uchun imkoniyat chegaralangan boʻlib, bemor organ va tizimlarining faoliyati haqida toʻliq ma'lumotga ega boʻla olmaydi.
- 2. Shoshilinch operatsiya va anesteziyani talab qiladigan holatlar odatda toʻsatdan boshlanadi va bemor organizmi bu holatga moslashmagan boʻladi. Oqibatda boshlanishida mahalliy boʻlgan patologik jarayonga boshqa organ va tizimlar qoʻshiladi, bemorlarda nafas, gemodinamika, metabolizm, suv-elektrolit muvozanati, kislota-ishqor holati buziladi. Ba'zi hollarda bu ikkilamchi oʻzgarishlar kasallikdan ustunlik qiladi.
- 3. Bemorda yoʻldosh kasalliklarning borligi uning umumiy ahvolini ogʻirlashtiradi.
- 4. Metabolizmning chuqur buzilishlari natijasida bir qator dori vositalarining ta'siri oʻzgaradi, shuning uchun ularni ishlatishda juda ehtiyot boʻlish kerak.
- 5. Faqat shoshilinch anesteziya uchun xarakterli holatlar shok va "to'la oshqozon" sindromi bo'lib, bu holatlar rejali anesteziya vaqtida uchramaydi.

Shoshilinch ravishda operatsiya qilinadigan bemorlarni tekshirish tashxisini aniqlash, anesteziya turini tanlash va bemorni

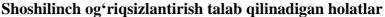
anesteziya va operatsiyaga tayyorlash uchun vaqt va imkoniyat chegaralangan boʻladi. Bemor taqdirini koʻp hollarda birlamchi koʻrik va diagnozni aniqlash, anesteziya turini toʻgʻri tanlash belgilaydi.

Favqulodda anesteziya bir qator oʻziga xos xususiyatlar bilan rejalashtirilgan behushlikdan farq qiladi. Favqulodda anesteziyani amalga oshirish juda mas'uliyatli jarayon boʻlib, jarrohlik va behushlik xavfi ancha yuqori. Favqulodda anesteziyaning xususiyatlari quyidagi shartlar bilan belgilanadi.

- 1. Koʻp hollarda anesteziolog bemor bilan behushlik boshlanishidan bir necha daqiqa yoki soat oldin uchrashadi. Koʻp hollarda, ayniqsa kechasi, kasallikni toʻliq tekshirish imkoniyati cheklangan va bemor oʻz organlari va tizimlarining ishi haqida toʻliq ma'lumotga ega boʻlolmaydi.
- 2. Shoshilinch jarrohlik va behushlik talab qiladigan holatlar odatda birdan boshlanadi va bemorning tanasi bu holatga moslashmaydi. Natijada, dastlabki mahalliy patologik jarayonga boshqa organlar va tizimlar qoʻshiladi, bemorlarda nafas olish, gemodinamika, metabolizm, suv-elektrolitlar muvozanati va kislota-ishqor holati buziladi. Ba'zi hollarda bu ikkilamchi oʻzgarishlar kasallikdan ustun turadi.
- 3. Bemorda qoʻshma kasalliklarning mavjudligi uning umumiy holatini ogʻirlashtiradi.
- 4. Metabolizmning chuqur buzilishi natijasida bir qator dori vositalarining ta'siri oʻzgaradi, shuning uchun ularni qoʻllashda juda ehtiyot boʻlish kerak.
- 5. Faqat shoshilinch behushlik uchun xarakterli holatlar shok va "to'liq oshqozon" sindromi bo'lib, ular rejalashtirilgan behushlik paytida yuzaga kelmaydi.

Tashxisni aniqlash, behushlik turini tanlash va bemorni shoshilinch operatsiya qilingan bemorlarda behushlik va jarrohlik amaliyotiga tayyorlash uchun vaqt va imkoniyat cheklangan. Koʻpgina hollarda, bemorning taqdiri birlamchi tekshiruv va tashxis, anesteziya turini toʻgʻri tanlash bilan belgilanadi.

Oʻtkir qorin, homiladorlik bilan namoyon boʻlganidek, koʻplab mumkin boʻlgan sabablarga ega. Koʻrinib turibdiki, oʻtkir qorin bilan ogʻrigan homilador bemorning ishi mutaxassisliklarni bir-biriga mos keladigan klinik ssenariydir. Bunday qiyin vaziyat yuzaga kelganda, jarroh, akusher/ginekolog va ona-homilalik tibbiyot boʻyicha mutaxassisni jalb qilishda ikkilanmaslik kerak.

Shoshilinch anesteziya rejali anesteziyadan oʻziga xos qator xususiyatlari bilan farq qiladi. Shoshilinch anesteziyani amalga oshirish ancha ma'suliyatli jarayon boʻlib, operatsiya va anesteziya xavfi ancha yuqori boʻladi. Shoshilinch anesteziya xususiyatlari quyidagi holatlar bilan belgilanadi.

- 1. Juda koʻp hollarda anesteziolog bemor bilan anesteziya boshlanishidan bir necha minut yoki soat oldin uchrashadi. Koʻp hollarda, ayniqsa, tungi soatlarda bemorni toʻliq tekshirish uchun imkoniyat chegaralangan boʻlib, bemor organ va tizimlarining faoliyati haqida toʻliq ma'lumotga ega boʻla olmaydi.
- 2. Shoshilinch operatsiya va anesteziyani talab qiladigan holatlar odatda toʻsatdan boshlanadi va bemor organizmi bu holatga moslashmagan boʻladi. Oqibatda boshlanishida mahalliy boʻlgan patologik jarayonga boshqa organ va tizimlar qoʻshiladi,

bemorlarda nafas, gemodinamika, metabolizm, suv-elektrolit muvozanati, kislota-ishqor holati buziladi. Ba'zi hollarda bu ikkilamchi oʻzgarishlar kasallikdan ustunlik qiladi.

- 3. Bemorda yoʻldosh kasalliklarning borligi uning umumiy ahvolini ogʻirlashtiradi.
- 4. Metabolizmning chuqur buzilishlari natijasida bir qator dori vositalarining ta'siri oʻzgaradi, shuning uchun ularni ishlatishda juda ehtiyot boʻlish kerak.
- 5. Faqat shoshilinch anesteziya uchun xarakterli holatlar shok va "to'la oshqozon" sindromi bo'lib, bu holatlar rejali anesteziya vaqtida uchramaydi.

Shoshilinch ravishda operatsiya qilinadigan bemorlarni tekshirish tashxisini aniqlash, anesteziya turini tanlash va bemorni anesteziya va operatsiyaga tayyorlash uchun vaqt va imkoniyat chegaralangan boʻladi. Bemor taqdirini koʻp hollarda birlamchi koʻrik va diagnozni aniqlash, anesteziya turini toʻgʻri tanlash belgilaydi.

- 1. Bemor es-hushini baholash. Hushi saqlangan bemorni koʻrganda uning anamnezi, shikoyatlarining, kasallikni boshlanishi, tafsiloti haqida ma'lumot olish va birlamchi tashxis qoʻyish uncha qiyin emas. Hushsiz (koma) holatidagi bemorlarni tekshirish, ahvolini baholash, tashxis qoʻyish ancha qiyin. Tashxis qoʻyishda anesteziolog-reanimatologda kerakli laborator va asboblar bilan tekshirish ma'lumotlari boʻlmaydi va shifokor, asosan, klinik tajriba, obyektiv va subyektiv tekshirishlar natijasi bilan kifoyalanadi.
- 2. Anamnez va obyektiv tekshiruv ma'lumotlarini baholash. Kasallikni aniqlash, davo muolajalarini tanlash uchun anamnez ma'lumotlari katta ahamiyatga ega. Keyingi paytlarda allergik reaksiyalar juda koʻp uchrashi tufayli bemordagi allergologik anamnezini oʻrganish yuzaga kelishi mumkin boʻlgan noxush hodisalarning oldini olish imkonini beradi. Yuqumli kasalliklar bilan muloqotda boʻlgan-boʻlmaganligi aniqlanadi. Anemnez ma'lumotlari aniqlangach obyektiv tekshirishga oʻtiladi.

- 3. Qon aylanish tizimini baholash. Qon aylanishini baholash uchun bemor pulsi, qon bosimi, MVBni oʻlchash katta ahamiyatga ega. MVB (me'yorda 60-120 mm.suv.ust.) qarab infuziya miqdori, uni quyish tezligi belgilanadi. Shoshilinch jarrohlik va anesteziya amaliyotida AQH aniqlash ham muhim hisoblanadi. AQH kamayishining klinik belgilari: teri qoplamlari va shilliq qavatlarning rangparligi, taxikardiya, ba'zida arterial gipotoniya, teriosti venalarining boʻshashib qolishi, MVBning pasayishi. Ba'zi hollarda (qon yoʻqotishlarda) gematokrit pasayadi.
- 4. Nafas va kislorod ta'minotini baholash. Teri qoplamining rangi, sianoz yoki rangparlik, nafas olish chastotasi va chuqurligi, paradoksal nafas olishi bor yoki yoʻqligini aniqlash, perkussiya, auskultatsiya ma'lumotlari, kislorod zahirasini aniqlash uchun sinamalar (Shtange, Soobraze sinamalari) va boshqalar natijalariga qarab, bemorning nafas faoliyati baholanadi. Qonning gaz tarkibini tekshirish organizmda kislorod tanqisligi (gipoksiya) haqida aniq ma'lumotlar beradi.
- 5. Kislota-ishqor muvozanatini baholash. Qonning KIM koʻrsatkichi Astrupning mikrousuli bilan aniqlanadi va u me'yorda 7,36—7,44 ga teng. Qonning pH i PC 02 bilan bevosita bogʻliq boʻlib, 46—80 mm.sim.ust. dan yuqori koʻtarilishi nafas atsidozi, 35 mm.sim.ust.dan past boʻlishi esa nafas alkoloziga toʻgʻri keladi. Qonning pH ini bufer tizimlari me'yorida ushlab turadi.

Metabolik atsidoz quyidagi holatlarda yuzaga kelishi mumkin:

- 1. Diabetik ketoatsidoz gidrooksibutirat kislotasi toʻplanganda.
- 2. Buyrak yetishmovchiligida organizmda kaliy ushlab qolinganda.
 - 3. Uzoq vaqt och qolganda.
 - 4. Bolalarda diareya vaqtida.
 - 5. Raspirator alkoloz vaqtida kompensator ravishda.

Hazm yoʻllari kasalliklarida shoshilinch anesteziya

Oʻtkir ichak tutilishi va peritonitlar vaqtida operatsiya va anesteziyadan oldingi tayyorgarlik 1—2 soatni tashkil etadi, uning

vazifalari: gipovolemiya va degidratatsiyani imkon darajasida bartaraf qilishdir. Buning uchun markaziy venalardan biriga kateter o'rnatilib, glyukozaning konsentrlangan eritmalari, tuzli eritmalar, kolloid kristalloid va oqsilli eritmalar quyiladi. Anesteziya boshlashdan oldin oshqozonga zond qoʻyilib, yaxshilab yuviladi. Premedikatsiya atropin sulfat, promedol, antigistamin preparatlar bilan amalga oshiriladi. Anesteziya turlaridan umumiy koʻp komponentli anesteziya tanlanadi. Gemodinamika koʻrsatkichlari to'g'ri bo'lsa, kirish narkozi uchun barbituratlar (5—7 mg/kg) ishlatiladi. Gipotoniya holatida esa ketamin, diazepam yoki natriy oksibutirat ishlatiladi. Traxeyani intubatsiya qilish vaqtida regurgitatsiyaning oldini olish kerak. Buning uchun Sellik usuli qoʻllaniladi. Operatsiya vaqtida narkozni qoʻllab turish uchun yuqoridagi anestetiklar bilan birga azot (I) oksidi ishlatiladi. Narkozdan chiqarish davri rejali anesteziyadan deyarli farq qilmaydi.

Oshqozon va 12 barmoq ichak yarasi teshilishida shoshilinch anesteziya

Operatsiya va anesteziyada dastlabki tayyorgarlik peritonit vaqtida juda kerak.

Tayyorgarlik davomiyligi peritonitning boshlangandan qancha vaqt oʻtganligini, bemorning umumiy ahvoli, intoksikatsiya darajasi, hayotiy zarur organlar (yurak, jigar, buyrak, oʻpka) faoliyatining oʻzgarishlariga qarab belgilanadi. Bemorni operatsiya va anesteziyadan oldin tayyorlash uchun quyidagi ishlar amalga oshiriladi:

• infuzion terapiya — intoksikatsiya, degidratatsiya, gipovolemiyani bartaraf

qilish;

• infuzion terapiyani bemorning ahvoli, peritonit fazasiga qarab 1 — 2 soat

ichida intensiv ravishda oʻtkazish. Buning uchun markaziy venaga kateter oʻrnatiladi. Bemorlarda oligouriya boʻlsa va yashirin buyrak yetishmovchiligi inkor qilinmasa, quyidagi oddiy sinama oʻtkaziladi: vena ichiga 5% li 500 ml glyukoza eritmasi oqim bilan tez quyiladi. Agar bemorda bir minutlik diurez oshsa, unda buyrak yetishmovchiligi yoʻq va oligouriyaning sababi gipovolemiya hisoblanadi. Infuzion terapiya vaqtida koʻp miqdorda kaliy preparatlari qoʻllaniladi.

Arterial bosim past boʻlsa, pressor aminlar (dopamin, noradrenalin) ishlatiladi.

Arterial bosimning koʻtarilishi, diurezning tildanishi, MVB 70-100 mm suv ust. gacha koʻtarilishi, yurak urishining nisbatan sekinlashishi anesteziya va operatsiyani boshlashga sabab boʻladi. Premedikatsiya odatdagicha boʻladi: narkotik analgetiklar (promedol, morfin) xolinolitik, (atropin, metatsin) va antigistamin preparatlar, ehtiyoj sezilganda trankvlizatorlar anesteziya boshlanishidan 20 — 30 min oldin mushak orasida yuboriladi. Kirish narkozi anesteziyaning eng ma'suliyatli davri boʻlib, bu davrda bemorning qon bosimi past boʻlganda kirish narkozi uchun ketamin yoki viadril eng qulay hisoblanadi. Gemodinamikasi turgʻun, jigar patologiyasi inkor qilingan bemorlarga barbituratlami qoʻllash mumkin.

Traxeyani intubatsiya qilish uchun arduan, ditilin ishlatiladi va bemor OʻSVga oʻtkaziladi. Narkozni qoʻllab turish uchun yuqoridagi asosiy anestetiklar bilan birga azot (I) oksidi ishlatilishi mumkin. Gepatotoksik va kardiotoksik ta'sirini hisobga olib ftoratan tavsiya etilmaydi. Operatsiyadan oldingi davrda boshlangan infuzion terapiya operatsiya vaqtida va operatsiyadan keyingi davrda ham davom ettiriladi.

Akusherlik amaliyotida shoshilinch anesteziya

Akusherlik anesteziologiyasining oʻziga xos xususiyati uning deyarli har doim shoshilinch boʻlishidadir. Hozirgi vaqtda juda koʻp anestetiklar va anesteziya usullari bolishiga qaramasdan ularni akusherlik anesteziyasida qoʻllash imkoniyatlari chegaralangan. Bu chegaralanish preparatlarning tugʻruq faoliyatiga, homilaning ahvoliga ta'siri, homiladorlik bilan bogʻliq ayol orga-

nizmida yuzaga keladigan oʻzgarishlar bilan bogʻliq. Homiladorlik vaqtida ayol organizmida boʻladigan oʻzgarishlar: homiladorlik me'yorida hujayradan tashqari sektorda suvning ushlanib qolishi natijasida oʻrtacha 10 kg ga oshadi.

Tugʻruq vaqtiga kelib sogʻlom homiladorlarda aylanuvchi qon hajmi 30—40 %, aylanuvchi plazma hajmi 40—50%, eritrotsitlar esa 20—30%ga oshadi. Gemoglobin miqdori 15-20%, oqsillar 10—15% ga ortadi. Homiladorlikning oxiriga kelib, yurak urishi bir min.da 10—20 taga tezlashadi. Yurakning bir min.lik qon haydash hajmi 40% ga oshadi.

Homiladorlikning kechki toksikozi vaqtida kompensator mexanizmlar buziladi, bunda gipovolemiya, gipoproteinemiya, tarqalgan tomirlar spazmi va mikrotsirkulyatsiya buzilishlari yuzaga keladi. Homiladorlik vaqtida nafas olish soni va nafas hajmi oshishi hisobiga giperventilyatsiya yuzaga keladi. Homiladorlik vaqtida parenximatoz organlarining faoliyati kuchayadi, jigarning oqsil sintezlash va dezintoksikatsion xususiyatlari oshadi, jigar va buyrak faoliyati buzilgan boʻlsa, yuborilgan anestetiklami organizmdan chiqarilishi sekinlashadi. Bundan tashqari anesteziolog shunday anestetikni tanlashi kerakki, bu preparatlarning ta'siri homilaning tug'ilish vaqtigacha yetarli darajada kamaysin, chunki barcha preparatlar yoʻldosh orgali ma'lum darajada ona gornidan homila goniga o'tadi. Yo'ldosh anesteziya dorilari uchun to'siq bo'lolmaydi. Anesteziyaning homilaga ta'siri uning chuqurligi va davomiyligiga bog'liq. Anesteziya turi va usulini tanlashda quyidagilarga e'tibor qaratish zarur:

- 1) tugʻadigan ayol va homilaning hayotiy muhim organlariga ta'siri minimal darajada boʻlsin;
 - 2) anestetik yoʻldoshdan kam miqdorda oʻtsin;
- 3) tugʻadigan ayolning hushi saqlangan holda anesteziya yetarli darajada boʻlsin;
 - 4) anesteziya va analgeziya boshqarilsin.

Kesar kesish operatsiyasida umumiy anesteziya usuli

Umumiy anesteziya regionar anesteziyaga nisbatan bir qator afzalliklarga ega:

- anesteziyaga tez kirishiladi;
- nafas yoʻllari oʻtkazuvchanligi va ventilyatsiyasining kafolati ta'minlanadi;
 - gipotenziya kam kuzatiladi. Umumiy anesteziya kamchiliklari:
 - aspiratsiya boʻlish ehtimoli bor;
 - intubatsiya qilishda qiyinchiliklarga duch kelinadi;
 - homila anestetiklar ta'sirida depressiyaga uchrashi mumkin.

Kirish narkozi uchun tiopental (4 mg/kg) va suksinilxolin (1,5 mg/kg) qoʻllaniladi. Gipovolemiya va bronxial astmada tiopental oʻrniga ketamin (1 mg/kg) qoʻllash tavsiya etiladi. Bemor Sellik usulini qoʻllab intubatsiya qilingandan keyin naychaning joylashishi kapnograf orqali tekshirib koʻriladi (25-rasm). Anesteziyani qoʻllab turish uchun azot (I) oksidi kislorod aralashmasi bilan (1:1) birga, ingalyatsion anestetiklardan 0,5%li galotan qoʻllaniladi.

Relaksantlardan oʻrtacha ta'sirga ega boʻlgan vekuroniy (0,05 m g/kg) qoʻllaniladi. Azot (I) oksidi akusherlik amaliyotida eng xavfsiz analgetik va anestetik hisoblanadi. Azot (I) oksidining 50% hajmdagi konsentratsiyasi bilan kislorod ingalyatsiyasi, hush saqlanishi bilan birga yetarli analgeziyani ta'minlaydi. Natriy oksibutirat ham akusherlik amaliyotida keng qoʻllaniladi. Shu bilan birga ketamin (kalipsol) tugʻadigan ayollar shoshilinch anesteziyasida, ayniqsa kritik holatlarda tengi yoʻq anestetik boʻlib, qon ketishlar va homilaning oʻtkir gipoksiyasida qoʻllaniladi.

Keyingi vaqtlarda epidural va spinal anesteziya usullari akusherlik amaliyotiga tadbiq etildi. Kesar kesish amaliyotida regionar anesteziya turlari quyidagi afzalliklarga ega: homila medikamentoz depressiyaga uchramasligi, aspiratsiya xavfi kam, onaning bola tugʻishdagi ishtiroki. Spinal anesteziya odatda bemor

yon tomonga yotqizilgan holatda bajariladi. Lidokain (60—90 mg) yoki bupivakain (12—15 mg) ning giperbarik eritmalari ingichka igna (Uaytekra yoki Sprotta) orqali yuboriladi. Mahalliy anestetik eritmasiga fentanilning (10—25 mkg) qoʻshilishi mahalliy anesteziyani chuqurlashtiradi va uzaytiradi. Epidural anesteziyani Kesarcha kesish amaliyotida kateter yordamida bajarish maqsadga muvofiq hisoblanadi.

Epidural boʻshliqqa kateter orqali 5 ml mahalliy anestetikning test dozasi yuborilgandan keyin koʻpincha lidokainning 1,5—2 % li eritmasi (1:200000 adrenalin bilan) qoʻllaniladi (anestetikning umumiy miqdori 15—25 ml). Mahalliy anestetik eritmasiga fentanil (50—100 mkg) yoki sufentanil (10—20 mkg) qoʻshilishi anesteziyani chuqurlashtiradi va choʻzadi.

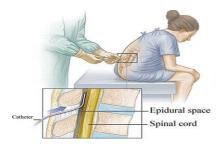
Oʻtkir qorinning har qanday sababi homiladorlik bilan bir vaqtda paydo boʻlishi mumkin. Ba'zi klinik sharoitlar homiladorlikda paydo boʻlish ehtimoli koʻproq; boshqalar homiladorlik uchun xosdir. Shunday qilib, mumkin boʻlgan differensial tashxislarning keng doirasini hisobga olish kerak.

Homiladorlik davrida oʻtkir qorin noyob diagnostika va terapevtik muammodir. Homiladorlik davrida oʻtkir qorin ogʻrigʻi akusherlik omillari, shuningdek, homiladorlik bilan bogʻliq boʻlmagan sabablarga koʻra paydo boʻlishi mumkin. Homiladorlik davrida oʻtkir qorinning diagnostika usuli homiladorlikning anatomik va fiziologik oʻzgarishlari natijasida yuzaga kelgan klinik koʻrinishlarning oʻzgarishi va homilaga zarar yetkazishdan qoʻrqib, ma'lum rentgenologik tekshiruvlardan foydalanishni istamaslik tufayli qiyin boʻlishi mumkin. Tashxis va davolanishni kechiktirish ona va homila uchun salbiy oqibatlarga olib kelishi mumkin.

Ushbu maqolada biz oʻtkir qorin ogʻrigʻi bilan ogʻrigan homilador ayollarni oʻz vaqtida tashxislash va davolash strategiyasini ishlab chiqish maqsadida turli xil etiologiyalarni, diagnostika va davolashning hozirgi tushunchalarini koʻrib chiqishga va muhokama qilishga harakat qilamiz.

Regionar anesteziya

Regionar anesteziya - bu tananing katta qismini, masalan, beldan pastga qaraydigan jarrohlik uchun ogʻriqni boshqarishning bir turi. Dori inyeksiya yoki kateter deb ataladigan kichik naycha

orqali yuboriladi va mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vositani oddiy inyeksiya qilish yetarli boʻlmaganda va bemorning uygʻoq boʻlishi yaxshiroq boʻlganda qoʻllaniladi.

Ushbu turdagi anesteziya, shu jumladan umurtqa bloklar

va epidurallar koʻpincha tugʻruq uchun ishlatiladi. Aslida, epidural - tugʻruq va tugʻish uchun ishlatiladigan ogʻriqni nazorat qilishning eng keng tarqalgan turi. Bu onaning uygʻoq boʻlishiga va bolani tugʻish vaqti kelganida uni itarishga imkon beradi, ammo ogʻriqni his qiladi. Regionar anesteziyaning yana bir turi - umurtqa blokirovka - kuchliroq va sezuvchanlik bilan tugʻish kabi muolajalar paytida qoʻllaniladi, bu C-boʻlimlari deb ham ataladi. Orqa miya bloklari va epidurallar shifokorga onaga ogʻriq keltirmasdan va chaqaloqni zararli boʻlishi mumkin boʻlgan tinchlantiruvchi dorilarni qabul qilmasdan jarrohlik yoʻli bilan tugʻish imkonini beradi.

Diagnostika

Ichak tutilishini tashxislash uchun ishlatiladigan testlar va protseduralar quyidagilarni oʻz ichiga oladi.

Jismoniy imtihon. Shifokoringiz sizning tibbiy tarixingiz va alomatlaringiz haqida soʻraydi. U sizning holatingizni baholash uchun jismoniy imtihondan ham oʻtadi. Agar qorin boʻshligʻi shishgan yoki sezgir boʻlsa yoki qorin boʻshligʻida shish paydo boʻlsa, shifokor ichak tutilishidan shubhalanishi mumkin. U stetoskop yordamida ichak tovushlarini tinglashi mumkin. Rentgen nurlari. Ichak tutilishi tashxisini tasdiqlash uchun shifokor qorin boʻshligʻining rentgenogrammasini tavsiya qilishi mumkin.

Biroq, ba'zi ichak tutilishini standart rentgen nurlari yordamida ko'rish mumkin emas.

Kompyuter tomografiyasi (KT). Kompyuter tomografiyasi (KT) koʻndalang kesma tasvirlarni yaratish uchun turli burchaklardan olingan bir qator rentgen tasvirlarini birlashtiradi. Ushbu tasvirlar standart rentgenga qaraganda batafsilroq va ichak tutilishini koʻrsatish ehtimoli koʻproq.

Ultratovush. Bolalarda ichak tutilishi paydo boʻlganda, ultratovush koʻpincha afzal koʻrilgan tasvir turi hisoblanadi. Invaginatsiya bilan ogʻrigan yoshlarda ultratovush tekshiruvi odatda ichakda oʻralgan ichakni ifodalovchi "buqa koʻzini" koʻrsatadi.

Havo yoki bariy huqnasi. Havo yoki bariy huqnasi yoʻgʻon ichakni yaxshi tasvirlash imkonini beradi. Bu obstruksiyaning ba'zi shubhali sabablari uchun amalga oshirilishi mumkin. Jarayon davomida shifokor havo yoki suyuq bariyni toʻgʻri ichak orqali yoʻgʻon ichakka kiritadi. Bolalarda invaginatsiya uchun havo yoki bariy huqnasi koʻpincha muammoni hal qilishi mumkin va boshqa davolanishni talab qilmaydi.

Vaginal anesteziya

Tugʻilishning birinchi bosqichida ogʻriq bachadon boʻyni kengayishi va pastki bachadon segmentining kengayishi bilan bogʻliq boʻlgan bachadon qisqarishidan kelib chiqadi. Ogʻriq impulslari simpatik nervlarga hamroh boʻlgan visseral afferent C tipidagi tolalarda amalga oshiriladi. Erta tugʻilishda faqat pastki torakal dermatomlar (T11-T12) ta'sirlanadi. Biroq, oʻtish bosqichida progressiv bachadon boʻyni kengayishi bilan qoʻshni dermatomlar ishtirok etishi mumkin va ogʻriq T10 dan L1 ga yuboriladi. Ikkinchi bosqichda qin va perineumning kengayishi tufayli qoʻshimcha ogʻriq impulslari pastki sakral tolalardan (S2-S4) tashkil topgan pudendal asabda olib boriladi. Mintaqaviy analjeziya onaga ogʻriq va xavotirni yoʻqotishdan tashqari boshqa yoʻllar bilan ham foyda keltirishi mumkin. Hayvonlarni oʻrganishda ogʻriq onaning gipertenziyasiga va bachadon qon

oqimining pasayishiga olib kelishi mumkin. Epidural analjeziya bachadonning ogʻriqli qisqarishi va "koʻtarilish" harakatlari bilan yuzaga keladigan onaning yurak chiqishi, yurak urishi va qon bosimining oshishini toʻxtatadi. Katexolaminlarning ona sekretsiyasini kamaytirish orqali epidural analjeziya ilgari disfunksional tugʻilish shaklini normal holatga aylantirishi mumkin. Mintaqaviy analjeziya onaning giperventilatsiyasini ogʻriq bilan bartaraf etish homila uchun foydali boʻlishi mumkin, bu koʻpincha ona kislorodgemoglobin dissotsiatsiyasi egri chizigʻining chapga siljishi tufayli homila arterial kislorod kuchlanishining pasayishiga olib keladi. Tugʻilish ogʻrigʻini yengillashtirish uchun eng koʻp tanlangan usullar psixoprofilaktika, tizimli dori-darmonlar va mintaqaviy analjeziyadir. Nafas olish analjeziyasi, an'anaviy umurtga analjeziya va paraservikal blokada kamroq qoʻllaniladi. Umumiy behushlik kamdan-kam hollarda talab qilinadi, ammo ba'zi murakkab tugʻruqlarda bachadonni boʻshatish uchun koʻrsatilishi mumkin.

Oʻtkir qorin, homiladorlik bilan namoyon boʻlganidek, koʻplab mumkin boʻlgan sabablarga ega. Koʻrinib turibdiki, oʻtkir qorin bilan ogʻrigan homilador bemorning ishi mutaxassisliklarni bir-biriga mos keladigan klinik ssenariydir. Bunday qiyin vaziyat yuzaga kelganda, jarroh, akusher/ginekolog va ona-homilalik tibbiyot boʻyicha mutaxassisni jalb qilishda ikkilanmaslik kerak. Oʻtkir qorinning har qanday sababi homiladorlik bilan bir vaqtda paydo boʻlishi mumkin. Ba'zi klinik sharoitlar homiladorlikda paydo boʻlish ehtimoli koʻproq; boshqalari homiladorlik uchun xosdir. Shunday qilib, mumkin boʻlgan differentsial tashxislarning keng doirasini hisobga olish kerak.

Ikkinchi trimestrdan boshlab, kattalashgan bachadon tomonidan aortokaval siqish tobora muhimroq boʻlib, 36-38 haftada maksimal ta'sirga erishadi, shundan soʻng homilalik bosh tos boʻshligʻiga tushishi bilan biroz yengillashishi mumkin. Bemor lateral dekubit holatida emas, balki yotgan holatda boʻlsa, yurak chiqishi kamayishi mumkin. Oʻsayotgan homilaning venoz tiqilib

qolishi homilador ayollarning 10 foizida yotgan gipotenziv sindromni keltirib chiqaradi va ona taxikardiya, arterial gipotenziya, hushidan ketish va rangparlik shaklida namoyon bo'ladi. Bu holatda pastki aortaning siqilishi uteroplasental perfuzionni yanada pasaytirishi va homila asfiksiyasiga olib kelishi mumkin. Homilador bemorni behushlik bilan davolash paytida bachadonning siljishi yoki tosning lateral egilishi muntazam ravishda qo'llanilishi kerak. Bachadonni siljitish eng yaxshi bemorni chap lateral dekubitus holatiga qoʻyish orqali erishiladi. Bu holatda yurak vagal faolligi supin holatiga nisbatan kuchayadi. Bachadon egilishiga erishish uchun suyak tos suyagi ostiga xanjar qoʻyish ishlatilgan. Biroq, yaqinda ma'lum bo'lishicha, onani to'liq chap lateral dekubitus holatiga qoʻyib, keyin tos boʻshligʻiga yotqizilganda, bachadonni egish samaraliroq boʻladi. Homiladorlikning kech davrida elektrokardiogrammadagi oʻzgarishlar tez-tez uchraydi. QRS oʻqi birinchi trimestrda dastlab oʻngga siljishi mumkin, bachadonning kengayishi natijasida uchinchi trimestrda chap oʻqga aylanadi. PR va QT intervallarining qisqarishi va yurak urish tezligining oshishi ham mavjud. QT oraligʻining qisqarishi uzoq QT sindromi boʻlgan ayollarga ta'sir qilishi mumkin. Haqiqatdan ham, Seth va boshqalar. Uzaygan QT sindromi boʻlgan ayolda homiladorlik paytida yurak kasalliklari xavfini (xavf nisbati [RR] = 0,38) kamayganligini aniqladi. Shu bilan birga, tugʻruqdan keyingi dastlabki toʻqqiz oy ichida tugʻruqdan keyingi yurak xurujlari xavfining ortishi ham aniqlandi, bu QT oralig'i tug'ruqdan keyingi erta davrda yana uzaytirilishini koʻrsatadi. Bundan tashqari, atriyallarning erta qisqarishi, sinus taxikardiyasi va paroksismal supraventrikulyar taxikardiyaga moyillik mavjud.

Homiladorlik davrida oʻtkir qorin noyob diagnostika va terapevtik muammodir. Homiladorlik davrida oʻtkir qorin ogʻrigʻi akusherlik omillari, shuningdek, homiladorlik bilan bogʻliq boʻlmagan sabablarga koʻra paydo boʻlishi mumkin. Homiladorlik davrida oʻtkir qorinning diagnostika usuli homiladorlikning anatomik va fiziologik oʻzgarishlari natijasida yuzaga kelgan

klinik koʻrinishlarning oʻzgarishi va homilaga zarar etkazishdan qoʻrqib, ma'lum rentgenologik tekshiruvlardan foydalanishni istamaslik tufayli qiyin boʻlishi mumkin. Tashxis va davolanishni kechiktirish ona va homila uchun salbiy oqibatlarga olib kelishi mumkin. Ushbu maqolada biz oʻtkir qorin ogʻrigʻi bilan ogʻrigan homilador ayollarni oʻz vaqtida tashxislash va davolash strategiyasini ishlab chiqish maqsadida turli xil etiologiyalarni, diagnostika va davolashning hozirgi tushunchalarini koʻrib chiqishga va muhokama qilishga harakat qilamiz.

Regionar behushlik - bu tananing katta qismini, masalan, beldan pastga qaraydigan jarrohlik uchun ogʻriqni boshqarishning bir turi. Dori inyeksiya yoki kateter deb ataladigan kichik naycha orqali yuboriladi va mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vositani oddiy inyeksiya qilish yetarli boʻlmaganda va bemorning uygʻoq boʻlishi yaxshiroq bo'lganda qo'llaniladi. Ushbu turdagi behushlik, shu jumladan umurtqa bloklar va epidurallar koʻpincha tugʻruq uchun ishlatiladi. Aslida, epidural - tugʻruq va tugʻish uchun ishlatiladigan ogʻriqni nazorat qilishning eng keng tarqalgan turi. Bu onaning uygʻoq boʻlishiga va bolani tugʻish vaqti kelganida uni itarishga imkon beradi, ammo ogʻriqni his qiladi. Regionar anesteziyaning yana bir turi - umurtqa blokirovka - kuchliroq va sezuvchanlik bilan tugʻish kabi muolajalar paytida qoʻllaniladi, bu C-bo'limlari deb ham ataladi. Orqa miya bloklari va epidurallar shifokorga onaga ogʻriq keltirmasdan va chaqaloqni zararli boʻlishi mumkin boʻlgan tinchlantiruvchi dorilarni qabul qilmasdan jarrohlik yoʻli bilan tugʻish imkonini beradi.

Ichak tutilishini tashxislash uchun ishlatiladigan testlar va protseduralar quyidagilarni oʻz ichiga oladi.

Jismoniy imtihon. Shifokoringiz sizning tibbiy tarixingiz va alomatlaringiz haqida soʻraydi. U sizning holatingizni baholash uchun jismoniy imtihondan ham oʻtadi. Agar qorin boʻshligʻi shishgan yoki sezgir boʻlsa yoki qorin boʻshligʻida shish paydo boʻlsa, shifokor ichak tutilishidan shubhalanishi mumkin. U stetoskop yordamida ichak tovushlarini tinglashi mumkin.

Rentgen nurlari. Ichak tutilishi tashxisini tasdiqlash uchun shifokor qorin boʻshligʻining rentgenogrammasini tavsiya qilishi mumkin. Biroq, ba'zi ichak tutilishini standart rentgen nurlari yordamida koʻrish mumkin emas.

Mahalliy anestetiklarning platsentar o'tkazishi

Mahalliy anesteziklar oddiy diffuziya orqali yoʻldoshni osongina kesib oʻtadi. Dori vositalarining platsentaga oʻtishiga bir qancha omillar ta'sir koʻrsatadi, jumladan, preparatning fizik-kimyoviy xususiyatlari, plazmadagi ona dori konsentratsiyasi, platsentaning xususiyatlari va fetomaternal birlik ichidagi gemodinamik hodisalar. Lokal anestezikalar kabi yuqori darajada lipidda eriydigan dorilar oʻzaro bogʻliqliklarni oʻz ichiga oladi. Biologik membranalar osonroq va ionlanish darajasi muhim, chunki preparatning ionlashtirilmagan qismi ionlangan doriga qaraganda lipofilroqdir. Mahalliy anesteziklar zaif asoslar boʻlib, ionlanish darajasi nisbatan past va lipidlarda sezilarli darajada eruvchanligi bilan ajralib turadi. Ionlashtirilmagan va ionlashtirilgan shakllarda mavjud boʻlgan preparatning nisbiy konsentratsiyasini Henderson-Hasselbalch tenglamasidan hisoblash mumkin:

$$pH = pKa + log (asos)/(kation)$$

Baza va kation nisbati mahalliy ogʻriqsizlantiruvchi vositalar bilan ayniqsa muhimdir, chunki ionlashtirilmagan shakl toʻqimalar toʻsiqlariga kirib boradi. Ionlangan shakl esa nerv oʻtkazuvchanligini blokirovka qilishda farmakologik faoldir, pKa (kislota dissotsiyalanish konstantasi) erkin asos va kation konsentratsiyasi teng boʻlgan pH hisoblanadi. Amid lokal anesteziklari uchun pKa qiymatlari (7,7-8,1) fiziologik pHga yetarlicha yaqin, shuning uchun ona yoki homilaning biokimyoviy holatidagi oʻzgarishlar ionlashtirilgan va ionlashtirilmagan dori ulushini sezilarli darajada oʻzgartirishi mumkin (1-rasm). Barqaror holatda, homila va onaning plazmasidagi ionlashtirilmagan lokal anesteziklarning konsentratsiyasi tengdir. Homilaning atsidozida preparatning ionlash-

tirilgan shaklda mavjud boʻlish tendensiyasi koʻproq boʻladi, bu esa yoʻldosh orqali tarqala olmaydi. Bu homila plazmasi va toʻqimalarida mahalliy ogʻriqsizlantirishning umumiy miqdori koʻproq toʻplanishiga olib keladi. Bu ion tutilishi deb ataladi.

Kompyuter tomografiyasi (KT). Kompyuter tomografiyasi (KT) koʻndalang kesma tasvirlarni yaratish uchun turli burchaklardan olingan bir qator rentgen tasvirlarini birlashtiradi. Ushbu tasvirlar standart rentgenga qaraganda batafsilroq va ichak tutilishini koʻrsatish ehtimoli koʻproq.

Ultratovush. Bolalarda ichak tutilishi paydo boʻlganda, ultratovush koʻpincha afzal koʻrilgan tasvir turi hisoblanadi. Invaginatsiya bilan ogʻrigan yoshlarda ultratovush tekshiruvi odatda ichakda oʻralgan ichakni ifodalovchi "buqa koʻzini" koʻrsatadi.

Havo yoki bariy huqnasi. Havo yoki bariy huqnasi yoʻgʻon ichakni yaxshi tasvirlash imkonini beradi. Bu obstruksiyaning ba'zi shubhali sabablari uchun amalga oshirilishi mumkin. Jarayon davomida shifokor havo yoki suyuq bariyni toʻgʻri ichak orqali yoʻgʻon ichakka kiritadi. Bolalarda invaginatsiya uchun havo yoki bariy huqnasi koʻpincha muammoni hal qilishi mumkin va boshqa davolanishni talab qilmaydi.

Nazorat savollari

- 1. Shoshilinch anesteziya qanday vaziyatlarda oʻtkaziladi?
- 2. Premedikatsiyada shoshilinch anesteziya qanday oʻtkaziladi?
 - 3. Oʻtkir ichak tutilishida anesteziya qanday oʻtkaziladi.
 - 4. Akusherlikda oʻtkir qorin sindromida anesteziya oʻtkazish.
 - 5. Vena ichi mahalliy anesteziyasiga koʻrsatmalar.
 - 6. Gipovolemiya nima?
 - 7. Spinal anesteziya qanday oʻtkaziladi?
 - 8. Mahalliy anesteziya turlari.
 - 9. Shoshilinch anesteziya turlari qanday?
 - 10. Akusherlik amaliyotida anesteziya oʻtkazish.

GLOSSARIY

Anuriya - siydik ishlab chiqarishning yetishmasligi.

Aritmiya - qisqarish, qoʻzgʻaluvchanlik, oʻtkazuvchanlik va avtomatizmning buzilishi natijasida yurakning notekis qisqarishi.

Asistoliya - yurakning qisqarishi, qon aylanishining toʻxtashi natijasida toʻxtatish turi.

Aspiratsiya - nafas olish jarayonida suyuq va qattiq moddalarni nafas olish yoʻllariga olib tashlash.

Astma - birdan boʻgʻilish

Astmatik holat - bronxial astmaning asorati boʻlib, bronxial oʻtkazuvchanlikning buzilishi, simpatomimetik va bronxolitik dorilarga chidamliligi bilan tavsiflangan patologik holat.

Asfiksiya - boʻgʻilishdan keyin kislorodning keskin yetishmasligi.

Atelektaz - oʻpka yoki uning biron bir qismining shishishi.

Adsorber - gaz-narkotik aralashmasidan karbonat angidrid va suv bugʻini ushlab turadigan sorbentga ega qurilma.

Akrosiyanoz - tananing distal qismlari - barmoqlarning koʻkligi.

Alkaloz - organizmdagi asosiy kationlarning koʻpayishi va qonning ishqoriyligi oshishi natijasida kislota-ishqor muvozanatining buzilishi.

Allergiya - tananing reaktivligining oʻzgarishi natijasida turli moddalarga sezuvchanlikning oshishi.

Anesteziya - sezuvchanlikning barcha turlarini yoʻqotish.

Analjeziya - ogʻriq qoldiruvchi vosita.

Analeptiklar - terapevtik dozalarda medulla oblongatasida vazomotor va nafas olish markazlarining kamaygan faolligini kuchaytiradigan yoki tiklaydigan dorilar.

Anuriya - siydik ishlab chiqarishning yetishmasligi.

Apnoe - nafas olishni toʻxtatish.

Appenditsit - ichak tutilishi

Auskultatsiya - eshitib koʻrish

Ingalyatsion anesteziya - nafas yoʻllari orqali ogʻriqsizlantiruvchi moddalarni yuborish

Noingalyatsion anesteziya - nafas yoʻllarini chetlab oʻtgan holda ogʻriqsizlantiruvchi moddalarni yuborish

Reanimatsiya - qayta jonlantirish

Bronxospazm - bronxlarning spazmi

Ketamin - fensiklidinning struktur analogi

Vofyum korreksiya - qon ketishda AQHni toʻldirish

Bradipnoye - nafas sonini kamayishi

Regionar anesteziya - mahalliy anesteziya

Spinal anesteziya - suyak ichi anesteziyasi

Taxipnoe - tez-tez yuza nafas olish

Ingalyator - nafas yoʻllariga bugʻ yordamida dori yuborish

Infuziya - koʻp miqdorda suyuqlik yigʻilishi

Aritmiya - yurak notekis va sekin urishi

Koma - qattiq hushdan ketish

Koronarit - yurak toj arteriyalari yalligʻlanishi

Koronoskleroz - yurak toj arteriyalari sklerozi

Mediastenum – to'sh sohasi

Foydalanilgan adabiyotlar

- 1. M.X.Muxtorov, I.K. Qahhorov "Reanimatsiya asoslari" Toshkent-Ilm Ziyo 2005-yil 8. Bekmurodova M. Jarrohlik va reanimatsiya asoslarida hamshiralik ishi. Toshkent 2005 yil.
- 2. O.SH. Eshonov "Anesteziologiya va reanimatalogiya", "Voris" nashriyoti Toshkent 2010.
- 3. M.F. Ziyayeva, M.D. Xodjasheva, D.I. Qosimova, M.A. Xamedova, Oʻ.B. Ochilov "Kattalarda hamshiralik parvarishi" 1-qism. Toshkent Niso Poligraf 2014-yil Ziyayeva M.F. va boshqalar. Kattalarda hamshiralik parvarishi. 1-qism. "Voris" nashriyoti 2012-yil.
- 4. Hamrayev A.J. Xirurgiya va reanimatsiya asoslari "Zar qalam" nashriyoti 2008-yil.

Qo'shimcha adabiyotlar:

- 1. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidentining farmonlari, Vazirlar Mahkamasi Qarorlari va "Sogʻliqni saqlash Vazirligining" amaldagi buyruq va uslubiy tavsiyanomalari.
- 2. UNICEF. Bola sogʻlom boʻlsin desangiz. Toshkent. 2013-yil.
- 3. "Ayollar va bolalar sogʻligʻini mustahkamlash loyihasi", "Bemor bolalarni parvarish qilish va onalarga maslahat berish" uslubiy qoʻllanma. Toshkent, 2010-yil.

MUNDARIJA

Kirish	2
I BOB. Anesteziologiya tarixi	
Oʻzbekistonda anesteziologiya va reanimatologiya	
fanining rivojlanish tarixi	5
II BOB. Anesteziyada foydalaniladigan asbob-	
uskunalar1	2
Ogʻriqsizlantirish, muskul relaksantlari. Premedikatsiya.	
Umumiy anesteziyaning organizm hayotiy muhim a'zolar	
faoliyatiga ta'siri. Ogʻriqsizlantirish haqida tushuncha 1	2
Narkoz va sun'iy nafas olish apparatlari2	1
III BOB. Infuzion va transfuzion terapiya3	1
Infuzion va transfuzion terapiya. Tomirlar punksiyasi va	
kateterizatsiyasi3	1
IV BOB. Ingalyatsion va noingalyatsion narkoz 3	8
Ingalyatsion anesteziya, azot (II) oksidli anesteziyasi,	
niqobli anesteziya, zamonaviy va endotraxeal anesteziya 3	8
V BOB. Ingalyatsion va noingalyatsion narkoz5	8
Noingalyatsion anesteziya, vena ichi umumiy	
anesteziyasi, barbituratlar anesteziyasi5	8
VI BOB. Shoshilinch va mahalliy anesteziya 6	5
Mahalliy anesteziya turlari, yuzaki anesteziya, regionar	
anesteziya, suyak ichi anesteziyasi, infiltratsion anesteziya 6	5
VII BOB. Shoshilinch va mahalliy anesteziya	5
Bemorlarni shoshilinch tekshirish, ogʻir ichak tutilishlari,	
me'da va ichaklar tutilishi, akusherlik amaliyotida	
shoshilinch anesteziya oʻtkazishning oʻziga xos xususiyati 7	5
Glossariy9	
Foydalanilgan adabiyotlar9	4

Kasimov A.U., Raimova D. N., Jumanazarova F.Q.

ANESTEZIOLOGIYA ASOSLARI

Muharrir:M. QoʻchqorovTex. muharrir:A. ZakirovSaxifalovchi:F. QoʻziyevDizayner:M. Kuzibayeva

Nash.lits. Tasdiqnoma № 455906, 25.10.2024 y.

Terishga 19.09.2024 yilda berildi. Bosishga 06.11.2024-yilda ruxsat etildi. Bichimi: 60x84 ¹/16. Ofset bosma. «Times New Roman» garniturasi. Shartli b.t. 6,0. Nashr b.t. 5,58. Adadi 3295 nusxa. Buyurtma № 03.

"Yosh noshir avlodi" nashriyoti, 100057, Toshkent shahri, Yakkasaroy tumani, Damariq MFY, Abdulla Qahor koʻchasi, 47-uy. e-mail: yoshnoshir@mail.ru

Yosh noshir avlodi" MCHJ bosmaxonasida chop etildi. Yakkasaroy tumani, Damariq MFY, Abdulla Qahor koʻchasi, 47-uy. Telefon: (+99897) 725-45-36,